

1890

1891

မုတ္တုဗြဟ္မဃတဆရာတော်ဘုရား

ကြိစ္ဆာ်ပါး။ နှိုးနှောတိုင်ပင်၍။ စိရင်
တော် မူသော။ မူရင်းတွင်
နောံထပ်အန္တရာယ်
ကင်းစိမံချက်များကို။ ထည့်သွင်း၍
စိရင်အပ်သော

ဧကန္တဒီပကိကျမ်း

—s—

စာအုပ်ရှင်၊ မန္တလေးမြို့၊
ရတနာပုံနှိပ်မာစာအုပ်တိုက်ဆိုင်
မင်းကတော်ကြီး
သား မောင်ဘထူး

နိဒါန်း

ခုလောက၊ဘုံဘဝနှိုက်၊ခုက္ခယေက္ခယေ၊ခံနေ
မဝဲ၊ဆင်းရဲကြီးစွာ၊ရှိနေ ကြကုန်သော၊ဝေနေယျ
များစွာ၊ သတ္တဝါခဲတို့အား၊ ထိုဆင်းရဲမှုမျိုးမှ၊
လွတ်ကင်း၍၊သုခဆိုသော၊ ချမ်းသာလမ်း၊ ချမ်း
သာစခန်းသို့ ရောက်ပေါက် နိုင်ကြရန်၊နည်းညွှန်
လမ်းပြ၊ဓမ္မဒေသက ဖြစ်တော်မူသော၊မဟာကရု
ဏာ တော်ကြီးလခင်၊ရှင်ပင် မြတ်စွာ၏။ သာသ
နာတော်မြတ်နှိုက်၊ လောကတ္ထဝရိယဆိုသော အ
လုပ်မှုမျိုးကို၊အားကြီး ရှက်ဆောင်တော်မူယျက်၊
ပြောင် မာတင်ဟန်၊ ငါးကြိမ်ရံညီ၊ ဂုဏ်အင်္ဂါ
ရှစ်ခု၊မဟိတလ၊ဒီပဂိုက်ချန်း၊ရွှေဘုန်းတေဇာ
ပန္နာကြီးရင်း၊ဘုန်းတန်းပွင့်၍၊ကဲမြင့် ထင်ပေါ်၊
ကျော်ကြားသော၊သတင်းဂုဏ်ထူးရှိတော်မူသော၊
ရံရှာမြို့၊လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားသည်၊ ယခု
လောက၊ခေတ်သမယ ကြီးဝယ်၊ပွားစီး ဖြစ်ပေါ်
သော၊ကပ်ဥပါဒ်ဆိုး၊ရောဂါမျိုးဒိဗိတ်၊ပဋိတ်
သော ဝေဒနာ၊ ကြမ်းတမ်း ယုတ်မာ စွာတို့
ကြော့၊သတ္တဝါတို့၊ပူဗျာ လောင်ကွမ်း၊ ပင်
ခုက္ခယေကြ သည်ကို၊ မြင်တွေ့ကြား

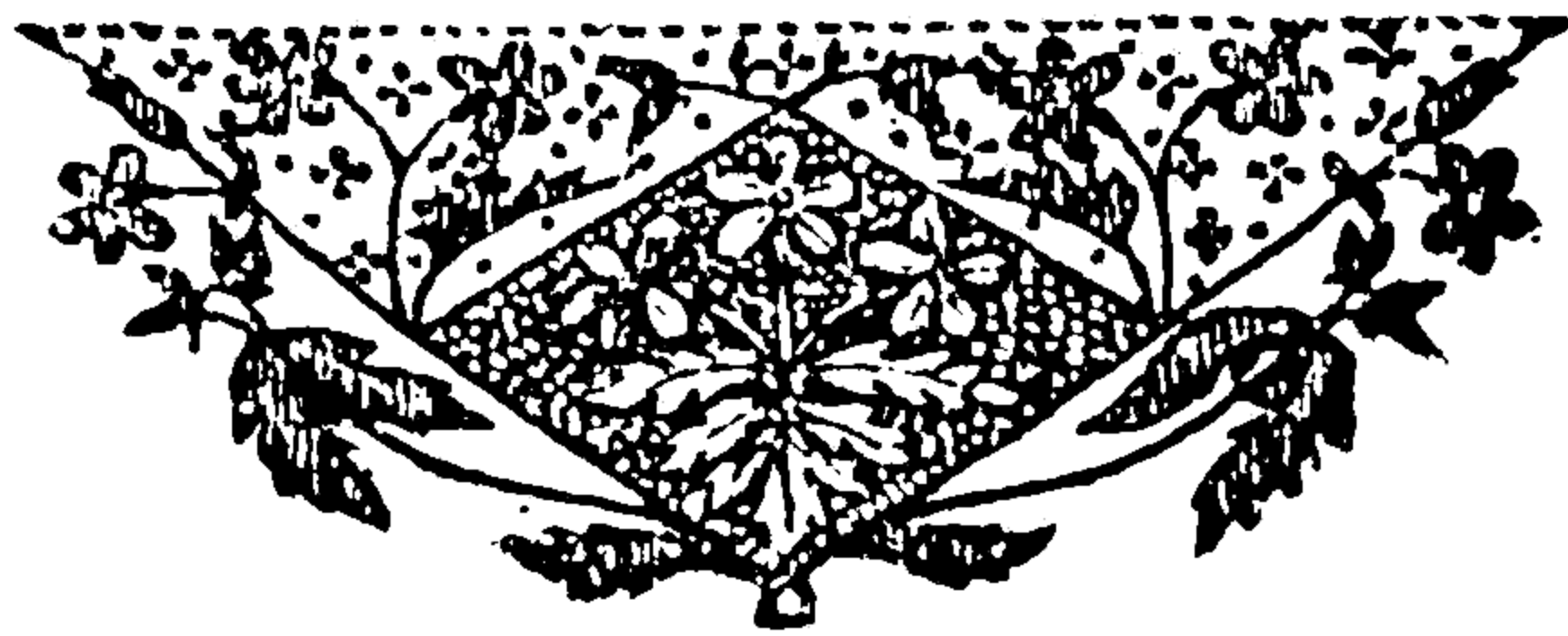
သည့်မှ။ နေညမအား၊ စင်းစားဆင်ခြင် တော်မူ၍။
 ကြည်ဖြူသနားခြင်းရှိသော။ မဟာ ကမ္မဏာတော်
 ဖြင့်။ သတ္တဝါ တို့အား၊ ထိုဖြစ်ပွားသော ရောဂါ
 ဘေးမျိုးတို့မှ။ လွတ်ကင်းချမ်းသာကြစေရန်၊ နည်း
 ညွှန်လမ်းကြောင်း။ ဆေးကောင်းပမာ။ ကျမ်းစာ
 တရကို။ ပြုစုတော်မူမည် ကြံရည်တော်မူသည့်အ
 တိုင်း။ ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်။ မော်လမြိုင်မြို့၌။ ဝါတော်
 မှီတင်း။ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်ဝယ်။ ၎င်း မော်
 လမြိုင်မြို့။ ရတနာဘုံမြင့်ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
 နှိုးနှောတိုင်ပင်၍၊ စီရင်ပြုစုတော်မူအပ်သော

(ရောဂန္တရ ဒီပနီ)

ကျမ်းစာကို။ ပဋ္ဌမပုဂ္ဂိုလ်၌ပြီးပါကြောင်း။
 ၁၂၇၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလအတွင်း။ မန္တလေး
 တော်၌ လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီးတော်
 ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူ၍၊ အများ ပြည်သူ
 အား ကပ်ဥပါဒ်မှ၊ ကင်းလွတ်ကြရန်၊ ပရိတ်ပေး
 လျှပ်နည်း၊ ပရိတ်မီးလှပ်နည်း အက္ခရာတံဆိပ်လှပ်
 နည်းစသောနည်းလမ်းအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ နေဝံထ
 တဖန်အသစ်စီမံတော်မူပြီးလျှင်၊ ၎င်း ရောဂ
 နိဗ္ဗာအုပ်တွင်၊ ထည့်သွင်းဖြည့်စွက်၍
 နိဗ္ဗာလုပ်ဆောင်ရန်၊ မန္တလေးမြို့၊

တော်ကြီးအရှေ့ဘက်။ အပြင်တန်း ဆိုင်နံပါတ်
 ၃-၄-၅။ ရတနာပုံ၊ ဖြန့်မာ စာအုပ်တိုက်ဆိုင်ရှင်။
 မင်းကတော်ကြီး မညွန့်သို့၊ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်
 တော်တိုင်။ ပေးအပ် ချီးမြှင့် တော်မူပါ၍၊ အများ
 ပြည်သူတို့အား အသက်ဖျိုးအန္တရာယ်၊ ကာကွယ်
 ရန်ရည်သံတောင့်တပြီးလျှင်၊ ပုံနှိပ်ယူဝံ့ဆောင်ပါ
 သည်။ အများပြည်သူအပေါင်း သူတော်ကောင်း
 တို့ဆောင်ရွက်ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ရောဂါနှစ်ရပ်ပုဒ်ကျမ်း

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁) မော်လမြိုင်မြို့၊ ရတနာဘုံမြင့်ဆရာတော်။

(၂) မော်ရွာမြို့လယ်တိဆရာတော်။

ဆရာတော်ကြီး- နှစ်ပါးတို့သည်သဘော
တူလျက်၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ပိပိတို့ငွေ
၍လာခဲ့ကြသောကပ်ရောဂါအကြောင်း

ကို၊ သေချာစွာတော်ပြချက်။

ဝမ်းဓာကို နိုင်ငံမြို့ရွာ နှံ့ပြားအောင် အား
သွေးသည်။ နိုင်ငံမြို့ရွာ၏ အသက်ကိုကယ်
ပြစ်၏။ အဆိပ်မကသော လူသူ ကျွဲနွား
တို့အား၊ ဖိတ်တဒါနကိုပေးလှူသူမည်၏။

ဝမ်းဓာကိုကြည့်ရှုသူတို့သည်လည်း၊ အမှတ်
သမကြည့်ကြကုန်၊ အသက်မှုကြီးဖြစ်ချေ
အပ်ကြပ်ကြီး ရေပိုက်၍ ကြည့်ရှု ကြကုန်ရ

(၁) ပဋ္ဌမအခန်း။

မြွေရွာတို့နှိုက်ကပ်ဥပါဒ်ဆိုက်ရောက်လိမ့်မည်
ကိုတင်ကူး၍ထိနိုင်ရာသောနိဒိတ်များ။

၁ ခွေးသည်သတ္တဝါတို့အထူးဆူအူခြင်း။

၂ နေ့အခါနှိုက်။ ကျီ သတ္တဝါတို့။ အထူးဆူ
ညံ့ခြင်း။

၃ ညအခါနှိုက်။ အိပ်နေရာသစ်ပင်တို့မှ။ ကျိုး
သတ္တဝါတို့ထကြွလှုပ်ရှားခြင်း။

၄ ညအခါနှိုက်။ ကုတ်ကရူးခေါ်သော ဌာန
ဆိုးတို့မည်တွန်ခြင်း။

၅ မြစ်ရိုးမြစ်စဉ်မြွေရွာတို့မှ။ မိမိတို့မြွေရွာအိပ်
ကမ်းသို့၊ တပ်ငွေ၊ တပ်သင်္ဘောဆိုက်လာ
သည်ဟုအိပ်မက်မြင်မက်ခြင်း။

၆ ကျုံးမြို့ - ကျုံးရွာတို့မှာ။ မိမိတို့ မြွေရွာသို့၊
တပ်ဆိုက်လာသည်ဟု။ မြင်မက်ခြင်း။

၇ အချို့သောမြွေရွာတို့နှိုက်။ နေ ဝင်ရီတရော
အခါမှာ။ မိမိတို့မြွေရွာသို့၊ တပ်ချီ၍လာသည့်
ကို။ ကိုယ်တိုင်ဒဏ္ဍေတွင်မြင်ကြခြင်း။

၈ မိမိတို့မြွေ တွင်းရွာတွင်းသို့။ သူရဲခေါ်သော
လူနိကြီးများဝင်လာသည့်။ ဘီလူးခေါ်သော

လူနက်ကြီးများဝင်လာသည်။ သူဘက်ခေါ်
သော လူဖြူကြီးများ ဝင်လာသည်။ ဝက်
ကောင်ကြီးများဝင်လာသည်။ နွားမတန်း
ခန့်ရှိသော - ခွေးကောင်ကြီးများ ဝင်လာ
သည်။ တထွာတမိုက်ခန့်အမွေးရှိသောရေ
သူဘက်ကောင်ကြီးကုန်းသူဘက်ကောင်
ကြီးများဝင်လာသည်ဟု။ မြင်မက်ခြင်း။

၉ မည်သည့်အိမ်ပေါ်တိုက်ပေါ်သို့၎င်း၊ မိမိ
အိမ်ပေါ်တိုက်ပေါ်သို့၎င်း၊ ထိုအကောင်
ကြီးများတက်သည်ဟု၊ မြင်မက်ခြင်း။

၁၀ ညအခါ၌မိမိတို့မြို့တွင်းရှာတွင်းမှာထိုအ
ကောင်ကြီးများ သွားလာ၍။ နေသည်ကို၊
ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌေတွမြင်ကြခြင်း၊ မိမိတို့ဝင်း
ထဲ ခြံထဲမှာ။ တိုက်နံဘေး၊ အိမ်နံဘက်
ဘေးများ၌ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌေတွမြင်ကြခြင်း။

၁၁ နေဝင်စအခါ မြို့ရှာအနီးမှာ တွေ့မြင်ကြ
ခြင်း။

၁၂ ညအခါ။ မြစ်ရေထဲ၊ အင်းရေထဲမှ၊ တက်
လာ၍၊ မြို့တွင်းရှာတွင်းသို့ဝင်ကြသည်ကို
၎င်း၊ အိမ်ပေါ်၊ တိုက်ပေါ်သို့တက်ကြသည့်
ကို၎င်းမြင်မက်ခြင်း။

ရောဂန္တရဒီပနိကျမ်း။

- ၁၃ မြစ်ဆိပ်များမှာထွေနှံ့ နေကြရာ၊နေဝင်စ
အခါ၊ မြစ်ရေထဲမှ၊ဘွားခနဲ၊ဘွားခနဲပေါ်
ကြ၍၊မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့၊ဝင်ကြသည်ကို
ဒိဋ္ဌထွေမြင်ကြခြင်း။
- ၁၄ ရေထဲမှပေါ်လာ၍မိမိတို့ထွေပေါ်သို့တက်
လာသည် ကိုရင်း၊ သူတပါး ထွေပေါ်သို့
တက်လာသည်ကိုရင်း၊ ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌထွေ
မြင်ကြခြင်း။
- ၁၅ မြို့တွင်း ရွာတွင်း၊ဝင်းတွင်း ခြံတွင်းတို့၌
မိန်းမနက်ကြီးများကိုထွေမြင် ကြခြင်း။
- ၁၆ လှနဲ့ပါးသောအိပ်ကြီးတိုက်ကြီးကျောင်း
ကြီးများရှိက်၊ အိပ်အောံ၊အိပ်ပေါ်၊တိုက်
အောက်၊ တိုက်ပေါ်၊ ကျောင်း အောက်၊
ကျောင်းပေါ်တို့မှာပင်ထွေမြင်ကြခြင်း။
- ၁၇ မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့၊ ဆင်ထွေဝင်သည်၊
ကျားထွေဝင်သည်၊နွားထွေဝင်သည်ကျွ
ထွေဝင်သည်ဟုမြင်မက်ခြင်း။
- ၁၈ မြို့တွင်းရွာတွင်းမှာ မီးလောင်သည့်ဟုမြင်
မက်ခြင်း၊ထားပြတိုက်သည်ဟု မြင်မက်
ခြင်း။ ရုပ်သေးပွဲ၊ဇာတ်ပွဲ၊ခံသည်ဟု မြင်
မက်ခြင်း။

- ၁၆ နေ့အခါ၌ မြို့တွင်းရှာတွင်းသို့။ ကျားဝင်
ခြင်း။ သစ်ဝင်ခြင်း။ တောယုန် ဝင်ခြင်း။
သမင်ဒရယ်စသော၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့
ဝင်ခြင်း။ တောကြက်တွေဝင်ခြင်း။
- ၂၀ ညောင်တုန်းမြို့များကဲ့သို့။ အိမ်ပေါ်တိုက်
ပေါ်တို့မှာ အရိုး တလှလှ ထသည့်ကိုမြင်
ရခြင်း။
- ၂၁ ဟင်္သာတမြို့များမှာကဲ့သို့။ ညအခါရှိင်မြို့
တွင်းရှာတွင်းမှာ အပုပ်အနံ့လှိုင်ခြင်း
- ၂၂ မြို့ပေါ်ရှာပေါ်မှာ ကျိုးလင်းတ များစွာတို့
ဝဲခြင်း။
- ၂၃ မြို့ပေါ်ရှာပေါ်မှာ မိဗ်းတိမ်းနီ၊ မိဗ်းတိပ်
ဝါတို့သောက်ခြင်း။
- ၂၄ မြို့တွင်း ရှာ တွင်းမှာ။ ယင်ကောင်ကြီး
ယင်ကောင်ငယ်တို့ အထူး များပြားခြင်း။
- ၂၅ အိမ်တွင်းတိုက်တွင်းမှာ။ အိမ်မြှောင်၊ ယင်
မှက်၊ ကြွက်သတ္တဝါတို့ ကျွမ်းယုတ်တရက်
သေဆုံးသည့်ကိုတွေ့မြင်ကြခြင်း။ အသေ
ကောင်များစွာကိုတွေ့မြင်ကြခြင်း။
- ၂၆ နွားကျွဲသတ္တဝါတို့၌ ကပ်ရောဂါကျရော
လိုသော်။ ညအခါ၌ နွားခြံ ကျွဲခြံတို့မှ နွား

ကျွဲဘို့ တရုန်းရုန်းရှိခြင်း၊ နေ့အခါတောအ
ရပ်၌လဲ၊ ခြုံရှိရာတို့မှ တရုန်းရုန်းလန့်ခြင်း။
၂၇ မြင်းတို့၌၎င်း၊ သိုးဆိတ်တို့၌လည်း၎င်း။ ကပ်
ဥပါဒ်အရေခံလိုသော၊ ထိုအတူ၊ တရံတရ
သောကံပြု၍ ပေါ်လာခြင်း။

ဤအလုံးစုံသော တိုက်နိမိတ်များသည်၊ ကပ်
ရောဂါ ဆိုက်ရောက်လိုသော၊ ရှေးရှေးအခါတို့၌
လည်း၊ အရိုးအစဉ်၊ ထင်လျား၍ လာခဲ့ကြ၏။
ယခု ဝဇ္ဇိတ်ရောဂါ၊ ပေါ်ပေါက်လာရာ၌လည်း၊ ထို
ထိုမြို့ရွာတို့မှာ ထင်လျားစွာ၊ တွေ့မြင်သိရှိ၍ နေကြ
သော နိမိတ်များပေတည်း။ မိမိတို့မြို့ရွာတို့၌
ဤနိမိတ်များ တရံတရုတ် ဖြစ်ပေါ်တွေ့မြင် ကြသည်
ရှိသော်၊ ငါတို့မြို့ရွာသို့၊ ဘီလူးသူဘက်တို့ လာ
ရောက်ကြကုန်ပြီ၊ ယနေ့လား၊ နက်ဖန်လား၊ ငါတို့
မြို့ရွာမှာ ကပ်ရောဂါ ဖြစ်ခြေတော့မည်ဟု အမှန်သိ
ကြကုန်ရာ၏။ ရပ်ကွက်၊ တိုက်အိမ် တို့မှာ ထင်
မြင်ခဲ့သော်၊ ထိုရပ်ကွက်၊ ထိုတိုက်၊ ထိုအိမ်တို့မှာ
သိကြကုန်ရာ၏။

ကပ်ရောဂါ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို တင်ကာ၍ သိမှတ်
ရန် နိမိတ်များကို ပြဆိုခံစားပြီး၏။

(၂) ဒုတိယအခန်း။

လောက၌ တစ္ဆေ မှင်စားခေါ် ကြသောနတ်
ယုတ်၊နတ်ညံ့မျိုးတို့လည်းများစွာရှိကြကုန်၏။အ
ကြီးအကျယ်အန္တရာယ်ကို မပြုနိုင်ကြကုန်။ချော
ရုံ၊ ထွန်ရုံ။ ခေါင်းမူးရုံ၊ ခေါင်းဆေးရုံ။ သူငယ်က
လေးများကို။အငိုတိုက်ရုံ တတ်နိုင်ကြကုန်၏။ အ
ကောင် သဏ္ဌာန်လည်း ငယ်ကြကုန်၏။သားစိမ်း
စား၊ငါးစိမ်းစား မဟုတ်ကြကုန်။လူတို့၏ စားနပ်
စားပေါက် ကိုရှာကြီးကောက်ယူ၍ စားသောက်
နေထိုင်ကြကုန်၏။ အစိမ်းသားရဲသူဘက် ခေါ်
သောဘီလူးမျိုးတို့သည်သာလျှင်အကြီးအကျယ်
အန္တရာယ် ကင်ဥပါဒ်ကို ပြုနိုင်ကြကုန်၏။ထိုဘီ
လူးတို့သည်။ကူးဘီလူး၊မြေဘီလူး၊ရေဘီလူး၊ဟူ၍
သုံးမျိုး ရှိကြကုန်၏။ ကူးဘီလူး ဆိုသည်ကား၊
မြို့တွင်းမြို့ပြင်၊ရွာတွင်းရွာပြင်၊သစ်ပင်ကြီး၊ဝါး
ပင်ကြီးထန်းပင်ကြီး၊ပေပင်ကြီး တို့နှိုက်၎င်း။ ဂူ
ဟောင်း၊ လိုက်ဟောင်း၊စရပ်ဟောင်း၊ကျောင်း
အို၊ကျောင်းပျက်၊ဘုရားပျက်စသည်တို့နှိုက်၎င်း
ထောကန္တာရ၊ထောင်ကန္တာရ၊ သဲကန္တာရနှိုက်
၎င်း၊မျိုးသေ၊အါးဖြင့်သုသိန်သင်းချိုင်းတို့၌နေကြ

ကုန်သောဘိလူးတို့ကို ကျားဘိလူးဆိုသည်။ ။ မြေ
 ဘိလူးဆိုသည်ကား၊ မြေထဲရှိက် နေကြကုန်သော
 မြေဘုတ် ဟူ၍ ခေါ်သော ဘိလူးမျိုး၊ မြေထဲမှာ
 တွင်းလိုက်ရှိရာတို့၌ မြို့ရွာဟည်ထောင်၍ နေကြ
 ကုန်သော၊ ကျွတ် ခေါ်သော မြေဘိလူးတို့ကို ဆို
 သည်။ ။ ရေဘိလူး ဆိုသည်ကား၊ ပင်လယ်ထဲ
 ၌၎င်း၊ မြစ်ထဲ အင်းထဲအိုင်ထဲ၌ တွင်းအို၊ ရေကန်
 အိုတို့၌၎င်း။ သမုဒြာ အလယ်။ ကျွန်းငယ်တို့ရှိက်
 ၎င်း။ နေကြကုန်သောဘိလူးတို့ကိုဆိုသည်။ ရန်ခဲရန်
 ခါပင်လယ်ရှိက် သွားကြကုန်သော ထွေသဘော
 တို့ကို။ နှောင့်ရှက်တတ်ကြကုန်၏။ ။ အရူာနာရူ
 မြို့အစရှိကုန်သော၊ ကောင်းကင်မြို့တို့ရှိက် နေကြ
 ကုန်သောကောင်းကင်ဘိလူးတို့သည်။ ရှိကြကုန်
 သေး၏။ ထိုတွင်တန်းခိုးငယ်သောဘိလူးတို့သည်။
 ဝမ်းရောဂါမျှကိုသာ ပြုလုပ်နိုင်ကြကုန်၏။ တန်းခိုး
 ကြီးသော ဘိလူးတို့သည် မူကား ငဗွိတ် ရောဂါ
 ဝမ်းရောဂါနှစ်ပါးတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြကုန်၏။ ။
 ရေဘိလူးတို့သည် လူတို့၏ အသွေးအဆီ ကျွဲနွား
 တို့၏အသွေးအဆီတို့ကို၊ စားသောက်ခြင်းငှာပင်
 လယ်မှတက်လာကြကုန်၍ မြစ်ရိုးမြစ်စဉ် တလျှော
 မြို့ရွာတို့ရှိက်ကပ်ဥပါဒ်ကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ယခု

အခါ၌မူကားမီးရထားလမ်းတံလျှော့ကိုလည်းရှောင်
 ကြကုန်ရိပ်ထင်၏။ မြို့ရွာရှိကုန်းဘီလူး။ မြေဘီလူး
 တို့သည်လည်း ယောနောလျက် လိုက်ကြကုန်၏။
 ညအခါနှိုက်ရင်ရကွက်ရ ဝတ်တက်အသင်းများ
 သောမြို့ရွာ။ ရဟန်းသင်္ဃာတို့ ကျောင်းတိုက် မှ
 နံက်စောစောထ၍ဝတ်တက်ခြင်းများသောမြို့ရွာ
 တို့ကိုရှောင်ကွင်းတတ်ကြ ကုန်၏။ အကြင် မြို့ရွာ
 တို့မှညအခါနှိုက်ရင်း။ နံနက်စောစောနှိုက် ရင်း။
 ပရိတ်တော်ကြီး။ ဂုဏ်းတတ်ကြီး။ မေတ္တာပို့ကြီး
 များ။ ရွတ်သံ။ ဘတ်သံ။ ဆိပ်၏။ ရှင်ရှင်လူလူသင်း
 အောင်အိပ်၏။ ထိုမြို့ရွာတို့သို့ ရောက်ကြကုန်သည်ရှိ
 သော်။ နေ့အခါမြို့ပြင်ရွာပြင်မှာ။ သူသာန် သင်္ဂြိုင်း
 များနှိုက်ရင်း။ လူသူအရောက် အပေါက်နည်းပါး
 ရာ။ စရပ်ဟောင်း။ တန်ဆောင်းဟောင်း။ ကျောင်း
 အို။ ကျောင်းပျက်။ သစ်ပင်ထောခြံတို့နှိုက်ရင်း နေ
 ကြကုန်၏။ ရေဘီလူးတို့သည်။ မြစ်ထဲအင်းထဲ
 မှာလည်း နေကြကုန်၏။ ညအခါ လူသူ နည်းပါး
 သော ထောမြို့ ထောရွာ မြစ်နဲ့ သော်။ နေဝင်၍
 မှောင်ရီလျှင်။ မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့။ ဝင်ရောက်ကြ
 ကုန်၏။ ခွေးတို့သည်။ အရိပ်အသွင်မြင်ကြကုန် သ
 ပြင်သူအူကြကုန်၏။ လူသူ ထူထပ်သော မြို့ကြီး

တို့နှိုက်မှုကားလင်းကြိုးလင်းငယ်တို့နှိုက် လူသူရ
ထား အသွား အလာ ပြတ်စဲရာ။ ဆယ်နာရီ။ ဆွဲ
တစ်နာရီစီတစ်ယောမြို့တွင်းရှာတွင်းသို့ဝင်ရောက်ကြ
ကုန်၏။ ။နေ့အခါမှာလည်း မြို့ပြင်ရှာပြင်မှာတွေ့ရှိ
ကြသော နွားကျွဲလူသူတို့ကိုတွယ်၍ မြို့တွင် ရှာ
တွင်းသို့ဝင်တတ်ကြကုန်၏။ လက်နှိုက် ဒုတ်ထား
လက်နက် ဆူးခက် မီးစပါးရှိသောသူများကို မမြီ
တွယ်ဝံ့ကြကုန်။ မိန်းမယောကျ်ားအကြီး အငယ်
မဆိုမောင်းချထားငယ်ကိုအသွားထုတ်တော်၍စွဲ
မြဲကြကုန်ရမည်။ ။ညအခါနှိုက် မြို့တွင်းရှာတွင်း
သို့ဝင်ရောက် ကြကုန်ပြီးလျှင် မီးအလင်းမရှိဘဲ၊
မှောင်မဲမဲနှင့်အိပ်ပျော်၍နေကြသော ငင်းခြံတိုက်
အိပ်ကိုရှာကြကုန်၏။ ။တွေ့ရှိကြသောအခါ။
အကာအရံ မလုံခြုံသော တိုက် အိပ် ဖြစ်ခဲ့သော်
တိုက်ပေါ်အိပ်ပေါ်သို့တက်ကြကုန်ပြီးလျှင် အိပ်
ပျော်၍နေကြသောလူတို့ကို။ ကိုယ်တွင်း ကိုယ်ပ
တို့နှိုက်။ တွယ်ကပ်ကြကုန်လျက်၊ ပဋိတ်ဇ္ဈားရော
ဂါ။ ဝမ်းရောဂါတို့ကိုပေး၍ အသွေးအဆီ တို့ကို။
ရုတ်ယူမျှသောက်ကြကုန်၏။ ။အိပ်မပျော်သော်
လည်း ထိပ်လန့်အောင်ပြု၍ ထိပ်လန့်ခြင်းဖြစ်သော
သူကိုဘမ်းနှိုက်ကြကုန်။ ။အိပ်ပျော်သောသူ

ငယ်တို့၌၎င်း။ လူနာတို့၌၎င်း။ ခံတွင်းပေါက်မှအ
သဲအအူတို့ကို။ နှုတ်ယူတတ်ကြကုန်၏။ လည်ဖွဲ့
အင်းဝတ်ထားခြင်း။ လည်ဘင်းနှိုက် ပရိတ်ချည်။
မန္တန်ချည်။ ဝတ်ထားခြင်းများသည်။ ကွယ်ကာ
တတ်၏။ ။ အကနအရံလုံခြုံလှ၍အိမ်ပေါ်တိုက်
ပေါ်သို့။ မတက်နိုင်ရှိခဲ့သော်။ အိမ်အောက်။ တိုက်
အောက်တို့ရှိ၎င်း။ နောက်ဘေးနောက်ဘက်ရှိ။ တဲ
အုံးကျိုကျ အိမ်သာစသည်တို့ရှိ၎င်း။ သစ်ပင်
ထန်းပင်တို့ရှိ၎င်း။ နေကြကုန်၍။ ညအခါရှိက်
အခိုလွှတ်ခြင်း။ အနံ့လွှတ်ခြင်း။ ကိုယ်တိုင်ပြခြင်း။
အိမ်မက်ရှိက် ပြခြင်းတို့ဖြင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့
ကိုသာဘမ်းယူတတ်ကုန်၏။ ဝင်းတွင်း ခြံတွင်း
ရှိက်ပံရိတ်ရေ။ မန္တန်ရေ။ ပရိတ်သဲမန္တန်သဲကြ
ထားခြင်းများသည်။ ကွယ်ကာတတ်၏။ သစ်ပင်
ထန်းပင်များရှိက် ဟေတုပစ္စယော စသည်တို့ကို
ပတ်မိအောင်ရေးထားခြင်း။ အင်းအိုင်ဂါထာများ
ကပ်ထားခြင်းသည်။ ထိုသစ်ပင်ထန်းပင်တို့အပေါ်
မှာမနေနိုင်အောင် ကွယ်ကာတတ်၏။

ဤ၈ကားရှိက် အခိုးလွှတ်ခြင်း ဆိုသည်ကား
မိမိတို့ကိုယ်မှ မိမိတို့တန်ဖိုးဖြင့်အခိုးတို့ကို လွှတ်
ကြကုန်၏။ ထိုအိမ်ရှိက်ထိုအခိုးထိရှိက်သမျှသော

သူတို့သည်။ အိမ်မြှောင်-ယင်-မှက်-ကြွက်-သတ္တ
 ဝါတို့မှစ၍၊ ရောဂါဥပါဒ်ကပ်ရောက်ကြကုန်၏။ ။
 ပင်လယ်ကမ်းနား။ အင်းကြား-အိုင်ကြား။ တော
 တောင်များ၊ နို့က်သွားသစ်နေကြကုန်သောသူတို့
 သည်။ ထိုအခိုးမျိုးကို သူရဲခို ဟူ၍၊ ခေါ်ရိုးအစဉ်
 ရှိကြကုန်၏။ သွားရာလာရာတို့၊ နို့က်မြေမှင်း သစ်
 ပင် တောခြုံများမှင်း။ အခိုးတလူလူ တက်ကြွ၍
 နေသည်ကို မြင်ကြလျှင် လွတ်လွတ်ရှောင်ကွင်း၍
 သွားကြရမည်။ ထိုအခိုး ထိခိုက်လျှင် ဥပါဒ်ဖြစ်
 တတ်သည့်ဟူ၍ သားစဉ်မြေးဆက်ပြောဆိုဆုမွှေး
 ရှိကြောင်းကို။ ငါတို့အားလျှော့ထား၍။ ကြားသိရ
 ဘူး၏။ ။ မန္တလေးမြို့မှာ၊ ပဋိတ်ရောဂါဖြစ်နေ
 စဉ်အခါ။ မန္တလေးမြို့နေ၊ မိတ်ဆွေများတံသို့အ
 နောက်နိုင်ငံမှ။ ပေးလိုက်သည့်စာတခု မှာလည်း။
 မန္တလေးမြို့နို့က်။ ပဋိတ်ရောဂါဖြစ်နေသည်ကြား
 ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ မျက်မှန်တိုက်ဆိုင်များမှာတ
 ဆဲ၊ ငါးကျပ်တန်။ မျက်မှန်တမျိုးရှိပါသည်။ ဝယ်
 ယူထားကြပါလမ်းရှောက်သည့်အခါမှာမှင်းမျက်
 မှန်နှင့်ရှေ့သို့မြှင်ကြည့်၍ ရှောက်ကြပါလျှင်။ အ
 ခိုးတလူလူထ၍နေသည်ကို မြင်ကြပါလိမ့်မည်။ ထို
 အခိုး ထိမိလျှင်။ ပဋိတ်ရောဂါဖြစ်တတ်ပါသည်။

လွတ်အောင် ရှောင်ကြပါလေဟုပါရှိ၏။ ဆရာ
ဝန်မင်းများသည်လည်းဤကဲ့သို့သော အခိုးများ
ကိုအထူးကြောင့်ကြစိုက်ကြပေကုန်၏။ မြေ
မှတွက်သောအခိုးမျိုးသည်။ မြေဘီလူး။ မြေနဂါး
တို့၏အခိုးမျိုး ပေတည်း။ မြေစွပ် မြေခြင်း ဘိနင်မြေ
ခြင်းများသည်။ ထိုအခိုးအန္တရာပင်ကို ကွယ်ကာ
နိုင်၏။ ထိုအခိုးမိသောသူကိုမြေဘီလူး။ မြေနဂါး
တို့သည်။ မြေမှလျှောက်၍ဝမ်းတွင်းရင်တွင်းတိုင်
အောင်ဝင်ရောက်ကြကုန်၍။ အသဲအဆုတ်တို့မှအ
သွေးအဆီတို့ကို ခုပ်ယူမျှသောကြကုန်၏။ မြေ
ချင်းဝတ်၌ မြေဆွဲအင်းဝတ်ထားခြင်း။ မြေစာငွေ
ဆေးထိုးထားခြင်း။ ချည်မန်းတွင်းဝတ်ထားခြင်း
များသည်ကွယ်ကာနိုင်၏။ ဤပဋိတ်ကပ်ရောဂါ
ကိုဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်တို့၌ (အဟိဝါတရော
ဂါ)ဟူ၍ခေါ်၏။ မြေနဂါးတို့၏ လေအခိုးသင့်၍
ဖြစ်သော ရောဂါဆိုလိုသည်။ ကာဠရောဂါ ဟူ
သောစကား၌ကိကာဠသန္ဓါကားမည်းနက်သော
အနက်ကိုဟော၏။ မည်းနက်သော အဆင်းရှိ
သော ဘီလူး ကောင်ကြီးတို့ ပြုလုပ်၍။ ဖြစ်သော
ရောဂါမျိုးဆိုလိုသည်။ ယခုနောက် ကာလမှပေါ်
ပေါက်လာသောရောဂါ မျိုးဖြစ်၍ ကာလရောဂါ

ဆိုသည့်ဘုတင်ကြဘတ်၏။ ။ ဖီးသူရဲ၊ အခိုးသူ
ရဲ ၂ မျိုးရှိကြသည်တွင်၊ ဖီးသူရဲမျိုးသည်။ အညာ
ဒေသမှာပင် တွေ့မြင် ထင်လျှားကြ၏။ ပင်လယ်
ကမ်းနား တလျှောက်မှာ၊ သူရဲ ၂ မျိုးလုံးပင် ထင်
လျှားကြ၏။ ။ မြေရေတို့နှိုက်ရှိသော၊ ဓါတ်တို့
၏။ ဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အခိုး အမျိုး
လည်းရှိကြ၏။ ဆေးဝါးကုသ၍လွယ်၏။ ။

ဘီလူးတို့သည် အမျိုးဆေး။ အနာဆေးတို့ကိုလူ
တို့ခံတွင်းထဲမှ၊ သွင်းသော အရိပ်လည်းထင်၏။ ။
လူဘဝ နှိုက်ဗေဒင်ပညာ။ ဆေးပညာ၊ အင်းပညာ
ဂါထာမန္တရား ပညာများကိုတတ်ကြကုန်သော
သူတို့သည်၊ သေလွန်၍၊ နတ်ဘဝ၊ ဘီလူးဘဝသို့
ရောက်ကြ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထိုဘဝနှိုက်လည်း
တတ်မြဲ တတ်ကြကုန်၏။ ။ မိန့်-ဒိ-ဘင်းခေါ်

သောဆေးကြောက်-ဒိ-ညက်စွာ ကျိတ်၊ ပဋိတ်
ရောဂါဖြစ်သူကို၊ နှာခေါင်း- ၂-ဘက်နှိုက် မြို့စေ့
ခန့်နှာနှပ်၊ အကျိတ်ပေါ်ခွဲသော်၊ ထက်ဘက်ချော
ကိုကျက်ကျက်ကျိတ်ထို နည်းနွေးနွေးနှင့် ကြပ်
ကြပ်နယ်နယ်၊ လူနာ၏ ခေါင်းရင်းကနေ၍ စက်
ကြိုးတဆဲ့သုံးပါ မန္တရားကိုအခေါက်များစွာနာ
နာရွတ်ရမည်၊ ဤကျားဘဦးသေသုအိပ်မက်နှိုက်

ရသော နည်းသုံးပါး တည်း။ နှာဆေးမှာ။ အိပ်
မက်တွင်းနှိုက်ကိုယ်တိုင်ပြု၍ သင်ဘယ်သူလဲဆို
သော်၊ ငါမြေဘီလူးဟုဆို၍။ ပဋိတ်ရောဂါဖြစ်နေ
သူကို မသေစေလိုသော်။ ဤနှာကို နှပ်ရမည်ဟု
ပြော၍မြေတွင်းသို့ဝင်လေ၏။ ပဋိတ်ရောဂါကိုထို
သုံးနည်းနှင့်ကုသ၍၊ လူ ၂ ကျိတ်မျှလေခံချမ်းသာရ
ကြောင်းကို။ ပျောက်ငြိမ်းသူများနှင့်တကွ ငါတို့
အားလျှောက်ထားကြားသိရဘူး၏။ «ပြောလျှင်
ယုံလွယ်သောသူသည်၊ လမ်းလွဲလမ်းမှားလည်း
များတတ်၏။ ပညာလည်း ပွားတတ်၏။ နည်းမှန်
နည်းကောင်းကိုလည်းများစွာတွေ့တတ်၏။ ပြော
လျှင် မယုံတတ်သောသူသည်၊ လမ်းလွဲ လမ်းမှား
လည်းနဲ့ပါး၏။ ပညာလည်း မပွား။ နည်းမှန်နည်း
ကောင်းကိုလည်းမတွေ့၊ မိမိအိပ်မှီရောဂါရေးအ
နာရေးနှင့်တွေ့ကြုံခဲ့လျှင်မလုပ်တတ်၊ မကြံတတ်ပြီ။
မိမိ သားမယားမှာ ကပ်ဥပါဒ်ဖြစ်သော ခဲသော်
ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်၍နေကြ၏။ သတိ ရှိကြပါစေ
ကုန်။ ။ အိပ်အော်နှိုက်ခိုကပ်၍လွှတ်အပ်သော
အခိုးတို့၏ထိပါးခြင်းဖြင့်အပူအပြင်းများသောအ
ခါ၊ ထိုသူ၏ကိုယ်မှ အိပ်မွေ့ထွေစွာသော ပိုးတို့နှင့်
တကွထွက်ကြသောအခိုးတို့၏ ကူးစက်ခြင်းဖြင့်

ထိုအိမ်မှာ ကျန်ရှိသောသူတို့ကိုလည်း ထိုရောဂါဒီ
 တတ်၏။ ထိုအိမ်သို့ ခိုကပ်မိကြသော ဘီလူးတို့
 သည်။ ထိုအိမ်၌ လူကုန်မှ ထွက်သွားတတ်ကြကုန်
 ၏။ ရောဂါဖြစ်သောသူကို ကြည့်ရှုပြုစု၍မနေဘဲ။
 အိမ်နောက်ဘေးကို ဘေးတံ၍ အမြန်ထွက်ပြေး
 သောသူတို့မှ လူတို့နိုင်ကြကုန်သည်ဟု။ ဓမ္မဗဒ္ဒအ
 ဓမ္မကထာကျမ်း၌ ဟော၏။ ကြည့်ရှုပြုစု၍နေပြန်
 လျှင် လက်၌ထားလက်နက် ဟိုင်စွဲ၍ ကြည့်ရှုပြုစု
 ကြကုန်ရမည်။ ကိုယ်၌လည်း အကွယ်အကာရှိ
 သူတို့မှ ကြည့်ရှုပြုစုကြ ကုန်ရမည်။ လူနာသည်
 ကြည့်ရှုသောသူကို မျက်လုံးကိုပြုံး၍၊ ပါးစပ်ကိုဖြ
 ၍။ လျှာကိုထုတ်၍။ ရင်ရပ်သံမည်၍။ ချောက်ထုန်
 တတ်၏။ ကြောံထန်ခြင်းအနည်းငယ်ရှိခဲ့လျှင် ကြည့်
 ရှုသူကို ထိုဘီလူးဘမ်းမိပြန်၏။ လူနာရှိစဉ်အ
 ခါ ထိုအိမ်၌ အိပ်ပျော်အောင်။ မအိပ်ကြကုန်။
 အိပ်ပျော်သူကိုလည်း ဘမ်းတတ်၏။ အခြားအိပ်
 သို့သွား၍ သော်လည်း အိပ်ရမည်။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
 ဂစ္ဆာမိကို အမြဲရှုတ်၍ ပရိတ်ချည်မန္တာန်ချည်များ
 ကိုဝတ်၍။ ကြည့်ရှုပြုစု ကြကုန်ရမည်။ သူနာက
 ချောက်ခဲ့သော်။ ထားကိုပြုကြကုန်ရမည်။ အပူအ
 ပြင်းများသောအခါ။ တကိုယ်လုံးမှာ အသွေးအဆီ

တို့သည်။ ပွက်ပွက် ဆူကြွ၍။ ထကြ ကုန်၏။ ရုပ်
ယူခြင်း ဌာလွယ်ကုန်၏။ အကြောစုံဘို့မှ ရုပ်ယူမှု
သောက်ကြကုန်၏။ နှလုံးတွင်း။ အသဲတွင်း။ အ
ဆုပ်တွင်းတို့မှ သွေးများစွာပါရှိသော အခါ ထိုသူ
သေရ၏။ လည်ကုပ်မှ ရုပ်ယူသည်လည်း များ၏။
လည်ကုပ်မှ သွေးကုန်လျှင် သေရ၏။ အသက်
ကိုးနှစ်ရှယ်၊ ဆယ်နှစ်ရှယ်တို့မှစ၍။ နှစ်ဆယ်ရှယ်
နှစ်ဆယ် ငါးနှစ်ရှယ်တို့၏။ အသွေးအဆီတို့ကို သာ
၍ အလိုရှိကြ ကုန်၏။ အပျိုအရွယ်၊ သူငယ်မ က
လေးတွေကို သာ၍ ကြောင့်ကြရ၏။ မိမိတို့မြို့ရွာ၌
ထိုရောဂါပေါ်ပေါ်လာခဲ့သော် သမီးပျိုသားပျိုတို့
ထိုထိုရောဂါကင်းရှင်းရာ။ မြို့ရွာတပါးသို့ အမြန်ပို့
ဆောင်၍၊ ထားကြကုန်ရမည်။ ထိုကဲ့သို့ပို့ဆောင်
၍၊ မထားနိုင်ရှိခဲ့သော်၊ အထက်နှိုက်ပြဆို လတ္တံ့
သော အကွယ်အကာတို့ကို လုံလောက်စွာ ပြုလုပ်၍
ထားကြရမည်။ သားစိမ်း ငါးစိမ်း။ စားမှုများကို
လည်း ရှောင်ကြစေရမည်။

အချို့သောဝိသုဒ္ဓိလမ်းတို့သည်၊ ညအခါ နှိုက်လှတို့
သွားလာရာ ထိုထိုနေရာမှ - ချောင်းမြောင်းချောင်း
စန့်၍၊ ကပ်ရပ်ကြကုန်၏။ မြောက်ပိုင်း၌ နေရာ
မှိုက်လှိုက် ၍ ပုပ်ရေပုပ်ထူထပ်ရှိသောမြို့တို့ကို
(၆၃၇) ကမ္ဘာအေး

သူအရောက်အပေါက်နဲပါးရာ။ မြေနှိုက်နေလျက်
 အခို လွှတ်၍ဘမ်းခြင်း။ ချောက်လှန့်၍ ဘမ်းခြင်း
 တို့ဖြင့်၊ ဘမ်းတတ်ကြကုန်၏။ ညအခါ၌အိပ်ပေါ်
 တိုက်ပေါ် မှဆင်းသူတက်သူ၊ ကွက်သူဝင်သူမရှိ
 ကြစေရာ။ အပျားမတိုက်ဘဲ၊ ဝမ်းတွင်း ရင်တွင်း
 သို့ဝင်ရောက်၍ အသွေးအဆီတို့ကို ရုပ်ယူရာ၌မူ
 ကား၊ အိပ်ချင်မှူးတူးဖြစ်၍အိပ်ရာမှာသေဆုံးတတ်
 ၏။ သွေးမကုန်၍၊ ထိုအခါ မသေခဲ၊ သေရပ်
 ယူရာ ဇွာနို့နှိုက်အသဲနာ။ အဆုတ်နာဖြစ်၍ နောက်မှ
 သေဆုံးတတ်၏။ ဆေးကောင်းလှ၍ ဆေးကုဆရာ
 လိမ္မာပါလျှင် ချမ်းသာတတ်၏။ ယခုအခါ၊ ဆရာ
 ဝန်မင်းတို့သည် ဤကဲ့သို့သော အနာမျိုးများနှိုက်
 အကု အသ-အလွန်လိမ္မာကြပေကုန်၏။

ရေဘိလူးတို့သည်၊ မြစ်ရေထဲ၊ အင်းရေထဲ၊
 အိုင်ရေထဲ၊ တွင်းရေထဲမှလည်း ဘမ်းတတ်ကြကုန်
 ၏ မိမိတို့ရှိရာနှိုက်ကပ်ဥပါဒ်ရှိ နေသော အခါမြစ်
 ရေထဲ၊ အင်းရေထဲ၊ အိုင်ရေထဲသို့ဆင်း၍၊ ရေခပ်
 ခြင်း။ ရေမျိုးခြင်းများကို ဆင်ခြင်ကြကုန်ရမည်။
 ရေ၌သော်လည်းပရိတ်သဲ၊ မန္တာန်သဲများကို ပစ်
 ကြ၍ထားကြရမည်။ ။ အချို့သောမြေဘိလူးတို့
 သည်၊ ဝမ်းတွင်းသို့ မရောက်မူ၍၊ အောက်အဘို့

နှိုက်သွေ့တို့ကို ရုပ်ယူကြ၏။ မထနိုင်။ မသွားနိုင်
အချိန်၌ ရောက်ခြင်းအဆစ်အရင်းမောရောင်ခြင်း
အဆစ်အယုက်ကိုက်ခဲခြင်းတို့ဖြင့်။ တဖြည်းဖြည်း
သေးဆုံးတတ်၏။ ဥဏ္ဏလုံဂါထာကြီးနှင့်ရေ
ပြည့်အိုးကို-၃၇ ခေါက်မန်း၍။ နေ့စဉ်ရေချိုးရာ။
သုံးရက် မျှနှင့်ပျောက် ငြိမ်းသူကို တွေ့ဘူး ၏။
ဪဝင်းဟောဟောတိသျှတ္တ။ တိသျှတ္တချီးသောဂါ
ထာကိုဥဏ္ဏလုံဂါထာဆိုသည်။ ကောင်းညှင်း
ဆန်ကိုချွက်၍ နွားချေးနှင့်နှိုင်းခြင်းစပ်ထန်လျက်
အတန်ငယ်ထဲ၊ မောရောင်ရာ ကိုက်ခဲရာဌာနတို့
နှိုက်ထူထူအုံ့၍ ပိန်းရှက်အုပ်။ ၎င်းအထက်နှိုက်
အဝတ်စည်း။ နံနက်တခါည တခါလဲ။ လူတဦးမှာ
အိပ်မက်နှိုက်ရသော ဆေးနည်း။ ဤဆေးနှင့်လုပ်
၍။ အမြန် ပျောက်ဘူးသူ ယခုထင်ရှားရှိ၏။ ။

လူနာ၏ ကိုယ်မှအပနှိုက်နေ၍ အကြောဆုံတို့
မှအသွေးအဆီတို့ ခိုရုပ်ယူကြသောအခါ။ ရုပ်ယူ
ရာဌာနနှိုက် အကျိတ်အဖု၊ အလုံး အခဲတို့သည်
ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ နောက်နှိုက်ဘော်ပြုဆတ္တံ သော
သတ္တကုတ္တံဆေးကို ရေနံနှင့် ပျော်၍ နယ်လိမ်း။
အလယ်၌ အမာအဆန်ကျန်ရှိခဲ့သော်အုံ့၍ တား။
လက်ဘက်ရေနွေးနွေးနှင့်သော်လည်းနယ်ရ၏။ ။

ထိုဟိလူးသူဘက်တို့ကို။ ဖိမိတို့ ကိုယ်တွေ့ခွင့်
 မြင်လို ကြသည်ရှိသော်။ ကပ်ဥပါဒ် အားကြီးစွာ
 ဖြစ်နေသောအရပ်မှာ။ အများအိပ်ပျော်၍ နေကြ
 သောအခါ။ တညလုံးမအိပ်မူ၍ အရပ်တွင်းနှိုက်
 လှည့်လည်ချောင်း မျောင်း၍ ကြည့်ရှုကြပါလျှင်။
 ခွေးအထူးဆူအူရာဌာန နှိုက်၎င်း။ လမ်းဆုံလမ်းခွ၊
 လမ်းမလမ်းမျှောင်တို့၌၎င်း။ ဝင်းတွင်းခြံတွင်းအိပ်
 အောက်အိပ်နောက်တို့နှိုက်၎င်း။ ငါးတောင်ခြေ
 တောင်ခန့်။ အရပ်မြင့်သော လူနို့ကြီး။ လူနက်ကြီး။
 လူဖြူကြီး။ မိန်းမနက်ကြီး။ အဝတ်တန်းဆာ ဆင်
 ယင်၍ ပကတိမြန်မာလူမိန့် မအသွင်နှင့်ဆံပင်ဖါး
 လျှားချလျက်။ သွားလာ၍ နေကြသော မြန်မာအ
 စိမ်းမ။ သူရဲမများ။ ဝက်နှင့်တူသော အကောင်ကြီး
 များ။ ခွေးကြီးနှင့်တူသော အကောင်ကြီးများသွား
 လာ၍ နေသည်ကို ရွှေလ-သာလျှင်ထင်လျားစွာ
 တွေ့မြင် တတ်ကြ၏။ ရွှေလ-မသာလျှင်။ မထင်မ
 လျှားသာမြင်ကြ၏။ မြင်ကြသည်ရှိသော် အ
 သာကြည့်၍ မနေရ။ အတင်းလိုက်၍ ပစ်ခတ်။ နှင်
 ထုတ်ကြပြီးလျှင်လမ်းစဉ်တလျှောက်။ ဝင်းပေါက်
 ခြံပေါက်။ အိမ်တံခါးပေါက်တို့နှိုက်။ ထင်းအဖျက်
 တို့ကိုဖီးထည့်၍ ထားကြကုန်ရမည်။ ပဋိတ်ရော

ဂါဝင်းရောဂါနှင့်သေဆုံး၍သွားကြကုန်သောသူ
တို့သည်လည်း။ ဘယ်လိုအကောင်ကြီးကိုမြင်ပါ
သည်ဟု ထွေတွေ့လာလာပြောဆို၍ သေဆုံးရှာ
ကြသူအများပင် ရှိကြကုန်သည်။ အချို့သူတို့နစ်
မြော၍သွားရာမှလည်း၍ လာကြသောအခါ၊ ထွေ
တွေ့လာလာတွေ့မြင်ခဲ့ကြသည်ကို ပြောဆိုနိုင်သူ
တို့လည်းအများပင်ရှိကြကုန်သည်။ ။လောက
နှိုက်ပဋိတ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါများနှင့်စပ် လျက်
သူရဲသူဘက်စကားကိုပြောဆိုခဲ့ သော်၊ အချို့သူ
တို့မယုံကြည်ကြကုန်၊ မယုံကြည်သူမသိတတ်သူ
အမှတ်တမဲ့ နေကြသူများလေလေ၊ ဘီလူးသူဘက်
တို့ပြုချင်တိုင်းပြုခွင့်ရလေလေဖြစ်၏။ ဥပမာကား
တခုသောရပ်ရွာနှိုက်ခိုးတတ်သောသူ တယောက်ရှိ
၏။ ညတိုင်လျှင် အရပ်ထဲမှာထွေထွေထွေထွေ ခိုး၏။
သိသောသူတဦးတယောက်၊ အရပ်လည်းမရှိပြော
ပျက်သမျှသင်းအတတ်ချည်း ဖြစ်သည်ဟု ပြော
ဆိုရာ၏။ ထိုသူ၏ စကားကို၊ မယုံကြည်သူ၊ မ
သိတတ်သူ၊ အမှတ်တမဲ့ နေကြသူများခွဲအံ့။ ထို
သူခိုးအခွင့်သာ၏။ ခိုးချင်တိုင်းခိုးနိုင်၏။ ယုံကြည်
သူသိတတ်သူ၊ ကြောင့်ကြစိုက်သူများခွဲအံ့။ ထိုသူ
ခိုးမလုပ်သာပြီ။ ဤဥပမာအတိုင်း၊ ဘီလူးသူဘက်

တို့ကိုမယုံကြည်သူ၊ မသိတတ်သူ။ အမှတ်တမဲ့ နေကြသူတို့သည်၊ ဘိလူးသူဘက်တို့၏၊ အမှုကို ဖုံးဖွက်ကြကုန်၍ ဘိလူး သူဘက်တို့ကိုကူညီကြသကဲ့သို့ရှိကုန်၏၊ ယုံကြည်သူ၊ သိတတ်သူ။ ကြောင့်ကြစိုက်သူ၊ ပြောဆိုသူများ ခဲ့လျှင် ဘိလူးသူဘက်တို့သည် ထိုမြို့ထိုရွာကို။ ဝေးစွာ ရှောင်ကွင်း ကြကုန်လတ္တံ့။

ဘိလူးသူဘက်တို့၏ အကြောင်းအရာကို
ပြဆိုခဏ်းပြီး၏။

(၃) တတိယခဏ်း။

ထိုဘိလူးသူဘက်တို့သည်၊ မိမိတို့တန်ခိုးဖြင့် မိမိတို့ ကိုယ်ကို။ လူတို့က မမြင်ရအောင်၊ ကွယ်ပျောက်နိုင် ကြကုန်ငြားသော်လည်း။ ဒုတ်လက်နက်။ ဝါးလက်နက်။ လေးလက်နက်။ မြှားလက်နက်တို့၏။ အထိအခိုက်ကိုမကွယ်နိုင်ကြကုန်၊ အုဋ္ဌခဲကျောက်ခဲ။ လောက်လေး။ သရေပဋ်လေးတို့၏။ အထိအခိုက်ကို။ မကွယ်နိုင်ကြကုန်။ သေနတ်အမြှောအစရှိသောလက်နက်ကြီးတို့၏။ အထိအခိုက်ကိုမူ

ကားဆိုဘွယ်ဖရှိ။ ။လောကန္တိက်ထန်ခိုးရှိသော
ဂါထာမန္တရား၊ဆေးဝါး။ အင်းအိုင်တို့၏ အရှိန်
အဝါကိုလည်းမကွယ်နိုင်ကြကုန်။ စိတ်မန် တင်း
တင်းနှင့်ပြင်းထန်စွာရှုတ်ဖွဲ့ကြသောပရိတ်တော်
ရုဏ်တော်။ ပါဠိတော်တို့၏အရှိန်အဝါကိုလည်း
မကွယ်နိုင်ကြကုန်။ ။ပဒါးခါတ်၊ သံခါတ် စိန်
ခါတ်။ဆေးဒါန်းခါတ်၊ရမ်းခါတ်၊ ကန့်ခါတ်၊ဒုဏ္ဍါ
ခါတ်။ဟင်းရိုင်းခါတ်၊အစရှိသောခါတ် ဆေးတို့
ကိုရင်းထိုခါတ်ဆေးတို့၏။ အခိုးအရှိန် တို့ကိုရင်း
အလွန်ကြောက်ကြကုန်၏။ ။ပီးခဲ၊ပီးတောက်၊
ပီးပေါက်။ပီးဘွားတို့၏အထိအခိုက်ကိုလည်း အ
လွန်ကြောက်ကြကုန်၏။ ။မိမိတို့အရပ်နှိုက်
ကပ်ဥပါဒ်နှင့်ကြောင့်ကြစိုးရိန်ရှိနေကြသောအခါ
အိမ်တွင်းတိုက်တွင်းမှာကန့်ခိုး၊ရမ်းခိုး၊ဆေးဒန်း
ခိုးများကိုမှိုင်းပေး၍၊နေဝင်လျှင်။ဝင်းခြံတံခါးတို့
၌ထင်းအမှိုက်တို့ကိုပီးထည့်၍ယောက်ျားဖြစ်သူ
တို့က။တညလုံး၊မအိပ်ကြဘဲ၊ထားထက်နက်ကိုင်
စွဲ၍မိမိတို့၏၊ဝင်းထဲခြံထဲမှာ သွားလာလှည့်လည်
၍နေကြသော်ရင်းအိမ်ပေါ်တိုက်ပေါ်မှနေ၍လေဝံ
လေး။သရေပဋိလေးတို့နှင့်၊ဝင်းထဲ ခြံထဲမှာ၊တုန်း
တိုင်စသည်တို့ကို၊တပြုတ်ပြုတ်၊ အဖြတ်ဖြတ်ပစ်

ခပ်သံပေး၍နေကြသော်၎င်း။ ထိုဝင်း။ ထိုမြို့တွင်း
 သို့သို့ရိုးထားပြတို့လည်း မဝင်နိုင်ကြကုန်။ ဘီလူး
 သူဘက်တို့လည်း မဝင်ဝံ့ကြကုန်။ ။ အဆူးထက်
 သောခရာခက်၊ ဆီးခက်၊ ရှားစောင်းခက် အစရှိ
 သောသစ်ခက်ဝါးခက်တို့၏အထိအနိုက်ကိုလည်း
 ကြောက်ကြ ကုန်၏။ မလုံခြုံသော အကာ အရံ၊
 နံရံကြမ်းပြင်၊ ဝင်းတံခါး။ အိမ်တံခါးတို့မှာ။ ထိုအ
 ခက်များကပ်၍ထားကြကုန်ရမည်။ ။ အိမ်မှထွက်
 သွားကြသောအခါလက်၌ ဆူးခက်များကို ကိုင်
 သွားကြရမည်ဆူးခက်ကိုယမ်း၍သွားလျှင်မကပ်
 ဝံ့ကြကုန်။ နေဝင်၍ မှောင်ရီလျှင်ဝင်းထဲ၌၊ ခြံထဲ
 တိုက်ထဲ၌၊ အိမ်ထဲ၌၊ မှု၊ ဒုတ်ယမ်းခြင်းထားနှုတ်
 မီးစနှင့်ယမ်းခြင်း၊ ဆူးခက်နှင့်ယမ်းခြင်းများကိုပြု
 လုပ်ကြကုန်ရမည်။ ။ ပရပ်၊ ခြိန်းချိုး၊ ရေနံ၊ ကြော
 စေးအစ ဤသော။ အလွန်ပြင်း သော အနံ့ တို့ကို
 လည်းမခံနိုင်ကြကုန်။ ထို့ကြောင့် အမိုးရ မင်းတို့
 သည်။ အိမ်တို့၌ ကံဆေးရည်ပက်မှု၊ ရေနံ သုတ်မှုတို့
 ကိုအားထုတ်ကြပေကုန်၏။ ။ ပြင်းထန်စွာတီး
 နှက်သော မောင်းကြိုးသံ။ ဘင်ကြိုးသံ။ ကြေးသံ။
 သံသံ။ ရိုက်နှက်သံ။ သေနတ်သံ။ မီးပြောက်သံ။ အ
 ပြောက်သံတို့ကိုလည်းမခံနိုင်ကြကုန်။ ကြားသန်

များ၍ကြားနေကြဖြစ်ခဲ့မှုကား။ အတော် အတန်ခံ
 နိုင်ကြပြန်၏။ အနံ့မျိုးတို့နှိုက်ရင်း။ ပရိတ်ဂါထာ
 ကမ္မဝါတို့နှိုက်ရင်း။ ထို့အတူတည်း။ ကျားရဘန်
 များလျှင်ရင်မြဲတည်း။ ။ လက်နက်ဆေးဝါးခါတ်
 ခိုးများထိခိုက်မှုနှိုက်။ နာလောဘ်အောင် ထိခိုက်လျှင်
 နာကျန်၏။ သေလောဘ်အောင် ထိခိုက်လျှင်။ သေ
 ကျန်၏။ ။ ဤလောကနှိုက်။ ဘိလူး သူဘက်။ အ
 စိမ်းသူရဲ။ စုံ။ နတ်။ တစ္ဆေ။ မြေသုတ် တို့သည်။ လူ
 သတ္တဝါမျှမက။ ပေါများ ကြကုန်၏။ စစ်ပွဲနှိုက်
 ကျဆုံးကြကုန်သော သူတို့နှင့်။ သတ်၍ သေဆုံး
 ကြသောသူ။ ကပ်ရောဂါနှင့် သေဆုံးကြသောသူ
 တို့သည်။ ထိုဘဝတို့သို့ ရောက်တတ်ကြကုန်၏။
 သူတို့ကြောင့် ဖြစ်ရသော ရောဂါ ဥပါဒ် မျိုးတို့
 လည်းအလွန်ပေါများကြကုန်၏။ သူတို့ကို။ ကွယ်
 ကာရန်။ နှိပ်နင်းရန်။ နှင်ထုတ်ရန် နည်းလမ်းမျိုး။ သူ
 တို့ပြုလုပ်သော အနာရောဂါတို့ကို။ ကုသရန်နည်း
 လမ်း မျိုးတို့သည်လည်း။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ။ အစဉ်အ
 ဆက် အားဖြင့်အလွန် များပြားစွာ ရှိကြကုန်၏။
 သို့ရာတွင်ပဋိတ်ရောဂါ ဝမ်းရောဂါ။ လူနာရှင်တို့
 မှာ။ သူရဲ။ သူဘက်တို့အား အစားကျွေးမှုကို ရှေး
 ဦးစွာဂရုစိုက်ကြကုန်ရမည်။ အစားကျွေးပြီးမှကု

သန္တလွယ်မည်။ ။ ရှေးသို့ဟောင်းတို့သည်။ သား
 ငယ် သမီးငယ်ရှိကြကုန်သည် ရှိသော်။ ထိုသား
 ငယ်သမီးငယ်တို့အား။ ဘွားမြင်စကာလမှစ၍ထို
 အန္တရာယ်မျိုးတို့ကို ကွယ်ကာရန်။ အမိဖြစ်သူတို့
 က။ မြို့စောင့်နတ်။ ရွာစောင့်နတ်။ အိမ်စောင့်နတ်။
 ဘင်းတွင်းခြံတွင်းရှိ သစ်ပင်စောင့်နတ်။ မိရိုးဘဏ္ဍာ
 နတ်တို့အား။ ပြတ်ပူဇော်ပသခြင်း။ အဘဖြစ်သူ
 ငှိုကသူငယ်တို့၏ လည်ပင်း။ လက်ခြေတို့၌။ လည်
 ဖွဲ့။ လက်ဖွဲ့။ ခြေဖွဲ့ပြုလုပ်၍ပေးခြင်း။ သားငယ်သ
 မီးငယ်တို့ကို။ ဆွေထဲမျိုးထဲဝယ်။ အသက်အရွယ်
 ကြီးရင့်သောသူတို့အား။ ရံခါရံခါ ရှိသိုး ပူဇော်က
 တောစေခြင်း။ သားငယ်သမီးငယ်ရှိစဉ်အတွင်း။
 အစား အသောက် အညော်အသင်းမှ စ၍ရှောင်
 ကြဉ်အပ်သောအမှုတို့ကိုမိဘဖြစ်သူတို့က။ ရှောင်
 ကြဉ်ကြခြင်းများကိုပြုလေ့ ရှိကြကုန်၏။ သူငယ်
 တို့ အသေအပျောက်နည်းပါးကြကုန်၏။ မြို့ရွာ
 များအလွန်စည်ကားကြကုန်၏။ ။ ယခုကာလ
 ၌မူကား မိဘဖြစ်သူတို့မှာ ထိုအလိမ္မာမျိုးမရှိကြ
 ကုန်ပြီ။ သားငယ် သမီးငယ်တို့ကို အန္တရာယ်
 ဥပါဒ်။ ကင်းရှင်းကြစေရန်ဥာဏ်ဝိရိယမျိုး။ လိမ္မာ
 ရင်ကျေးရှိကြစေရန်။ ဥာဏ်ဝိရိယမျိုး မရှိကြကုန်

ပြီးမသင်ဘဲနှင့် တတ်နိုင်ကြသော ကမ္မသကာ။ တ
ရားနှင့်သာ လွတ်ထားကြကုန်၏။ အန္တရာယ်သာ
လျှင်အလွယ်တကူ။ ယူသာ ငင်သာ ရှိကြအောင်
မိမိတို့အသက်၊ သားငယ်သမီးငယ်တို့၏ အသက်
တို့ကိုမကွယ်မကွာ။ ပဏာပင်ထားကုန်၏။ မရိတ်
မေတ္တာစါပေပရိယတ်အဘက်အရုတ်နည်းပါးကြ
ကုန်သဖြင့်။ အန္တရာယ်၏ လာလမ်းကိုရှင်လင်း၍
ထားကြကုန်၏။ အမဲသား ငါးသားတို့ကိုမပြတ်
စားကြခြင်း။ အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်း။ အမူးအ
ယစ် များခြင်းတို့ဖြင့် အန္တရာယ်တို့၏ အကြိုက်။
အရိုက်တရားလက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကိုသားကြီး
စား အားထုတ်ကြကုန်၏။ ။ ဤစကားရပ်၌။ မြို့
စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ ရုက္ခ
စိုင်း၊ ဘုမ္မစိုင်း၊ မိရိုးဘာလာ နတ်တို့အား။ မပြတ်မ
လပ်ပူဇော်ပသခြင်းအမှုသည်၊ လူတို့အားအသက်
ရှည်ရာ ရှည်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အလေ့
ဖြစ်သည်ဟူ၍၊ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား များစွာဟော
တော်မူသည်။ အနို့သော သူတို့သည်။ ထိုနတ်တို့
ကိုမရိုမသေသြောဆိုပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့မ
ကျန်းမမာ ရှိသောအခါ။ သေအောင် ပြုတတ်ကြ
ကုန်၏။ သားငယ် သမီးငယ် ကလေးများ တို့ကို

ပေါ်လာတိုင်းသေအောင်ပြုလုပ်တတ်ကြကုန်၏။
ယခုအခါ၌ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာသောရောဂါ
ဥပါဒ်ထူထပ်များပြား၍နေကြ၏။ စီးပွားရေးဥစ္စာ
ရေး၊ ပညာရေးများ ထက်၊ ကပ်ဥပါဒ် အန္တရာယ်
ကိုကွယ်ကာရန် အရေးသည်၊ အကြီးဆုံးသောအ
ရေးဖြစ်၏။ ဆရာကောင်း သမားကောင်းများနှင့်
ပေါင်းဘော်ဆက်ဆံ၍၊ ရှိကြံအားထုတ်ပြုလုပ်စီ
မံ၍လက်ကိုင်လက်စွဲအမြဲကိုယ်စီရှိကြစေရမည်ထို
သို့မရှိခဲ့သော်၊ မိမိတို့မြို့ရွာ၌ဥပါဒ်အန္တရာယ်ပေါ်
ပေါ်လာလျှင်၊ စောစောကတင်ကူး၍ အန္တရာယ်
ကင်းရှင်းရာမြို့ရွာတပါးသို့တိမ်းရှောင်ကာနေကြ
ကုန်ရမည်။ ထိုသို့မတိမ်းမရှောင်နိုင် ရှိနေခဲ့သော်၊
နေ့အခါ၌သာ၊ မြို့တွင်းရွာတွင်းမှာနေ၍၊ ညအခါ၌
မြို့ရွာမှ ထွက်ပြီးလျှင် တောဥယျာန်၊ ထောအုပ်
များမှာနေကြကုန်ရမည်။ ။ ထောသမင်များကဲ့သို့
အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်၍နေခြင်းငှါမသင့်။ ထောသမင်
တို့မည်သည်။ မိမိတို့အသင်း၌၊ ဘေးရန်ထိ၍ သေ
ဆုံးသည်ကိုမြင်ခဲ့သော်၊ နှလုံး ညှိုးငယ်ရှိကြကုန်
၏။ ပြီးလျှင် မေ့ကြကုန်၏။ နေ့ကိုကျန်ရှိသော
သမင်တို့သည်။ ဤကဲ့သို့သော၊ ဘေးရန်မှအစဉ်
လွတ်ကင်းကြရန်အကြံအစည်လုလွှတ်ရိယမရှိကြ

ကျန်ပြီ။ ထိုအတူယခု အခါ၌လည်း ကပ်ဥပါဒ်ဖြစ်
ဆဲအခါ၌သာ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်ရှိကြကုန်၏။ ။
ပြီးလျှင် ပျောက်ကြကုန်၏။ နောက်ကိုငါတို့မြို့ရွာ
သို့၊ ဤကဲ့သို့သော ကပ်ဥပါဒ်မလာရအောင် ဘယ်
လိုကြံကြလုပ်ကြမည်ဟူသော လုတ္တရိရိယမရှိကြ
ကုန်ပြီ။ တောသမင်များကဲ့သို့ နေလိုက်ကြကုန်၏။
ထိုသို့နေကြခြင်းငှါမသင့်၊ မသိမလိမ္မာ သူတို့နှင့်
သေအတူ ရှင်အတူ၊ သဘောတူ၊ လိုက်ရော၍
ကြောင့်ကြမဲ့ နေခြင်းငှာ မတော်။ ။ အန္တရာယ်
ကို ကွယ်ကာရန် နည်းမှန် လမ်းမှန် ကိုပင်ရရှိပါ
သော်လည်း ပြုလုပ်သူက ပြုလုပ်ပုံညံ့ဖျင်း၍ နေပြန်
လျှင် အန္တရာယ်မကင်းတတ်။ ဥပမာကား။ လက်
နက်ကြွယ်ဝသော လိုပင်ကောင်းသော လည်းလက်
နက်ကိုင်ယူ၊ ပစ်ခပ်သူညံ့ ဖျင်း၍ နေခဲ့လျှင် ရန်သူ
ကို မနိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ။ ပရိတ်တော်၊ ဂုဏ်
တော်၊ ပါဠိတော်၊ ဂါထာ မန္တရား ဆေးဝါးအင်း
ဆိုင်များသည်။ လက်နက် ကြွယ်ဝမျိုး ဖြစ်ကြ၏။
ရွတ်ဘတ်သုံးစွဲကြသူများသည်။ လက်နက်ကိုင်ယူ
ပစ်ခပ်သူများဖြစ်ကြ၏။ အန္တရာယ်၏ အင်အားကို
သိ၍ မိမိတို့ပြုလုပ်သော အန္တရာယ်ကင်းမှု၏ အင်း
အားက။ အဆများစွာ-သာလွန်လေအောင်။ ကြံ

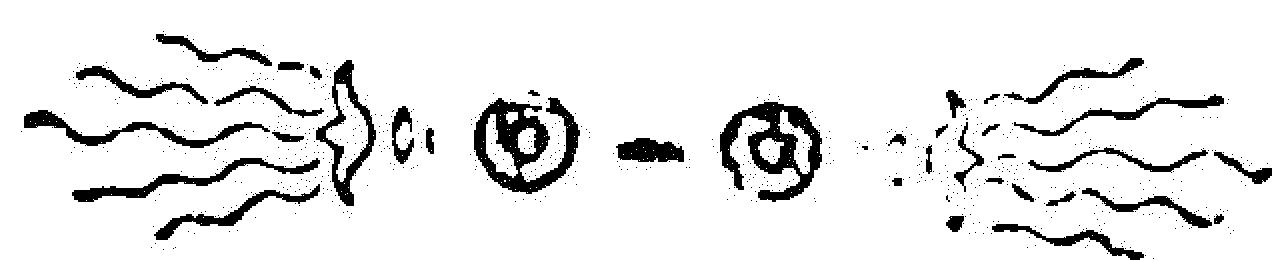
ဆောင်ပြုလုပ်တတ်ကြပါစွအန္တရာယ်ကို။ ကွယ်
 ကာချခံနိုင်ကြမည်။ လောက၌ ပရိတ်တော် ဂုဏ်
 တော်များကိုဘတ်ရှုတ် ကြပါလျက် အန္တရာယ်
 မကင်းရှိနေကြသည်မှာ။ ပရိတ်တော်။ ဂုဏ်တော်
 များအတွက်မဟုတ်။ ဘတ်ရှုတ်ကြသူ ရှင်လူတရ
 တို့၏။ အလုပ်အကြံပြု ဖတ်ဒိရိယာညံ့ဖျင်းမှုအတွက်
 သာမှတ်ရမည်။ ။ ဆေးဝါးဘယ်လိုပင်ကောင်း
 ပါသော်လည်း ဆေးတိုက်သူညံ့ဖျင်းလျှင် အနာမ
 ပျောက်သကဲ့သို့တည်း။ အနာ အားကြီးလှ၍ ဆေး
 တကျပ်သားတိုက်မှ။ ပျောက်ငြိမ်းမည်ကိုး တမူး
 သားတိုက်၍ရပ်နေအံ့။ အနာမပျံ့ဆေးအတွက်
 မဟုတ်။ ဆေးတိုက်သူညံ့ဖျင်းမှုအတွက်သိတည်း
 ဤနည်းတူမှတ်။ ။ သိဟိန္ဒုကျွန်းများမှာ။ အစဉ်
 အဆက်။ ယခုထက်တိုင် အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်
 ရှုတ်ပုံကား။ မြို့ရွာတို့၌ကပ်ဥပါဒ်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့
 သော်မြို့လုံးရွာလုံးတညီတညာတိုင်ပင်၍မြို့တွင်း
 ရွာတွင်းမှာ။ သင့်တင့်ရာဌာနတို့၌။ မဏ္ဍပ်ကနား
 ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင်။ မြို့ရွာရှိ သင်္ဃာတော်များကို
 လျှောက်ကြားပင့်ဘိတ်ကြကုန်၏။ မြို့ရွာရှိသင်္ဃာ
 တော်ရှိသမျှတို့သည်။ အကုန် လာရေခံကြကုန်၍။
 ပရိတ်ကြီးစာကို ကိုင်ကြကုန်ပြီးလျှင်။ ခုနစ်ရက်

ပတ်လုံး။ နေ့မစဲညမစဲ၊ အလဲအလှယ်နှင့် ကမ္ဘာ
 ဘတ်သကဲ့သို့။ ဘတ်ရွတ်ကြကုန်၏။ အဆုံးနေ့၌။
 အာဇာနည်ယသုတ်ကြီးကို ဘတ်ကြကုန်၏။ မြို့
 ရွာနေသူလူတို့သည်၊ ထိုချစ်ရက်အတွင်းမှာ။ အ
 လုပ်အကိုင်မရှိကြ။ ပရိတ်ပရိတ်ချည်။ ပရိတ်
 ပန်း။ ပရိတ်သဲ တို့ကိုပြုလုပ်ကြကုန်၍။ အိမ်သာ။
 ဝင်းခြံတို့ကိုကာရံခြင်း။ မိမိ၏မြို့ရွာကိုကာရံခြင်း
 ရပ်ကွက်ကိုကာရံခြင်းနတ်မျိုးကိုပူဇော်ပသ
 ခြင်း။ ပရိတ်ထောင်ကို အလှည့်အလည် နာခံခြင်း။
 သင်္ဃာ ထောင်ကို ကျေးမွေး လှူဒါန်းခြင်း တို့နှင့်
 ယာနေကြကုန်၏။ မြို့ရွာရှိဆေးဆရာတို့ကလည်း
 မိမိတို့တတ်သိလိမ္မာရှိသမျှ မြို့ရွာအကွယ်အကာ။
 ရပ် အကွယ်အကာအဝိုင်းယာ ဝင်းခြံအကွယ် အ
 ကာတို့ကို စီရင်ပြုလုပ် ကြကုန်၏။ အန္တရာယ်မ
 ကင်းသည်ဟူ၍၊ မရှိ သိဟိုဠ်ကျွန်းမည်သည်နဂိုရ်
 ရင်း၌ဘိလူးကျွန်းသက်သက်ဖြစ်၏။ ငါးပါးသီလ
 ကိုဂရုပြုကြခြင်း။ သားငါးစားသောက်မှုနည်းပါး
 ခြင်းပရိတ်ရွတ်ပုံ နေရာကြခြင်းတို့ကြောင့်။ ယခု
 အန္တရာယ်များပြားကြသည်။ ခေတ်အခါမှာပင်။
 အန္တရာယ် ကင်းရှင်းပေ၏။ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။
 နေ့မစဲညမစဲ။ အလဲအလှယ်နှင့်။ ပရိတ်ရွတ်နည်း

သည်၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ဒိဿာယုဂတ္ထု၊ မြါဏာပေ
သည်။ ။ ဝေသာလီပြည်မှာ၊ ကင်္ခါဝါဒ ဖြစ်စဉ်အ
ခါ၊ ရှင်အာနန္ဒာ ပရိတ် ရွတ်နည်းကား။ ဝေသာလီ
ပြည်တွင်းမှာ၊ လူသန်လူမြန် ကာဏသား ပေါင်း
ထောင်သောင်း များစွာ ခြံရံလျက်၊ လင်းစဉ်တ
လျှော် ရှောင်သွား၍၊ နေဝင်သည်မှ၊ အရုဏ် ထက်
သည်တိုင်အောင် ရွတ်ပေ၏။ ရှင်အာနန္ဒာကတိုင်
၍၊ လူသန်လူမြန် ဝေသာလီ ပြည်သား ကာဏသား
တို့က။ တညီတညာ ရွတ်ဆိုကြကုန်၏။ (လိစ္ဆဝိ
ကျမာဓေဟိပရိဝုတော။) ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ
၏ နေယျတ္ထအဓိပ္ပါယ်။

အန္တရာယ်ကို နိုင်တတ်သော ကြိယာ
မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း ပြီး၏။

(၄) ဝဏ္ဏခန့်။

နိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ ကျဆုံးပေါ်ပေါက်၍ နေသော
ကပ်ရောဂါမျိုးသည်၊ နိုင်ငံမြို့ရွာအစိုးရမင်းများ၏
အစွမ်းဖြင့် လည်း မျှော်ငြိမ်းတတ်၏။ မျှော်ငြိမ်းရန်

အဘယံသို့ပြုအပ်သနည်းဟူမူကား။ အစိုးရမင်း
တို့သည်။ မိမိတို့အုပ်ချုပ်ရာမြို့ ရွာကို။ သူခိုးထားပြ
တို့လာရောံတိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ဟု။ ကြောင့်ကြစိုး
ရိပ်ခြင်းရှိခဲ့သော်၎င်း။ လာရောက်တိုက်ခိုက်၍နေ
ကြသည်ကိုကြားသိခဲ့သော်၎င်း။ အဘယံသို့စိမ့်
အားထုတ်ပြုလုပ်ကြလိမ့်မည်နည်း။ ထိုနှင့်တပ်တူ
စိမ့်အားထုတ်ပြုလုပ်ကြပါလျှင်။ သူခိုးထားပြအခိုး
အတိုက်လည်းလွတ်ငြိမ်းလတ္တံ့။ ဘီလူး သူသက်
တို့ထကြွသောင်းကျန်းမှု။ ကပ်ဥပါဒ်အန္တရာယ်
လည်းအမှန်လွတ်ငြိမ်းလတ္တံ့။ ။ စိမ့်ပြုလုပ်ပုံကား
တောမြို့တောရွာတို့၌။ မြို့ရွာအရံ ဆူးစည်တံခါး
ဝင်း၍ အရံဆူးစည်းတံခါးလုံခြုံစေရမည်။ အန္တ
ရာယ်ဖြစ်ရန်နိမိတ်တရံတရ ပေါ်လာခဲ့သော်၎င်း
အနီးအဝပ်မြို့ရွာ၌။ ကပ်ဥပါဒ်ဖြစ်နေရာ။ မိမိတို့မြို့
ရွာသို့ကျူးလာမည်ကိုစိုးရိမ်ခွင့်ရှိခဲ့သော်၎င်း။ မြို့တံ
ခါးရွာတံခါးတို့၌။ ကင်းအုပ်ကင်းစောင့်ထားကြ
စေရမည်။ နေဝင်လျှင်မှောင်မလာမီ။ တံခါးတို့ကို
လုံခြုံစွာပိတ်စေ၍။ တံခါးတွင်၌ထင်းအမှိုက်တို့ကို
မီးထွဲ၍။ တံခါးတရတရလျှင်။ လက်နက်ကိုင်ခွဲသူ။
လူ ၂ ယောက် ၃ ယောက်တို့။ နံနက်အရုဏ်တက်သည်
တိုင်အောင်မအိပ်ကြကုန်မူ၍။ တံခါးတွင်း၌ စဉာ

လိသွား၍နေကြစေရမည်။ မြို့ပြင်ရွာပြင်မှာရှိနေကြ
သောဘိလူးသူဘက်တို့သည် မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့
မဝင်ဝံ့ ကြကုန်။

မြို့တွင်းရွာတွင်းမှာရှိနေကြကုန်သော ဘိလူး
သူဘက်တို့ကိုလည်း မြို့ရွာနေလူတို့နှင့် မြို့ရွာအစိုး
ရမင်းများကြီးကြပ်၍ သေနတ်သက်နက် အချက်
သုံးရာတန်သည်။ ငါးရာတန်သည် ပစ်တောက်တီး
ခေါက်ချိန်းချောက် နှင်ထုတ် ကြရမည်။ ဤအခါ၌
မြို့တွင်းရွာတွင်းမှာနေအခါနှိုက် မြို့ပြင်ရွာပြင်မှာ
သုံးညသုံးနေ နှင်ထုတ်ကြပါလျှင်။ ဝေးရာဌာနသို့
ထွက်သွားကြကုန်လတ္တံ့။ မြို့တွင်းရွာတွင်းနှိုက်
၎င်း။ မြို့ပြင်ရွာပြင်နှိုက်၎င်း။ မသင်္ကာရာ ဌာနတို့
သည်ရှိတတ်ကြကုန်၏။ သည်နေရာမှာ မသင်္ကာ
ပါသည်။ သည်သစ်ပင်မှာ မသင်္ကာပါသည်ဟု
ပြောဆိုကြရာ။ မသင်္ကာရာဌာနတို့၌ သုသာန်သင်း
ပြိုင်းမှစ၍ အထူးအေးထုတ်ချိန်းချေ နှင်ထုတ်ကြ
ရမည်။ ။ ထိုမြို့ရွာဆိုင်ရာအရေးပိုင်မင်း၊ နယ်ပိုင်
မင်းမြို့ပိုင်မင်းများကိုယ်တိုင် မသင်္ကာရာဌာနများ
သို့သွားရောက်ကြကုန်၍။ (ဤမြို့ဤရွာသည်ငါတို့
အုပ်ချုပ်ဆိုင်ပိုင်သော မြို့ရွာဖြစ်သည်။ နှင့်တို့ဘိ

လူးမျိုး သူဘက်မျိုး သူရဲမျိုး နတ်ဆိုးနတ်ဝါးတို့
 သည်။ မြို့ရွာကိုဖျက်ဆီးသူများဖြစ်ကြကုန်သည်။ ငါ
 တို့ မြို့ရွာနယ်ပယ်မှ အမြန်ထွက်သွား ကုန်ကြရ
 မည်။ မထွက်မသွားမခန့်ငြားတုံ။ နေကြကုန်သည်
 ရှိသော်။ သေနတ်လက်နက်။ အချက်ကိုးရာ။ မိုးကြိုး
 ရွာသကဲ့သို့။ ရှစ်မျက်နှာဝိုင်းအုပ်လျက်။ တဟုန်
 တည်းပစ်ခပ်ကြကုန်လိမ့်မည်) ဟူ၍သုံး ခေါက်
 ပြန်ကာ အမိန့် နှင်ထုတ်စာ ဘတ်ကြားကြကုန်ရ
 မည်။ ၎င်းစာကိုလည်း ထိုမသင်္ကာရာအရပ်တို့
 နှိုက်ကပ်ထားကြကုန်ရမည်ဤကဲ့သို့အားကြီးစွာ
 ပစ်ခပ်မည်ကိုအလွန်ကြောက်ကြကုန်၏။ ကေန
 ထွက်သွားကြကုန်လတ္တံ့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့အမိန့်
 နှင်စာဖြစ်လျှင်သာ၍ကောင်း၏။

ကပ်ဆရာဂါကျရောက်ဖြစ်ပွား၍နေသောမြို့ရွာ
 တို့နှိုက်လည်း အစိုးရမင်းတို့သည်။ စစ်သည်တပ်
 သားအမြောက်အများတို့နှင့် တကွ။ တိုက်စည်
 တိုက်မောင်း အတွင်ဆော်လျက်။ သေနတ်လက်
 နက်။ အချက်များစွာပစ်တောင့်လျက်။ တမြို့လုံးတ
 ရွာလုံး။ အုန်းအုန်းဆူညံ။ ညာသံကျွေးကျော်။ ဟစ်
 အော်ဆူလှိုက်။ ရိုက်နှက်တီးခေါက်။ ချိန်းချောင့်နှင်

ထုတ်ကြပါလျှင်။ နေ့ချင်းညချင်း အမှန်ပျော်ငြိမ်း
 လတ္တံ့။ ရောဂါဖြစ်နေသူ လူနာများရှိခဲ့လျှင်၊ အ
 ကြောင်းအရာကိုပြောကြား၍နားပေါက်နှစ်ဘက်
 နှိုက်ဝါဂွမ်းကိုမာမာလိပ်၍၊ လုံ့လဝိတ်ထားစေရ
 မည်။ ကျမ်းဂန်တို့၌။ ဝေမ္မန္တကိုနားတွင်း၌ဆို ထားရ
 မည်ဟုလာ၏။ ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့များကဲ့
 သို့၊ မြို့ကြီးများ ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ မြို့တွင်းမှာပင် ဘီလူး
 သူဘက်တို့၊ ခိုကပ်နေထိုင်ရန်အလွန်များ၏။ လူမျိုး
 ကွဲလည်းအလွန်များ၏။ အန္တရာယ်ကိုနှင်ထုတ်မှု
 ၌တမြို့လုံးစိတ်ရောကိုယ်ပါ ညီညွတ်စွာဖြစ်နိုင်ခဲ့
 ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့သောမြို့ကြီးများ၌ရှေးဦး
 စွာဘီလူးသူဘက်တို့၊ ကြိုက်တတ်သောဗလိနတ်
 စာတို့ကို၊ လုံ့လောက်စွာစီစဉ်ပြီးလျှင်။ (ယခုအခါ
 ဤမြို့၏ရှေ့၌၊ ရှိနေကျန်ကြသော၊ ဟောဘီလူးသူဘက်
 တို့၊ နက်ဘန်အခါ၊ မည်သည့်အချိန်နာရီမှစ၍မည်
 သည့်အရပ်ဌာနမှာ။ ဘီလူးသူဘက်တို့အားမြို့သူ
 မြို့သားတို့က။ ဗလိနတ်စာကောင်းမွန်စွာ ကျွေး
 ပွေးကြကုန်လိမ့်မည်။ နက်ဘန်အခါ၊ မည်သည့်
 နာရီအချိန်တွင်။ မည်သည့်အရပ်ဌာနသို့၊ သင်တို့
 လာရောက်ကြကုန်ရမည်)။ ။ ဟုစည်မောင်း
 ထည့်ထည့်စေ၍၊ သုံးရက်တိုင်တိုင် ကျွေးပွေးပြီးမှ

နှင်ထုတ်ကြကုန်ရမည်။ သူခိုးထားပြ တိုက်ခိုက်မှု
 နှင့်ထပ်တူ။ ထိုထိုမြို့ရွာ နယ်ပယ်ကို။ အုပ်ချုပ်ကြ
 ကုန်သော အစိုးရ မင်းတို့သည်။ အသီးအသီး-
 ကြောင့်ကြစိုက်ထုတ်ကြပါမူကား။ ဤကပ်ဥပါဒ်
 အန္တရာယ်သည်။ ဤနိုင်ငံမှအမြန်ထွက်သွားလတ္တံ့။
 ယခုကပ်ဥပါဒ်ဖြစ်ကြရာမှာလည်း အိပ်တို့ကိုသန့်
 ရှင်းစေခြင်း၊ ရေနံသုတ်ခြင်း၊ ဆေးရည် ဖြန်းပက်
 ခြင်း၊ မြို့ပြင်သို့ထုတ်ခြင်း၊ ပဋိတ်ဆေး ထိုးခြင်းတို့
 ဖြင့်။ အစိုးရမင်းတို့ ကြောင့်ကြ စိုက်ကြပေကုန်
 သည့်အတွက်။ သက်သာရာ အပုံကြီးရကြပေကုန်
 သည်။ ။ လောကနို့က် ကပ်ကြီးသုံးပါးရှိကြ၏။
 ထူထိုချင်းချင်းတိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်မှုကပ်ကြီးတ
 ပါး။ မိုဗ်းခေါင်၍။ အစာရေစာ ငတ်မွတ် ခေါင်း
 ပါးမှု-ကပ်ကြီးတပါး။ ကပ်ရောဂါ ကြီးရာဘ်မှု
 ကပ်ကြီးတပါး။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ကပ်ရောဂါ
 ကျရောက်မှုသည်။ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့အပေါ်
 မှာ အကြီးဆုံးသောကပ်ကြီးဖြစ်၏။ အကြောင်းမူ
 ကား၊ တနိုင်ငံလုံး၏။ အသက် အန္တရာယ်ကြီး ဖြစ်
 သတည်း။ ထိုကြောင့် နိုင်ငံရှင်အစိုးရမင်းတို့သည်။
 ထိုကပ်ဥပါဒ်ကြီးအတွက်နတ်ဆိုးတို့ကြောင့်ဖြစ်
 သည်ဟူသော အယူစကားကိုလည်း။ အမှတ်တရ

ထား၍ နတ်ဆိုးတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ အမျိုးအမျိုး
သော ကပ်ရောဂါ ငြိမ်းရာ ငြိမ်းကြောင်း။ နည်း
လမ်းများကိုစုံစမ်းကြကုန်ရာသတည်း။ ။ ဤကား
နိုင်ငံရှင်အစိုးရမင်းတို့၏ဘန့်ခိုးအာဏာ၊ အလိမ္မာ
ပိရိယာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိုင်ငံ မြို့ရွာတို့ရှိ ကပ်
ရောဂါ ကင်းရှင်းရာသောနည်းလမ်းများကိုပြဆို
ခဏ်းတည်း။

(၅) ပဉ္စမခဏ်း။

နိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ ကျရောက်ပေါ်ပေါက် လျက်
ရှိနေသော ကပ်ရောဂါ မျိုးသည်၊ ဆရာဝန်မင်း
များ၏ အစွမ်းဖြင့် သည်း။ ပျောက်ငြိမ်းတတ်၏။ ။
ဘိလူးသူဘက်တို့မည်သည်၊ လူတို့၏ပကတိမျက်
စိဖြင့် မြင်ကောင်း ကြသည် မဟုတ်၊ မိမိတို့တန်
ခိုးဖြင့်တမျိုး ထပုံပြောင်းလဲ၍ နေသောအခါများ
ရှိသော မြင်ကြကုန်၏။ ။ ပကတိ မျက်စိဖြင့်
မမြင်ကောင်း သော်လည်း၊ ဘိလူးသူဘက်၊ အ
စိမ်းသူရဲ၊ နတ်ဆိုးနတ်ဝါးတို့၏ ဆိုင်ရာဆေးဝါး
ပညာများနှင့် ပြုလုပ်သည် ရှိသော်၊ ထိခိုက်၏။ နာ
လောက်အောင်ထိလျှင်နာ၏၊ သေလောက်အောင်

ထိလျှင်သေ၏။ သို့ရာတွင် ဥရောပ တိုက်
သား၊ ဆရာဝန်မင်းများတို့သည် နတ်ဆိုး နတ်ဝါး
တို့နှင့် စပ်သော ဆေးဝါး ပညာမျိုးများကို၊ အ
လေ့အကျင့် အစုံအစမ်း မရှိကြ ကုန်သေးသည်
ဖြစ်၍၊ ပဋိဘိရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါတို့ အတွက် အ
ကြံအစာနဲ့ ကြင်တဲ လျက်ရှိနေကြကုန်၏။ (ဤ
ဗိုတ်ရောဂါသည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်လောက်
စဉ်ကပင်။ ရောမနိုင်ငံမှ အစပြု၍၊ ဥ ရောပတိုက်
တွင် ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်ကား၊ ကြာရှည်ထွလေပြီ။ စော
စောက တင်ကူး၍၊ တရုတ်တကျေး။ ထွက် ပြေး
တိမ်းရှောင်မှု။ အိမ်ယာတိုက်တာများကို သန့်ရှင်း
စေမှုတို့မှ တပါး။ ယခုထက်တိုင် ဆေးမတွေ့နိုင်
ကြကုန်သေး၍ အနောက်နိုင်ငံဖြစ်၊ မှတ်ရကြီးများ
မှာ၊ ဘတ်ရှု တွေမြင်ဘူးရ၏။ ဘီလူး သူဘက်တို့
ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍၊ အယူမရှိကြသောကြောင့်
ယခုထက်တိုင် ဆေးမတွေ့နိုင် ရှိနေကြကုန်သည်။
ဦးမှတ်ရကြီးများမှာပင် အချို့သူတို့က၊ နတ်ဆိုး
တို့ပြုလုပ်၍ ဖြစ်သည်ဟု အယူရှိကြကြောင်းကိုမှာ
ဆိုသောစကားများလည်း ပါရှိ၏။ • ဗုဒ္ဓဘာသာ
ကျမ်းဂန်၊ ဟိန္ဒူ ဘာသာ ကျမ်းဂန် တို့၌၊ နတ်
ကောင်းမျိုး၊ နတ်ဆိုးမျိုး ဟူ၍ ၂ မျိုးသာရှိ၏။ ဤ

ကမ္ဘာပေါ်မှာ။ နှစ်သက္ကရာဇ်ပေါင်း။ အသောင်း
 များစွာက။ ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ကြကုန်သော။ ဗေဒင်
 ကျမ်းဟောင်း၊ နက္ခတ်ကျမ်းဟောင်း။ ဆေးကျမ်း၊
 ဟောင်းတို့မှာလည်း များစွာလာရှိ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ကျမ်းတို့မှာ မူကား။ လူ့ဘုံမှ အထက်ကောင်း
 ကင်အရပ်၌ နတ်ဗြဟ္မာတို့ နေရာ။ ကောင်းကင်ဘုံ
 ကြီးပေါင်း။ ကောင်းကင် နိုင်ငံကြီး ပေါင်း- ၂၆
 ဘုံ။ ၂၆-ခြံ နိုင်ငံလာရှိ၏။ နေ လတို့သည်လည်း
 နတ်တို့နေရာဘုံမိမိတို့ပေတည်း။ နက္ခတ်အပေါင်း
 ထာရာ အပေါင်း၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်လည်း။
 နတ်တို့နေရာ ဘုံမိမိတို့ ပေတည်း။ စတုမဟာ
 ရာဇ်နတ်ပြည်ခေါ်၏။ ထိုမှအထက်၌ အဆင့် အ
 ဆင့်တည်ရှိကြကုန်သော နတ်ပြည်ကြီးပေါင်း။ ၅
 ပြည်ထောင် ရှိကြကုန်၏။ ဘုရားတို့ကို ခုခံသော
 မာရ်နတ်မျိုးသည် အထက်ဆုံးနတ်ပြည်မှာ ရှိနေ
 ၏။ ထိုမှအထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံပေါင်း နှစ်ဆယ်ရှိ
 ၏။ ထိုနှစ်ဆယ်တွင်၊ ပထမချာန် သုံးဘုံခေါ်သော
 အောံဆုံးဗြဟ္မာပြည်သုံးပြည်ကို အုပ်စိုးသောမဟာ
 ဗြဟ္မာမင်းကြီးကို၊ နတ်လူအများ အောက်ဘုံသား
 တို့က၊ ထာဝရဘုရားဟူ၍ နှစ်ပေါင်း အသိန်းများ
 စွာ၊ ကမ္ဘာဦးအခါမှစ၍၊ ယခုတိုင် ကိုးကွယ်ရိုးပြု

ကြကုန်၏။ အထက်ဗြဟ္မာပြည်တို့ကိုမူကား ဈာန်
အဘိညာဉ် ရသောရသေ့၊ ရဟန်းတို့မှသာ သိနိုင်
ကြကုန်၏။ ။ လူတို့နှိုက်ဥပါဒ်အန္တရာယ်ကို ပြု
တတ်ကုန်သောနတ်ဆိုးတို့သည်လည်း။ ကောင်း
ကင်မြေရေတို့နှိုက် အနံ့အပြား ရှိနေကြ ကုန်၏။
မြန်မာလူမျိုးတို့မှာ နတ်ကောင်းမျိုးတို့ကို၊ သမာ
ဒေဝ နတ်မျိုးခေါ်၏။ နတ်ဆိုးမျိုးတို့ကို၊ ပိစ္ဆိမနတ်
မျိုးခေါ်၏။ နတ်ပိစ္ဆိမမျိုးခေါ်၏။ ဘိလူးခေါ်၏။ သူ
ဘက်ခေါ်၏။ အစိမ်းခေါ်၏။ သူရဲခေါ်၏။ တစ္ဆေ
ခေါ်၏။ မြေဘုတ်ခေါ်၏။ ကျပ်ခေါ်၏။ ။ ခရစ်
ယာန်ဘာသာကျမ်း၊ ဘုရင်ကျိဘာသာကျမ်း၊ ပထိ
ဘာသာကျမ်းတို့နှိုက်။ အထက်ကောင်းကင်ဘုံ
တို့မှာနေကြသောနတ်ကောင်းမျိုးတို့ကို၊ ကောင်း
ကင်တမန် ခေါ်၏။ ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေခေါ်၏။
ထာဝရဘုရားကိုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ခေါ်
၏။ ထာဝရဘုရားသည် အမြင့်ဆုံးသော၊ ကောင်း
ကင်ဆုံမှာနေသည်ဟုမှတ်ယူကြကုန်၏။ ထိုကျမ်း
တို့၌နတ်ဆိုးမျိုးတို့ကိုနတ်ဆိုးခေါ်၏။ အကြီးဆုံး
သောနတ်ဆိုးကိုမာရ်နတ်ခေါ်၏။ စာတန်ခေါ်၏။
နတ်ဆိုးတို့သည်လူတို့နှိုက်အမျိုးမျိုးသောရောဂါ
ဥပါဒ်တို့ကိုဖြစ်စေတတ်ကြောင်းသင့်ဓမ္မဒုဟောင်း

ကျမ်း၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း၊ ခရစ်ဝင်ကျမ်း၊ တခွင်မှာ အ
လွန်ထင်ရှားစွာလာ၏။ ခရစ်တော်၏ဘုန်း
တန်ခိုးတို့သည်။ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှိမ်နင်းမှု၊ နှင်ထုတ်
မှု၊ နတ်ဆိုးတို့ပြုလုပ်၍ ဖြစ်သော အနာ မျိုးတို့ကို။ ခ
ဏာခြင်းမျှောက်ငြိမ်းစေမှုတို့တွင် ထင်ပေါ်ကျန်၏
ပေရုအခါ၌ ခရစ်တော်ဆရာတို့ရှိခဲ့ပါကောင်း၊ ကမ္ဘာ
ပေါ်မှာ ကပ်ရောဂါတို့ကို။ ခြိန်စွာပျောက်ငြိမ်း
အောင်ပြုပေရ၏။ ဆရာဝန်မင်းတို့သည်။
လောကရှိ နတ်ဆိုးတို့ရှိမရှိ၊ နတ်ဆိုးတို့ကြောင့်
ကပ်ရောဂါမျိုး ဖြစ်တတ်သည်။ ဟူသောစကား
ဟုတ်မဟုတ်ကို အမှန်သိနိုင်ကြရန် စုံစမ်းခြင်း အ
မှုကို ဂရုစိုက်ကြတို့ကောင်းလှပြီ ထင်မိပေသည်။
အကြောင်းမူကား။ ရှေးရှေးကပင် ဆရာဝန်များ
နည်းလမ်းမျိုးတို့နှင့်ကြံ နှိပ်၍။ ဆေးမတွေ့ဘဲ လွန်
ခဲ့သည်လည်း။ နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာလှလေပြီ။ လော
က၌ တခြား တပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။
အနာရောဂါဖြစ်ကြမှုသည် အနည်းငယ်မျှကဲ့သို့ရှိ
ခြေသည်။ နတ်ဆိုးတို့ကြောင့် ဖြစ်မှုသည်ကား။
အလွန်ကြီးကျယ်၏။ ရှေး နှစ်အင်္ဂလိပ် နိုင်ငံများ
မှာ ပဋိတရောဂါ ဖြစ်စဉ် အခါ၌ ကြီးများမှာလူအ
ရေအတွက် သုံးပုံတပုံမျှသာ ကျန်ရှိသည်။ တောမြို့

တောရွာများမှာ။ အိမ်လုံး ကျွတ် အိမ်လုံး ကျွတ်
 သေကြသဖြင့်။ အမွေခံ ပြတ်ဆုံးသော။ လယ်မြေ
 ယာမြေများကို။ သာသနာပြုဆရာတို့က။ သိမ်းယူ
 ကြရသည်ဟု။ မှတ်ရကြီးများတွင်။ ဘတ်ရှုတွေ
 မြင်ဘူးရသည်။ နတ်ဆိုးတို့ကြောင့်လူတို့နှိုက် အ
 နာရောဂါ ဖြစ်မှုသည်။ ဤမျှလောက် ကြီးကျယ်
 လျက်ရှိခြေသည်။ ဤနန္ဒိယ နယ်ပယ်တို့မှာလည်း
 ရှေ့သို့ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်လာမည်များကို။ စိုးရိမ်ဘွယ်
 ရှိခြေသည်သို့သော်လည်းယခုအခါဆရာဝန်မင်း
 တို့သည်။ ရှေးအခါထက် ဒိဋ္ဌသုတလည်းတိုးပွား
 ကြပေကုန်၏အလုပ်အကြံဉာဏ်ဝိရိယလည်းကြီး
 မားကြပေကုန်၏။ ရှေး အခါ၌၊ ကမ္ဘာ ပေါ်မှာထို
 ရောဂါများသည်။ ရံခါရံခါ သာပေါ်ပေါက်လာ
 သည်။ ယခုအခါနှိုက်နိုင်ငံမြို့ရွာတို့မှာဆက်ကာ
 ဆက်ကာထူည့်လည်၍နေဟော့သည်။ ထိုကြောင့်။
 အကြံဝိရိယ။ ကြီးမြင့်ကြ ပေကုန်သော ဥရောပ
 တိုက်သားဆရာဝန်မင်းများတို့သည်။ အထက်တ
 တိယခက်းတွင်ငါတို့ဘော်ပြခဲ့သော နတ်ဆိုးတို့
 ကိုနိုင်တတ်သောကြိယာမျိုးများကို ပြုလုပ်စုံစမ်း
 ကြပါလျှင်။ ကပ်ရောဂါမျိုးများကိုလည်းမကြာမီ
 နိုင်နင်းကြပေကုန်လိမ့်မည်ဟုမြော်လင့်ပါ၏။ ။

ယခုလည်းဆရာဝန်မင်းတို့အားထုတ်ကြပေသည့်
အတွက်၊ နိုင်ငံပေါ်မှာပဋိတ်ရောဂါ ဝမ်းရောဂါ
များသက်သာရာရကြပေကုန်၏။ ။ဤကား၊ ဆ
ရာဝန်မင်းများ၏အသိအလိမ္မာဉာဏ်ပညာဝိရိယ
၏အစွမ်းဖြင့် နိုင်ငံ မြို့ရွာတို့၌ ကပ်ရောဂါ ကင်း
ရှင်းရာဇ်သာနည်းလမ်းများကို ပြဆိုခဏ်းတည်း။

(၆) ဆဋ္ဌမခဏ်း

နိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ကျရောက်ပေါ်ပေါက် လျက်ရှိ
သောကပ်ရောဂါမျိုးများသည်၊ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူ
ကြီး၊ ကော်မိတီလူကြီး၊ မြို့နယ်ဗိပါယ်လူကြီး၊ သမာ
ဓိ မြို့ဝန်မင်း၊ အရပ်အုပ်၊ အကွက်အုပ်၊ အရပ်
ခေါင်း၊ ဆယ်အိမ် ခေါင်း၊ အရပ် လူကြီး၊ လူ
ကောင်းများတို့၏၊ အစွမ်းဖြင့် လည်း ကင်းလွတ်
တတ်၏။ ။မိမိတို့မြို့ရွာ၌ ခြံနယ်ပိတ်ပေါင်းဖုံး
အုပ်မွေးရှက်၊ တောခြံတက်၍နေသော ဘုရားအို
ဘုရားပျက်၊ ကျောင်းအို၊ ကျောင်းပျက်၊ တန်
ဆောင်းအို၊ တန်ဆောင်းပျက်၊ စရပ်အိုစရပ်ပျက်
တံထားအို၊ တံထားပျက်၊ ရေတွင်းဟောင်း၊ ရေ
ကန်ဟောင်းတို့ကို၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်၊ ပြင်ဆင်

ခြင်းအမှုမျိုးသည် မြို့သင်္ကရာဇ်သင်္ကရာဇ်ကြောင်း
 မြို့ရွာနေသူလူတို့။ အသင်္ကရာဇ်ကြောင်းဖြစ်သည်
 ဟုမဟာဝင်ကျမ်းများမှာလော၏။ ။မြို့တွင်းမြို့
 ပြင်၊ ရွာတွင်းရွာပြင်ရှိနတ်စင်။ နတ်ကွန်း၊ နတ်နန်း
 တို့ကို။ ပြို့ပျက်ယိုယွင်းခြင်းမရှိအောင်ပြုပြင်ခြင်း။
 ပူဇော်ပသဖြ်အရိုးအစဉ်အတိုင်းနှစ်စဉ် ပူဇော်ပ
 သခြင်း၊ ကုသိုလ်အတို့ကို။ အမျှဝကြခြင်းများ
 သည်။ မြို့ရွာအန္တရာယ်ကင်းရှင်ကြောင်း။ မြို့ရွာ
 စည်ကားကြောင်းဖြစ်သည်ဟူ၍။ ငါတို့မြတ်စွာ
 ဘုရားများစွာ ဟောတော်မူပေ၏။ အရိုးအစဉ်မရှိ
 သောလူမျိုး ဖြစ်ခဲ့သော်။ မပူဇော်သော် လည်း
 ကိစ္စမရှိ။ အရိုးအစဉ် ရှိသောလူမျိုး ဖြစ်ခဲ့သော်။
 အရိုးအစဉ်မပျက်။ ပူဇော်လျှင်။ ကြည့်ရှုစောင့်မ
 တတ်ကြကုန်၏။ မပူဇော်လျှင် အန္တရာယ်ကို ပြု
 တတ်ကုန်၏။ ကြည့်ရှု စောင့်မမှု ဆိုသည်ကား။
 မြို့ရွာတို့၌။ ခိုးသူထားပြုအန္တရာယ်ဘိလူးသူဘက်
 အန္တရာယ်၊ ဖိးလောင်မှုအန္တရာယ်သည်ဖြစ်မည်
 ရှိခဲ့သော်။ နတ်တို့သည်။ မိမိတို့အစွမ်းဖြင့်ပယ်ရှား
 နိုင်လျှင်။ ပယ်ရှားကြကုန်၏။ မပယ်ရှားနိုင်လျှင်။
 အိမ်မက်ပြခြင်း၊ တိတ်နိမိတ်ပြခြင်းတို့ဖြင့်။ လူတို့
 သိအောင်ပြတတ်ကြကုန်၏။ အချို့လူတို့၌ပူးကပ်၍

ပင်ပြောကြကုန်၏။ သိကြ၍လူတို့က။ အန္တရာယ်
 အားလျော်စွာ။ ကွယ်ကာချခံမှု နှင်ထုတ်မှုများကို
 မြို့ချာညီညွတ်စွာ၊ ပြုလုကြသည်ရှိသော်။ နတ်တို့
 လည်းဝိုင်းဝန်း။ ကူညီကြကုန်၏။ လူတို့ကမထွက်
 ကြသည်ရှိသော်။ မိမိတို့ချည်းမတတ်နိုင်ကြ။ ကြည့်
 ၍နေကြကုန်၏။ မြို့တချို့။ တကာမတယောဝံရှိ၏
 သူရဲကြီးတဦးစောင်မ၏စောင်မပုံကား။ ထိုမြို့မှာ
 ပဋိတ်ရောဂါဖြစ်မည်ရှိလျှင်။ တင်ကူးပူးကပ်၍။
 ပြောလာ၏။ နတ်တို့မြို့မှာ။ ပဋိတ်ဘီလူးတွေရောက်
 လာကြကုန်ပြီ။ ပဋိတ်ရောဂါဖြစ်တော့မည်။ အိပ်
 ပေါ်ခြံပေါက်တို့၌ဆူးကပ်ကြ။ ညအခါအိပ်ပတ်
 လည်၌မီးထွဲကြ။ အိပ်၌မီးထွန်းကြသည့်ဖြင့်ပြော
 ၏။ ဒန့်ဒလွန်မြစ်မျိုးကိုဂါထာမန်း၍ပေး၏။ အခန့်
 မတော်ဖြစ်လာခဲ့သော်။ ဤဆေးကိုတိုက်။ မလွန်
 လျှင်ရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။ ရေများကိုလည်း မန်း၍
 ထားခဲ့၏။ ငါတို့ကား။ ဝမ်းရောဂါသမားတို့တည်း
 ဝမ်းရောဂါသမားတို့ကို။ ငါနိုင်၏။ နတ်တို့အရပ်မှာ
 ဝမ်းရောဂါအတွက် ငါ့ထာရှိစေ၊ မဖြစ်စေရဘူး။
 ပဋိတ်သမားတို့ကား။ ဘီလူးကြီးတွေဖြစ်၍ငါတို့မ
 နိုင်ဘူးဟုပြော၍ ခွာသွား၏။ ထိုမြို့မှာ။ ပဋိတ်ရော
 ဂါဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း လာ၍ပြောလာ၏။ ထိုအရပ်

အကွက်မှာ။ ရောဂါလည်းကင်းလွတ်ကြ၏။ တရံ
 ရောအခါ။ သူဘဝ ပြောင်းတော့မည်ရှိရာ။ လာ၍
 ငါဘဝ ပြောင်းရတော့မည်။ ကောင်းကောင်းနေ
 ရစ်ကြဟု နှုတ်ဆက်လာ၏။ အနီးရှိကံ ရှိနေသုတို့
 က။ ဦးမရှိလျှင်။ ငါတို့မှာ။ ခက်ပါပြီဟူ၍ ညီးညူကြ
 ရာ။ သူရဲတယောက်ကို။ ငါအင်ခဲ မည်ဟုဆို၍ ခွါ
 သွား၏။ ယခု အကြောင်းရှိလျှင်။ နောက်သူရဲလာ၍
 ပြော၏။ ထိုအကြောင်းကို။ ငါတို့အား လျှောက်
 ထား၏။ ရှက်တတ်သူဖြစ်၍။ နာမည် နေချင်ကို။ မ
 ဘော်လိုက်သည်။ ယခုအခါ၌ ဤသူကို နတ်ပူးသည့်
 သူရဲပူးသည်ဆိုလျှင်။ အရူးထင်ကြ၏။ နတ်စကား
 သူရဲစကား ပြောလျှင်လူပေါ့ ထင်ကြ၏။ ပူးကပ်သူ
 များ ဖုံးဖွက်ကြ၏။ ဘီလူး သူဘက်တို့ အခွင့်
 ကောင်း၌ ဖြစ်၏။ ဤကား။ မြို့စောင့် နတ်ရှာ
 စောင့်နတ်များကို မဆိုထားဘိ။ မေတ္တာရှိခဲလျှင်
 သူရဲသူဘက်များ ပင်သော်လည်း။ ကြည့်ရှုစောင့်
 မသေး၏ဟု သက်သေထုတ်ပြချက်ပေတည်း။

ထိုမှ တပါးလည်း။ မြို့အကွယ် အကာ ရှာအ
 ကွယ် အကာ။ ရပ်အကွယ် အကာ။ အိမ်ယာဝင်းခြံ
 အကွယ် အကာပြုလုပ်နည်းတို့သည်။ လောကရှိကံ

အများပင်ရှိကြကုန်၏။ ရပ်ရကွက်ရတို့နှိုက် ဘု
 ရားဝတ်တက်အသင်းတို့ကို၊ များစွာတည်ထောင်
 ၏။ မြို့တွင်းရွာတွင်းတို့မှာ။ ဘုရားရှိခိုးကြသံ။ ပ
 ရိတ်တော်ဂုဏ်တော် ရှုတ်ဆိုကြသံ။ ပဋ္ဌာန်းပါဠိ
 တော်၊ သံတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်၊ ဓမ္မစကြာပါဠိတော်
 စသော ပါဠိတော်ကြီးများ ရှုတ်ဆိုကြသံ၊ ဆူညံ
 အုပ်ကျက်ရှိနေကြအောင်။ သူကြီးလူကြီးများက
 ခေါင်းတည်ပြု၍ အားထုတ်ကြကုန်ရမည်။ မြို့ရွာ
 တို့နှိုက်သာသနာတော်အရှိန်အဝါ မွေးမြှင့်ခြင်းဆို
 သည်ကား။ မြို့တွင်း ရွာတွင်းမှာ။ ထိုအသံမျိုးများ
 ဆိပ်ကင်းသည်ကိုဆိုသည်။ သာသနာတော်အရှိန်
 အဝါ မွေးမြှင့်သည့်အတွက် ဘီလူးသူဘက်တို့ရဲ့ရင့်
 ရောင့်တက်သောင်းကျန်းလျက်ရှိနေကြသည်။ မြို့
 တွင်းရွာတွင်းမှာ။ သာသနာတော်အရှိန်အဝါ မွေး
 မြှင့်မှု။ ဆုတ်ယုတ်မှု။ ကွယ်ပမှုသည်လည်း။ မြို့ရွာရှိ
 လူကြီးသူကြီးများ။ ပျင်းရိသည့်အတွက်။ သက်
 သက်တည်း။ ရပ်ရကွက်ရတို့နှိုက်။ အရပ်လူကြီး
 များ ပျင်းရိသည့်အတွက်။ ထိုထိုအိပ်တို့နှိုက် အိပ်
 ရှင်လူကြီးများ ပြင်းရိသည့်အတွက်။ ကျောင်းတို့
 နှိုက်သာသနာအရှိန်အဝါ မွေးမြှင့်မှုသည်။ တိုက်
 ရှင်ကျောင်းရှင်ပုဂ္ဂိုလ်များပျင်းရိသည့် အတွက်

သက်သက်တည်း ။လူကြီးသည်။ လူကြီးကြီး
လူကြီးကလေး ၂ မျိုးရှိ၏။ ကပ်ဥါဒ် အတွက်လူ
ငယ် နေဝံသားတို့ မကြံတတ်။ မလုပ်တတ် ရှိနေ
ကြရာနှိုက်။ လောကဓမ္မနည်းနိဿယကိုဘော်ပြ
သွန်သင်နိုင်သောလူကြီးသည်။ လူကြီးကြီးမည်၏။
နောက်သားများတက်အသက်အရွယ်လည်း ကြီး
အသိအလိမ္မာလည်းကြီးသောသူဆိုလိုသည်။ ထို
ကဲ့သို့သွန်သင်ရန် မရှိသောလူကြီးသည်။ လူကြီး
ကလေးမည်၏။ အသက် အရွယ်သာ ကြီး၍ အ
လိမ္မာသေးငယ်သောသူဆိုလိုသည်။ ။လူကလေး
သည်လည်း။ လူကလေးကြီး။ လူကလေးလူကလေး
၂-မျိုးရှိ၏။ သိသာပြီ။ လူကြီးကြီး။ လူကလေးကြီး
များသောမြို့ရွာသည်။ အနှစ်ရှိသောသစ်ပင်တော
နှင့်တူ၏။ လူကြီးကလေးလူကလေးလူကလေးများ
သောမြို့ရွာသည်။ အနှစ်မရှိသော ကိုင်း တော၊ ကြူ
တောမြက်တောဝါးတောနှင့်တူ၏။ မြို့ရွာတို့၌၊ သာ
သနာဆုတ်ယုတ်မှု၊ အန္တရာယ်များပြားမှုများသည့်
လူကြီး-ကလေးများအတွက်သက်သက်မှတ်။ ။
ရဟန်းတို့မှာလည်းမထေရ်ကြီးကြီး၊ မထေရ်ကြီး
ကလေး။ ရဟန်းငယ်ကြီး၊ ရဟန်းငယ် ကလေးဟူ
၍လေးမျိုးရှိ၏။ အကြင်နိုင်ငံ မြို့ရွာတို့၌ ကလေး

လေးမျိုးထွန်းကား၏။ ထိုနိုင်ငံ မြို့ရွာတို့ရှိကံ ကပ်
 ကြီးသုံးပါးပေါ်ပေါက်ကျရောက်ခဲ့သော်ငြားကံ
 သွေ့သော ကိုင်းတောကြွေတော မြက်တော ဝါး
 တောတို့ရှိကံ။ ဖီးကျသခဲ့သို့ ဖြစ်တတ်၏။ အကြင်
 နိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ အကြီးလေးမျိုး ထွန်းကား ၏။ ထို
 နိုင်ငံမြို့ရွာတို့ရှိကံကပ်ကြီးသုံးပါး ပေါ်ပေါက်ကျ
 ရောက်ခဲ့သော်။ အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်တောတို့၌
 ဖီးကျသကဲ့သို့ဖြစ်တတ်၏။ ။ ငယ်ရွယ်စဉ်အ
 ခါရှိကံ။ လောကဓမ္မ၊ ဗဟုသုတဆည်းဘူးလေ့ ရှိ
 ကြကုန်သော လူကလေးကြီးတို့သည်။ ကျွန်းပင်
 ပေါ်ကလေးတို့နှင့်တူကြကုန်၏။ နေ့၌လူကြီးကြီး
 ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ထိုလူကြီးကြီးတို့သည်။ ကျွန်း
 ပင်ကြီးတို့နှင့် တူကြကုန်၏။ ငယ်ရွယ်စဉ် အခါ၌
 ထမင်း စား၍ ကိုသာ လုပ်တတ် ကြ ကုန် ၍။
 လောကဓမ္မ၊ ဗဟုသုတမလေ့ ကျက်ကြ ကုန်သော
 လူကလေး။ ကလေးတို့သည်။ ကိုင်းပင်ပေါက်၊ ကြွ
 ပင်ပေါက်။ ဝါးပင်ပေါက်ကလေးတို့နှင့် တူကုန်
 ၏။ နောက်ရှိကံလူကြီးကလေး ဖြစ်ကြကုန်လတ္တံ့။
 ထိုလူကြီး ကလေးတို့သည် ကိုင်းပင်အို၊ ကြွပင်
 အို၊ ဝါးပင်အိုတို့နှင့် တူကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့ရှိကံ
 လည်းဤနည်းတူသိမြင်ကြကုန်ရာ၏။ ။ ဤကား

မြို့ရွာသူကြီးလူကြီးဟူသော စကား၏အချက်ကို
ပြဆိုခြင်းတည်း။

မိမိတို့မြို့ရွာ၌ ရောဂါဥပါဒ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော်
ရှေးဦးစွာရောဂါဥပါဒ်မငြိမ်းမီ အတွင်း၌ သား
စိမ်းငါးစိမ်းစား သောက်ခြင်းများကို ရှောင်ကြ
ကုန်ရမည်။ မြို့ရွာကိုဆော်အော့၍မြို့စောင့်နတ်ရွာ
စောင့်နတ်တို့အား။ နတ်ပွဲနတ်ကနား ပြုလုပ်ပူဇော်
ပသခြင်း။ ဘီလူး သူဘက် တို့အား။ ဗလိနတ်စာ
ကောင်းစွာ ကျွေးမွေး ခြင်းကိုပြုလုပ်ကြ ကုန်ပြီး
လျှင်၊ (အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင် နတ်မင်းအပေါင်း
တို့။ မြို့နေရွာသား၊ လူအများတို့က။ အရှင်နတ်မင်း
တို့အားလည်း ကနားနတ်ပွဲ၊ ပြုလုပ် ပူဇော်ကြပါ
ကုန်ပြီး ဘီလူးသူဘက်၊ အစိမ်းသူရဲ အပေါင်းတို့
အားလည်း။ ဗလိနတ်စာကောင်းစွာ ကျွေးမွေးကြ
ပါကုန်ပြီး အရှင်နတ်မင်းတို့၏တန်ခိုးတေ၏။ စက်
အာဏာတို့ဖြင့်။ ရောဂါဥပါဒ်ပြုလုပ် တတ်ကုန်
သောဘီးလူးသူဘက်တို့ကို ဤမြို့ဤရွာမှမြန်စွာနှင်
ထုတ် ကြပါကုန်လော) နတ်ကနားပွဲ အပြီးတွင်
ကျယ်စွာသောအသံဖြင့် ဥက္ကိပ်ဘတ် (ဟောဘီလူး
သူဘက်အစိန်း သူရဲအပေါင်းတို့။ နံင်တို့တတွေ
အပေါင်းတို့အား၊ ကောင်းစွာငါတို့က။ ကျွေးမွေး

ကြကုန်ပြီ၊ ငါတို့မြို့ရွာမှမြန်စွာ ထွက်သွားကြကုန်
 လော)ဟူ၍။ ဗလိနတ်စာကျေးမွေးရာတို့၌၊ ကျယ်
 စွာသောအသံနှင့်သုံးခါစိဘတ်ကြကုန်ရမည်။ ဤ
 နတ်ပူဇော်မှု၊ ဗလိနတ်စာကျေးမှုတို့ကိုအထူး ဂရု
 စိုက်ကြလေကုန်။ ။နောက်နေ့နှိုက်ညအခါမှာ၊
 မြို့လုံးရွာလုံး။ အုန်းအုန်း ဆူတက်၊ ရိုက်နှက်တီး
 ခေါက်၊ ချိန်းချောက်နှင့်ထုတ်ကြကုန်ရမည်။ ညအ
 ခါ၌၊ မြို့တွင်းရွာတွင်းမှာ။ နေ့အခါနှိုက်မြို့ပြင်ရွာ
 ပြင်၊ မသင်္ကာရာဌာန တို့၌နှင့်ထုတ်ကြကုန်ရမည်။
 သုံးညသုံးနေပြုလုပ်ကြပါလျှင်၊ ကောန်ပျောက်ငြိမ်း
 လတ္တံ့၊ ရန်ကုန်မြို့မန္တလေးမြို့များကဲ့သို့၊ မြို့ကြီးပြ
 ကြီးဖြစ်၍လူမျိုးကွဲများထွန်းထမြို့လုံး မညီတဲ့နိုင်
 ရှိခဲ့သော်၊ စတုတ္ထခဏ်းတွင်ပြဆိုခဲ့ပြီး သောနည်း
 လမ်းအတိုင်းပြုလုပ်ကြကုန်ရမည်။ ထိုသုံးရက်အ
 တွင်းမှာဆယ်နာရီကျော်သည့် နောက်။ ယောက်
 ကျားဖြစ်သူတို့သည်မအိပ်ကြကုန်မူ၍၊ လမ်းစဉ်
 တလျှောက်နှိုက်မီးထဲခြင်း။ ဝင်းခြံတွင်းနှိုက်ခုတ်
 ထီးလက် နက်ကိုင်စွဲ၍၊ ထည့်လည်ခြင်း တို့ဖြင့်
 စောင့်ရှောက်ကြကုန်ရမည်။ ။သီဟိုဠ်ပရိတ်ရွတ်
 နည်း။ ရှင်အာနန္ဒာပရိတ် ရွတ်နည်းများကို လည်း
 လျော်ရာပြုလုပ်ကြကုန်ရမည်။ လူတို့ရွတ်နည်းမှာ

ရပ်ရကွက်ရပြု၍။မိန်းမချင်းချင်း။ယောကျာ်းချင်း
ချင်း တကျိပ်စီ။တကျိပ်ငါးစီရ၍။ သရဏာရုံအ
သင်း။ဣတိဝိသောအသင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓေအသင်း။ဟေ
တုပစ္စယောအသင်း။ မင်္ဂလသုတ်အသင်း။ ရထန
သုတ်အသင်းစသည့်ဖွဲ့စည်း၍။ နေ့အခါကပင်နာ
ရီအချိန်ပေး၍။မိမိတို့ရပ်ရကွက်ရမှာ ပရိတ်တိုင်
ပွဲကြီးပြုလုပ်ကြကုန်ရမည်။ ညအခါ နှိုက်မိန်းမအ
သင်းတို့က။မိမိတို့အရပ်တွင်းမှာ ရွတ်ကြရမည်။
ယောကျာ်းအသင်းတို့က လမ်းရှောက်ပရိတ်ရွတ်
၍လိုက်ကြရမည်။မင်္ဂလသုတ်ကိုရွတ်ဆိုသူတို့မှာ
ထိုနေ့ထိုညနှိုက်မင်္ဂလသုတ်ကိုသာ ရွတ်ကြရမည်
ကြွင်းသောပါဠိတို့နှိုက်လည်းထိုနည်းတူ မြို့ထွင်း
မြို့ပြင်မသင်္ကာရာဇ္ဇာနတို့နှိုက်အားစိုက်ကြကုန်ရ
မည်။ ။ကျရောက်သောကပ်ရောဂါမငြိမ်းသ
မျှ။အသွားအလာမရှိကြစေရန်။အချုပ်စကားထား
၍အားထုတ်ကြကုန်ရမည်။

ဤအရာနှိုက်။မန္တလေးမြို့ကြီးမှာ။ကပ်ဥပါဒ်ရှိ
နေစဉ်အခါ။မြန်မာသက္ကရာဇ်။၁၂၇၂-ခု။ထပို့ထွေ
တ္ထုတ်-၆-ရက်နေ့တွင်။မြို့သူမြို့သား။အပေါင်းတို့
အား။အန္တရာယ်ကင်းပြုလုပ်ကြရန် နည်းလမ်းကို
ငါတို့ စီမံချက်ထုတ်ပေးဘူးသည်ကား။

မုံရွာမြို့။လယ်တိဆရာထော်ဘုရားကြီး၏
အန္တရာယ်ကင်းစိမ့်ချက်များ။

၁ အောက်နှိုက်ဘော်ပြအပ်သော တံဆိပ်
အက္ခရာတံဆိပ် အင်းပုံများကို။ ကပ်ဥပါဒ် အန္တ
ရာယ်နှင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမကင်းရှိကြသောအခါ
ကိုယ်အင်္ဂါနှိုက်အမြဲဖွဲ့ထားခြင်း၊ကျောင်း-စရပ်
တိုက်-အိမ်တို့နှိုက်။ ကပ်ထားခြင်းများကို။ ပြုကြ
ကုန်ရမည်။

၂ အဝတ်ဟောင်း အင်္ကျီဟောင်း များကို။
ဆေးဒါန်း-ဒုဋ္ဌာ-ကန့် တို့ဖြင့်။ ထုံစေပြီးလျှင်။ ည
အခါ နှိုက်။အတွင်းကဝတ်၍။အိပ်ကြကုန်ရမည်။

၃ ဒုဋ္ဌာ-ဟင်းရိုင်း-ဆေးဒါန်း-ကန့်ဤလေး
ပါးကို။ညက်စွာကြိတ်၍။ရိုင်းကိုင်စက္ကူ။ထူထူနှင့်။
တမတ်ခန့်ထုပ်စည်းပြီးလျှင်။ ၎င်းနှာကို။ကိုယ်မှာ
အမြဲဆောင်ထား၍။ နေထိုင်မကောင်း ရှိသည်ဟု
ထင်သောအခါ။ အနံ့မျှကို။ ရှုပ်အောင် ရှုကြကုန်
ရမည်။ (ပဋိတ်ရောဂါကို။ အလွန် ကွယ်ကာ နိုင်
သော။ ဓါတ်နှာကြီး ဖြစ်သည်။) မုညင်း စေ့ခန့်

နှင်းစေ့ခန့်မျှ။ ပေါက်အောင် ရှုရ၏။ အလွန်ပြင်
သောနှာဖြစ်၍၊ ရောဂါမရှိလျှင်များများကြီးမရှုရ။
ရောဂါရှိမှ။ မြို့စေ့ခန့် ရှုရသည်။ ငန်းဆေးထည်း
မှာထည်း၊ ထည့်၍တိုက်ရသည်။

၄ ပရိတ်ရေ လုပ်နည်း။ ၊ ဣဟိ ဝိသော။
ဟေတုပစ္စယောတို့ကို။ မိုင်းကိုင်စက္က။ ထူထူနှိုက်
၎င်း။ ပေရွက် ထန်းရွက်တို့နှိုက်၎င်း။ အပြန်အလှန်
မှန်ကန်စွာ ရေး၍။ သောက်ရေအိုး။ ချက်ရေအိုး။
ပြုတ်ရေအိုးတို့၌။ နှစ်ထားပြီးလျှင်၊ ထိုရေကို သေံ
ခြင်း၊ ထမင်းဟင်းချက် ခြင်းတို့ကို၊ ပြုလုပ်ကုန်ကြ
ရမည်။

ဟေတုပစ္စယော-အနုလုံရေးနည်း။ ၊ ၁-ဟေ
တု ပစ္စယော။ ၂-အာရမ္မဏပစ္စယော။ ၃-အဓိပတိ
ပစ္စယော။ ၄-အနန္တရပစ္စယော။ ၅-သမန္တရ ပစ္စ
ယော။ ၆-သဟဇာတပစ္စယော။ ၇-အညမည ပစ္စ
ယော။ ၈-နိဿယပစ္စယော။ ၉-ဥပနိဿယပစ္စ
ယော။ ၁၀-ပူရေဇာတပစ္စယော။ ၁၁-ပစ္ဆိမဇာတ
ပစ္စယော။ ၁၂-အာသေဝနပစ္စယော။ ၁၃-ကမ္မပစ္စ
ယော။ ၁၄-ဝိပါကပစ္စယော။ ၁၅-အာဟာရပစ္စ

ယော၊ ၁၆-အုန္တိယပစ္စယော၊ ၁၇-ဈာနပစ္စယော၊
 ၁၈-မဂ္ဂပစ္စယော၊ ၁၉-သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ၂၀-
 ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ၂၁-အတ္ထိပစ္စယော၊ ၂၂-နတ္ထိ
 ပစ္စယော၊ ၂၃-ဝိဂတ ပစ္စယော၊ ၂၄-အဝိဂတ
 ပစ္စယော။

ဟေတုပစ္စယော-ပဋိလုံရေးနည်း။ ။ ၁-အဝိ
 ဂတပစ္စယော၊ ၂-ဝိဂတပစ္စယော၊ ၃-နတ္ထိပစ္စယော၊
 ၄-အတ္ထိပစ္စယော၊ ၅-ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ၆-သမ္ပ
 ယုတ္တပစ္စယော၊ ၇-မဂ္ဂပစ္စယော၊ ၈-ဈာနပစ္စယော၊
 ၉-အုန္တိယပစ္စယော၊ ၁၀-အာဟာရပစ္စယော၊ ၁၁
 ဝိပါက ပစ္စယော၊ ၁၂-ကမ္မပစ္စယော၊ ၁၃-အာ
 သေဝနပစ္စယော၊ ၁၄-ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော၊ ၁၅
 ပူရေဇာတပစ္စယော၊ ၁၆-ဥပနိဿယပစ္စယော၊
 ၁၇-နိဿယပစ္စယော၊ ၁၈-အညမည ပစ္စယော၊
 ၁၉-သဟဇာတ ပစ္စယော၊ ၂၀-သမနန္တရ ပစ္စ
 ယော၊ ၂၁-အနန္တရပစ္စယော၊ ၂၂-အဝိပတိပစ္စ
 ယော၊ ၂၃-အာရမ္မဏ ပစ္စယော၊ ၂၄-ဟေတု
 ပစ္စယော။

အုတိဝိသောအနုလုံရေးနည်း။ ။ အုတိဝိသော
 ဘဂဝါ၊ အရဟံ၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ

သပ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော ပုရိ
သ ဒမ္မ သာရထိ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘဂဝါ။

ဣတိဝိသေခပဋိလ္လိရေးနည်း။ ။ဘဂဝါ၊ဗုဒ္ဓေါ၊
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္မသာ
ရထိ၊လောကဝိဒ္ဓ၊သုဂတော၊ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊အရဟံ၊သောဘဂဝါဣတိဝိ။

၎င်းပြင်၊ရတနသုတ်ပရိတ်ထော်၊သမ္ဗုဒ္ဓေ၊သဗ္ဗေ
ဗုဒ္ဓါဗလပတ္တာ၊ သုဝဏ္ဏသုပ္ပိ၊ နာညတြိပောဏ္ဍာ-
တပသာ၊စသေါဂါထာတို့ကို၎င်း၊အဝိဇ္ဇာပစ္စယါ
သင်္ခါရာဟူသော၊ အနုလောမ၊ပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်ပါဠိ
ထော်၊အဝိဇ္ဇာယတွေဝအသေသဝိရာဂနိရောဓါ၊
သင်္ခါရ နိရောဓေါ ဟူသော၊ ပဋိ လောမ ပဋိစ္စ
သရပ္ပါဒ် ပါဠိထော် တို့ကို၎င်း၊ ဥဏ္ဏလုံ ဂါထာ၊
ဩောင်း ကိုးတန် ဂါထာ၊ နောက်ိုးတန် ဂါထာ၊
စက်ပရိတ်ဂါထာ၊ ဗိန္ဒာမုနိဂါထာ၊ ပထဝီဇယျ
ဂါထာစသော၊ဂါထာကြီး မန္တရားကြီးတို့ကို၎င်း
သုဝဏ္ဏသုပ္ပိအင်း၊ယုဋ္ဌဿအင်း၊ဝေဒါသိကုအင်း
စသည် တို့ကို၎င်း၊ သောက်ရေအိုး၊ ချက်ရေအိုး

တို့နှိုက်ထည့်လျှင်လည်း။ ပရိတ်ရေချည်းဖြစ်တော့သည်။ နှုတ်နှင့်ရှုတ်ဘတ်၍ ပြုလုပ်သော ပရိတ်ရေထက်၊ ၎င်းတို့ကို၊ ပေရွက်-ထန်းရွက် ခဲပြား သွတ်ပြားတို့၌။ ရေး၍မိမိထားခြင်းသည်။ သာ၍တန်ဖိုးရှိသည်။ ။ပရိတ်ရေလုပ်နည်းပြီး၏။

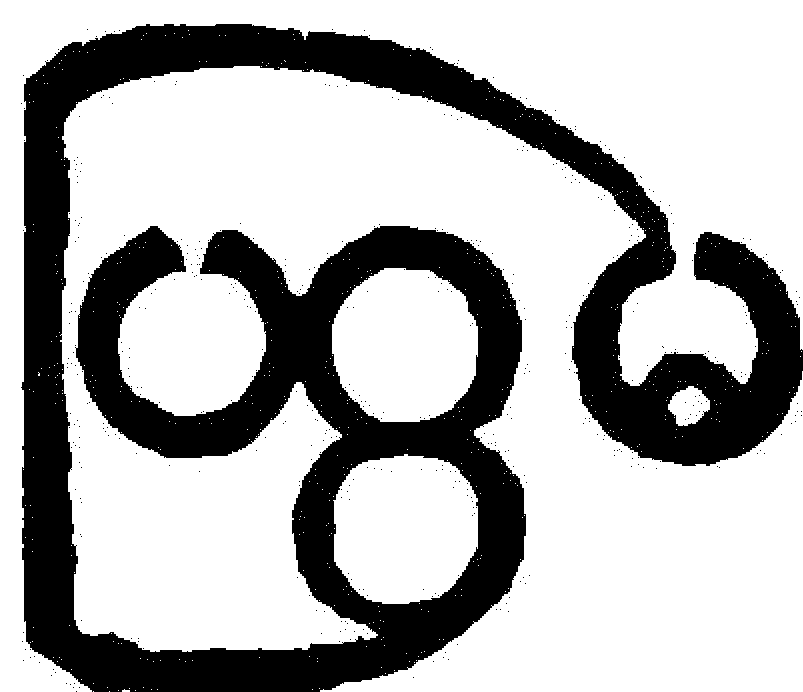
၅ ပရိတ်မီး လုပ်နည်း။ ။ပရိတ်ရေနှိုက်ပြဆိုခဲ့ပြီးသော။ ပရိတ်တော် ဂုဏ်တော်ပါဠိတော်ဂါထာ မန္တရား အင်းအိုင်များကို။ ရေနံဆီမှာနှုတ်ထား၍။ ကျောင်း-အိမ်တို့နှိုက်။ ညအခါ။ အမြင်ထွန်းကြကုန်ရမည်။ မိမိတို့အရပ်နှိုက်။ ကပ်ဥပါဒ်ရှိနေသောအခါ။ မိမိတို့အိမ်မှာ။ နေဝင်နေထွက်။ ထွန်းထားကြကုန်ရမည်။ အိမ်ကြီးတိုက်ကြီးဖြစ်ခဲ့လျှင်။ ၂-ခွက် ၃-ခွက်စသည် ထွန်းထားကြကုန်ရမည်။ ။ပရိတ်မီးလုပ်နည်းပြီး၏။

၆ မှိုင်းစီရင်နည်း။ ။ရှေးဦးစွာမိမိတို့တိုက်အိမ်ဝင်းခြံတို့၌။ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို၊ စင်ကြယ်စွာရှင်းထင်းကြ ကုန်ရမည်။ အမှိုက်သရိုက်။ ရွှံ့ပုပ်ရေပုပ်တို့မှ ကင်းရှင်းခြင်းသည်။ ဥပါဒ်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရန်အကြောင်းကြီးထပါးဖြစ်သည်။ ဖြစ်

ပျားရာ ရပကွက်ရှိ။ မိမိတို့အိပ်တွင်း တခွင်လုံးကို၊
 မီးခိုးမှိုင်း တိုက်ကြ ကုန်ရမည်။ ကပ်ရောဂါ အ
 တွက် နေအိပ်ကို ခေတ္တစွန့်ပစ်ထားသူတို့မှာလည်း
 ထဘန်ပြန်ရောက် နေထိုင်လိုသည့်အခါ၊ အမှိုက်
 သရိုက် ရှင်းလင်း၊ မှိုင်းခိုးတိုက်၍ ပြီးမှသာ။ စင်
 ရောက်ကြကုန်ရမည်။ ။ မှိုင်းလုပ်နည်းမှာ၊ ထင်း
 အမှိုက်တို့ကို မီးထည့်၍ ၎င်းမီးနှိုက် သဘွတ်ကြီး
 ရွက်စိမ်း၊ သြဇာရွက်စိမ်း တို့ကို၊ များစွာ ထည့်ရ
 သည်။ ထင်းနေ၊ ဆိပ်ဖူး၊ စစ်တူတို့ကိုလည်း ထည့်
 ရ၏။ ဆေးဒန်းမှုန့် ကန်မှုန့်တို့ကို၊ ထည့်နိုင်လျှင်
 ဆာ၍ ကောင်း၏။ ။ မှိုင်းအစီအရင်ပြီး၏။

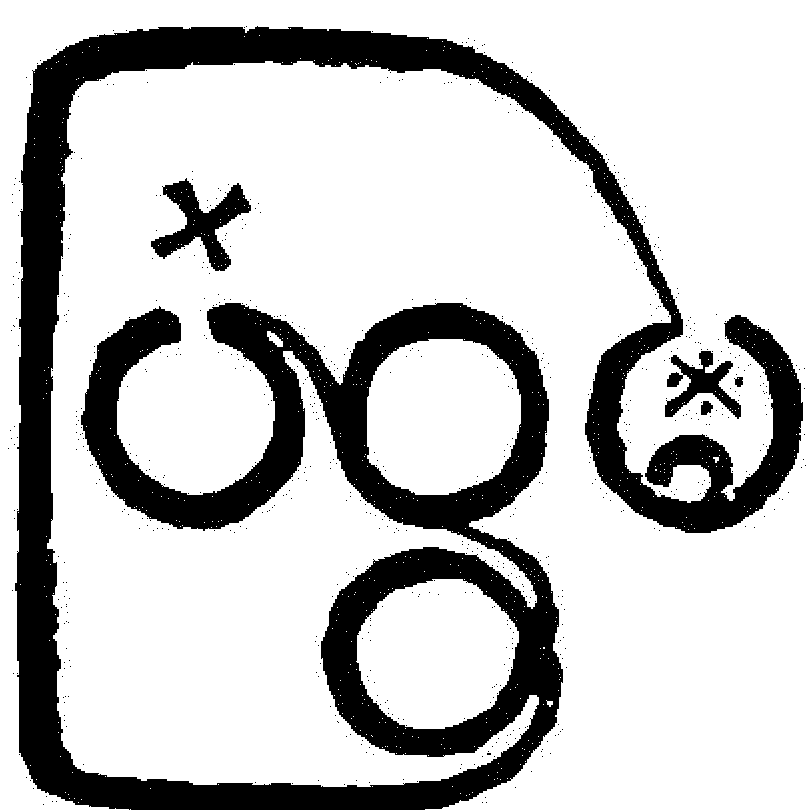
၇ အကွရာတံဆိပ်ရေးနည်း။ ။ ပ-ထ-ရ-မ။
 ဤအကွရာ လေးလုံးတို့ကို၊ ခဲမဖြူပြား၊ မီးချပ်ပုံး၊
 သွတ်ပြား တို့မှာ၊ ကညစ်များ မကြွစေဘဲ၊ တ
 ကြောင်းဆွဲနှင့်၊ ပြုပြင်တည့်မတ်စွာရေး၊ အရင်းက
 စ၍ လိပ်ပြီးလျှင်၊ ကြိုးတပ်၍၊ အင်္ကျီ၏ အတွင်း၊
 ထက်မောင်းရင်းနှစ်ဘက်တို့၌ ဖွဲ့ချည်၍ ဆောင်ကြ
 ကုန်ရမည်။ သူငယ်တို့မှာ၊ လည်ပင်းတို့နှိုက်၊ ဆွဲ
 ကြကုန်ရမည်။

အက္ခရာ

တံဆိပ်ပုံ

အကြောင်း

ဆွဲရေးနည်း

အကြောင်းဆွဲရေးနည်းမှာကြက်ခြေကစ၍
ခရားပွင့်အမှတ်နှိုက်ဆုံးစေ။

တံဆိပ်အင်းပုံ ။ ၈ ။ တံဆိပ်အင်းစီရင်နည်း။

၁	၂	၃
၄	၅	၆
၇	၈	၉

ဧကောသမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓော။ ဧ
အဂ္ဂသာဝကာ။ ဩ ပိဋကတ္တ
ယံ။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ။ ပဉ္စဒ္ဓန္တ
ယာနိ။ ဆအသာ ဓါရဏညာ
ဏာနိ။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ။ အဋ္ဌ

မဂ္ဂင်္ဂါနိ။ နဝဇ္ဇောက္ခတ္တရာဓမ္မာ။ ဤပါဠိအစဉ်
ကို ပြုပြင်စွာ ရှုတ်ဆို၍၊ ၎င်းအင်းကို၊ မြင်းသွားအ
တိုင်း ချရမည်။ ဧကော သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓော ဆို၍-၁
ကိုချ။ ဧန္တအဂ္ဂသာဝကာဆို၍-၂-ကိုချ။ ဩပိဋကတ္တ
ယံဆို၍-၃-ကိုချ။ စတ္တာရိသစ္စာနိ ဆို၍-၄-ကိုချ။

အကြွင်းနည်းတူ-၅-၆-စသည် ချလေ၊ ဤတံဆိပ်
အင်းကိုခဲပြားမှာချ၍လိပ်ပြီးလျှင်။ အင်း ကျီလည်
ခွံတွင်းမှာ-၂ ခု- ၃ ခုစသည် သွင်း၍။ ဆောင်
ကြကုန်ရမည်။ သူငယ်များကြိုးတတ်၍။ လည်ပင်း
မှာဆွဲရမည်(မကျော်မနင်းမိကြစေနှင့်။ ။

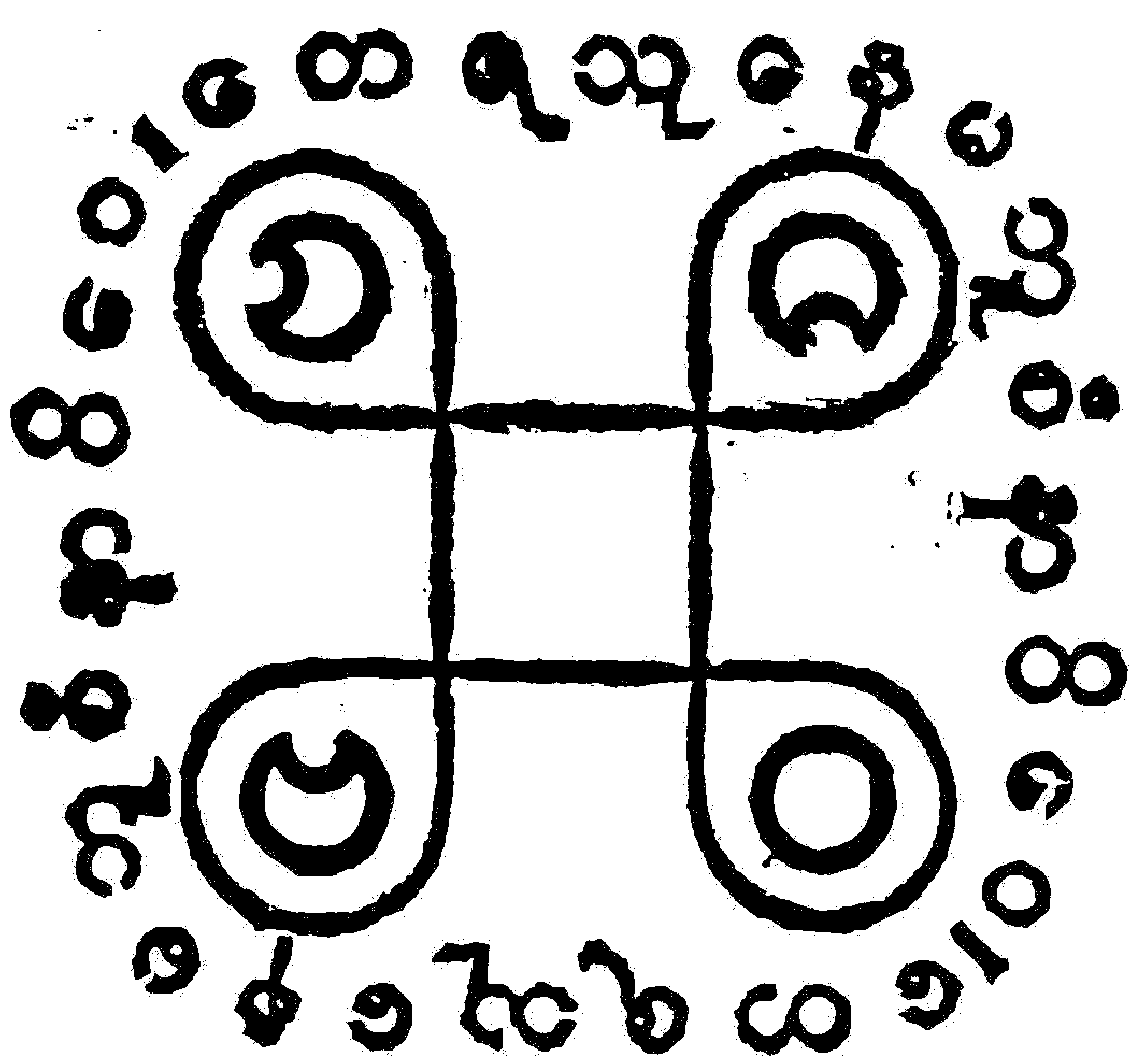
ဤအလွှာနှိုက်ပြဆိုခဲ့သမျှသော နည်းလမ်းရမှ
တပါး၊ လောကနှိုက် ပဋိတ်ရောဂါကွယ်ကာရန်။
ပရိတ်တော်၊ ဂုဏ်တော်။ ပါဠိတော် ဂါထာမျိုး။
မန္တရားမျိုး အလွန်ပေါများ၏။ (အနည်းနည်း အ
ဖုံဖုံ ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ ရှာကြံပြုလုပ်၍။ အပြီးရှိ
ကြစေရမည်)

မြို့ပေါ်ရှိအရပ်အုပ်အကွက်အုပ်တို့က၊ မိမိတို့
အရပ်အတွင်းမှာ၊ အရပ်သားလူသန် လူမြန်တို့နှင့်
အသီး အသီးစည်းကြပ်၍ ထားကြ ကုန်ရမည်။
လေံလေးကိုယ်စီရှိကြစေရမည်။ လေံလေးဆန်
၂၀၀-အောက် မနည်းရှိကြစေရမည်။ မိမိတို့ အ
ရပ်တွင်းမှာ၊ ခွေးအထူး ဆူအူခဲ့သော်၊ ကျီးပျိုကွဲ
သော်၊ အရပ်အုပ်အကွက်အုပ်တို့က-နီးဝပ်ရာ အ
ရပ်သားတို့နှင့်၊ အထျင်အမြန်ထ၍ ခွေးအူရာ-ကျီး
ပျိုရာဌာနကို။ ပစ်ခတ်ကြကုန်ရမည်။ ခွေး ကျီးတို့

ကို မမှန်စေနှင့်။ အရပ်တွင်းနှိုက်ဘဝံတယောက်
သော သူတို့က။ အရပ်တွင်းနှိုက် အင်ဝင်သည်။
ကျားဝင်သည်-နွား-ကျွဲဝင်သည်-အိပ်မက် မြင်
ခဲ့သော်၎င်း။ လူနီ-လူနက်ကြီး-ခွေး တူ-ဝက်တူ-အ
ကောင်ကြီး ဝင်သည်။ ဓာတ်ကြီး ဆိုက်သည်-ထွေ
သဘော ဆိုက်သည်-ထွေးထွေးတွ ဝင်သည်-မည်
သည့်ရပ်ကွက်နှိုက်-မီးလောင်သည်-ရပ်သေး ပွဲ
ဇာတ်ပွဲခံသည်မြင်မက်ခဲ့သော်၎င်း။ အရပ်အရပ်အ
ကွက်အရပ်တို့ကို အမြန်ပြောကြား ရမည်။ ထိုနေ
ရာဌာနနှိုက် ပစ်ခတ်ကြကုန်ရမည်။ မိမိတို့အရပ်
တွင်း အရပ်ပြင်မှာ။ မသင်္ကာစရာ-သစ်ပင်ကြီး-
ဝါးပင်ကြီး-တိုက်ပျက်-အိမ်ပျက်-စရပ်ပဟောင်း
ကျောင်းအိုကျောင်းပျက်တို့၌ဆောံထေးတို့နှင့်ပစ်
ခတ်၍။ ပေတုပစ္စယသေသည်တို့ကို၎င်း။ ထိုထို
မန္တရားအင်းအိုင် များကို၎င်း။ ခဲပြား သွတ်ပြား တို့
ရေး၍။ ကပ်ထား ကြကုန်ရမည် -တလလျှင်-တ
ကြိမ်ကျ-မိမိတို့ အရပ်တွင်းမှာ။ အန္တရာယ်ကင်း
ပြုလုပ်မှုကိစ္စကို။ ကြောင့်ကြပိုက်ကုန်ရမည်။ ။
၎င်းတံဆိပ်အင်းကို။ ခိုင်းကိုင်စက္က။ မှာများစွာချ၍
မီးရှို့ ပြီးလျှင်။ ၎င်းပြာကို ရေနှင့် ဖြော်၍။ နေ့စဉ်
သောက်၍။ ထားကြကုန်ရမည်။ ။

၆ . ကျောင်းစရပ်-တိုက်တာနေအိမ်တို့မှာ
ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရန်စီမံချက်

၁ ကျောင်းစရပ် တိုက်တာနေအိမ် အတွင်း
မှာ။ အမှိုက်သရိုက်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေရခြင်း။ ၂ စား
ကြွင်း စားကျန် -ညှိနံ့ပျံ့သိုး သော အနံ့အသက်
တို့ကိုမရှိစေရခြင်း။ ၃-ပရိတ်ဓေ ပက်ဖြန်း ခြင်း။
၄-ကျောင်းစရပ် -တိုက်တာ နေအိမ် ဝင်းခြံ အ
တွင်း။ ပရိတ်ပိုး အမြဲထွန်းခြင်း။ ၅- အန္တရာယ်
ကင်း ပရိတ်အင်းတို့ကို၊ တိုက်တာ နေအိမ်တို့မှာ
ကပ်ထားခြင်း။ ။ ပရိတ်အင်းပုံမှာ အောက်ရှိ
ဘော်ပြပါရှိသည်။ ။

၎င်းအင်းကွက်
ရှိက်။ (စေတီ) တို့
ကိုခဲပြားသွတ်ပြား
ပေရက်၊ ထန်းရှက်
ရိုင်းကိုင် စက္ကူတို့
မှာ၊ ကညစ် ခဲစာနီ
မကြွ စေဘဲ။ တ
ကြောင်းဆွဲနှင့် ပြီးစီး အောင် ရေး၍။ ဇာတ်ကြီး
ဆယ်ဆွဲကို ရံရမည်။ ။ ၎င်းပရိတ် အင်းကို။

ကြောင်းဆွဲနှင့် ပြီးစီး အောင် ရေး၍။ ဇာတ်ကြီး
ဆယ်ဆွဲကို ရံရမည်။

ကျောင်းတွင်း-အိမ်တွင်းတို့မှာ၊ အရပ် ရှစ်မျက်
နှာတို့နှိုက်-ရှစ်ခု၊ ကျောင်း တံခါး။ အိမ်တံခါးတို့
မှာ၊ အထက်အရပ်။ ဝဲယံ အရပ်တို့နှိုက်။ ၃-ခုစီ
ကပ်ထားရမည်၊ ထိုထက် အမြောက်အများကပ်
ထားနိုင်လျှင်။ သင့်၍ ကောင်း၏။ ။

အရပ်တွင်း အရပ်ပြင်ရှိ စရပ် တံဆောင်း
ဘုရားကျောင်းဝတ်တက် ကျောင်းတို့နှိုက်လည်း
အတွင်း နှိုက် ကပ်ထား ကုန်ရမည်၊ ပြဆိုခဲ့ပြီး
သော အန္တရာယ်ကင်း ပြုလုပ်မှု အလုံးစုံသည်၊ ရ
ဟန်းသင်္ဃာရှိကြသောတိုက်တကာတို့မှာ၊ တိုက်
နေ-ရဟန်းသင်္ဃာတို့နှင့်၊ တိုက်တကာ။ ကျောင်းတ
ကာတို့၏တာဝန်ဖြစ်၏။ ။ ရဟန်းသင်္ဃာမရှိသော
တိုက်တာတို့မှာ၊ တိုက်တကာ။ ကျောင်းတကာ
တို့၏။ တာဝန် ဖြစ်၏။ တကာ မရှိသော ကျောင်း
စရပ် တိုက်တာ တို့မှာ၊ ဆိုင်ရာ အရပ်အုပ်၊ အ
ကွက်အုပ်တို့နှင့်-အရပ်သားတို့၏ တာဝန်ဖြစ်၏။

အရပ်အုပ်အရပ်လူကြီးတို့က၊ အရပ်သား တို့
ကိုနှိုးဆော်၍၊ ကြောင့်ကြ စိုက်ထုတ်ကြ ကုန်ရ
မည်။ ။

ဤအလုံးစုံသောစီမံချက်တို့ကို၊ နွားသား၊ ယာဉ်
တို့-ကြည်ရှောင်သူတို့အား၊ ခွင့်ပေး၏။ ။

(၇) သတ္တမခဏ်း။

ထိုထိုမြို့ရွာတို့ရှိကံ။ အရောက်ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ
 နေသောကပ်ရောဂါများသည် မြို့ရွာရှိလူ သန်လူ
 မြန်ကာလသားတို့၏။ အစွမ်းဖြင့်လည်း ပျော့ပြင်း
 တတ်၏။ မိမိတို့မြို့ရွာကိုကပ်ဥပါဒ်အန္တရာယ်
 တို့မှကွယ်ကာ စောင့်ရှောက်ကြရန်။ အကြီးအကြပ်
 တို့နှင့်တကွ။ ရပ်ရကွက်ရအလိုက်။ ကာလသားအ
 သင်းဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ကြကုန်ရမည်။ ။ တ
 သင်းတသင်းမှာ။ ဘင်ကြီးတလုံး။ ကြေးမောင်း
 ကြီးတလုံး။ မီးရှူးမီးထုပ်ကြီးငါးချောင်း။ မီးသိုင်းကြီး
 ငါးချောင်း။ အရိုးငါးတောင်။ အရွက်နှစ်တောင် တွာရှိ
 သောအလံကြားတချောင်းရာတချောင်း ပေါ်တက်ခေါ်
 သောယင်းမီးပျောက်သုံးရာစီရှိကြစေရမည်။ ၎င်း
 တို့ကိုအရပ်ကထူထောင်၍ပေးကြရမည်။ ။ အ
 သင်းသားတယောက်တယောက်လျှင်။ မီးအိမ်တ
 လုံးစီ။ နှစ်တောင်ခန့် ရှည်သော။ အရင်းရှိကြီး
 ကွင်းတတ်သော အလွန်ခိုင်မာသော သစ်သားခုတ်
 ကြီးတချောင်းစီ။ ငှက်ကြီးတောင်ထားလွယ်ကြီး
 သတ္တန်ပြုလုပ်သောသစ်သားထားရှည်ကြီးတချောင်း

စိ၊လေဝံလွဲလေး တခုစိ၊လောကီလေးဆံ သုံးရာစိ
အပြီးရှိကြစေရမည်။ ။ လောကီလေးကိုင်းတို့၌
(ဥပုံဝေသာဝဏ္ဏမဟာရာဇ၊ ဂဒါဂုဓံယက္ခရန်၊
မှန်ဆရာမှန်လံဆရာလံ)။ ဤဂါထာကို တဘက်
အတွန်းမြားရေး(ဥပုံဝါသုဒ္ဓေါစက္ကာ'ဂုဓံ'ယက္ခရန်
မှန်ဆရာမှန်လံဆရာဆံ) ဤဂါထာကို တဘက်
အတွန်းမြားရေး။ ၎င်းဂါထာတို့နှင့်လေးကိုင်း လေဝံ
လေးဆန်တို့ကိုင်း။ အခေါင်ကျားများမွှာမန်း၍ထား။
လူအကျော် အနင်း မရှိရင့်ထား။ ကပ်ရောဂါအ
တွက်နှင့်လာပစ်ရမည်။ အခြားအခွင့်နှင့်မပစ်ရ။
ဘင်ကြီးမောင်းကြီးတို့နှိုက်လည်း။ သုဝဏ္ဏသုပ္ပါ
အင်းကို၊လေးဠါနတို့၌လေးအင်းချ။ အမက်လာကိစ္စ
၌မတီးရ။ ။ အသင်းတွင်းပါဝင်သူတို့သည်။ ယစ်
မျိုးလောက်ခြင်း။ နွားသားကျွဲသား စားခြင်းတို့မှ။
သုံးနှစ် အနည်းဆုံး ရှောင်ကြဉ်ကြရမည်။ ။ ပိ
ပိကိုယ်နှိုက် ဘိလူးသူဘက်တို့မကပ်နိုင် ကြရန်၊
ဆရာကောင်းသမားကောင်းများထံ ကပ်ရပ်၍၊
အန္တရာယ်အကွယ်အကာများကို ပြု၍ထားကြရ
မည်။ နေ့ခိုက် တော်ပြုလျက်ပါရှိသော နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူဂါထာကြီးချစ်ဆူစက်ဂါထာကြီးများကို
အမြဲဆောင်ရွက်ကြရမည်။ ထိုမှတပါးပရိတ်တော်

အမျိုးမျိုး။ ဂုဏ်တော်အမျိုးမျိုး။ ဟောတုပစ္စယော၊
 သမ္မုဒ္ဓေ။ သဗ္ဗေယျဒ္ဓါ။ နုညတြဗောဇ္ဈာ စသောပါ
 ဇ္ဇိဂါထာများကိုလည်း။ များစွာရကြစေရမည်။ ထို
 မှတပါး။ ဘီလူးသူအက်။ ဥပါဒ် အန္တရာယ်နှင့်စပ်
 သော ဂါထာမန္တရား ဆေးဝါး အင်းအိုင် တို့ကို
 လည်းမှတ်သုံးလေ ကျက်ကြရမည်။ နတ်များကို
 လည်းရိုသေကြရမည်။ ။ မိမိတို့အရပ်မျှာပဋိတ်ရော
 ဂါဝဏ်းရောဂါများဖြစ်ပေါ်လာလျှင်။ သူနာကိုဝိုင်း
 အုံ၍ သူနာကိုလက်နှင့်ကိုင်ကြကုန်၍။ စေ့စေ့ကြည့်
 ပြီးလျှင် မပျောက် သမျှ ငါ မထဟု။ ဒေါသသံ
 မာနသံ။ ငေါက်ငန်းသံ။ ခက်ထန်သောစိတ်ကြမ်း
 နှင့်။ မဆုတ်တန်းရှုတ်ကြကုန်ရမည်။ ။ အသင်း
 ငွေရထား၍။ အသင်းသဘောတူ ဆေးဝါးများ
 ကိုလည်း အပြီး တော်ရ စီမံ၍ထားကြ ရမည်။
 အကြီးအကြွပ် ဖြစ်သူတို့က။ ပယောဂနှင့် စပ်
 သောအချက်အလက်များကို။ ရှေးအဘို့ကပင်ရုံ
 လင်စွာ။ နေရာတကျသိတတ်ကျစေရမည်။ ။ မြန်
 မာတို့အလေ့။ အရေးတွေ့မှဥာဏ်ရှာမှုကိုမပြုအပ်
 ကြရ။ အရေးတချရှိလျှင်။ သူတသံငါတသံ။ ဆုဆူ
 ညံ့ညံ့ဖြစ်နေမှုသည်။ အလွန်ရိုင်း၏။ ဥာဏ်မရှိသော
 သူတို့၏။ တန်ခွန်ပေးတည်း။ ထိုအမှုနှိုက်ဥာဏ်န

ရာကျ။ မရှိကြသဖြင့်။ ယခု။ ဥာဏ်ရှာလျက်။ တော်
 လျော်ကာလုပ်ကြသော။ လူနပ် လူသေးတို့၏အမှု
 ပေတည်း။ ။ ကိုယ်စွမ်းစိတ်စွမ်းနှင့်ယောက်ျား
 ပြီးသူ၊ စိတ်တူ ကိုယ်တူ။ လူပျို လူသန် နှစ်ရပ်ငါး
 ဆယ့်ခန့်ရှိပါလျှင်။ အိမ်ခြေ တထောင်ရှိသော မြို့
 ရွာကို။ ကပ်ဥပါဒ်မသည့်သာရင်အောင်လုံခြုံစွာအုပ်
 ချုပ်နိုင်လတ္တံ့။ ။ စိတ်နှလုံးဖြူဖြောင့်ခိုင်မာသော
 သူကို ယောက်ျားပြီသူ ဆိုသည်။ စိတ်နှလုံးမဖြူမ
 ဖြောင့်သောသူ၊ မခိုင်မာသောသူများသည်။ မိန်းမ
 ဘဝတို့ကလေးကြသောသူများဟူ၍မှတ်ရမည်။ ။
 ဘိလူးခေါင်း။ ကျားခေါင်း။ နဂါးခေါင်း။ ကဠုန်
 ခေါင်း။ မျက်နှာဖုံးမျိုး။ အင်္ဂါကြားဗောင်းဗိကြား
 ရှပ်နီခါးစီး။ အချို့မှာရှပ်နီခေါင်းပေါင်း။ ။ ရှပ်နီ
 ပေါင်း သူတို့မှာ။ မျက်နှာဖြူ။ မျက်နှာနီ။ မျက်နှာမဲ။
 ဆေးချယ်မှု။ ၃မျိုး။ ။ ဘိလူးခြင်း။ ကျားခြင်း။ နဂါး
 ခြင်း။ ကဠုန်ခြင်း။ မျက်နှာဖြူခြင်း။ မျက်နှာ နီခြင်း။
 မျက်နှာမဲခြင်း။ စေးတိုက် ထန်းရမည်။ ။ အန္တိ
 ရာယံပေါ်ပေါ်။ လာခဲ့သော်။ ညအခါ၌။ အကြီးအ
 ကြပ်တို့အိမ်မှာစည်ချက်မောင်းချက်နှင့်။ မြို့ရွာရှိအံ
 သင်းရ။ အကုန်ရဝေးကြရမည်။ ။ ရှေ့ဆုံ၌။ အလံ
 ငိုးနော်။ ပိးသိုင်း။ ၎င်းနော်မောင်းကြီး။ ၎င်းနော်ဘိ

လူးတန်း။ ၎င်းနောံကဋ္ဌုန်တန်း။ ၎င်းနောံနဂါးတန်း
 ၎င်းနောက်ကျားတန်း။ ၎င်းနောက်မျက်နှာပြွတန်း
 ၎င်းနောက် မျက်နှာနီတန်း။ ၎င်းနောက်မျက်နှာမဲ
 တန်း။ ၎င်းနောက်ဘင်။ ၎င်းနောက်ခရာ။ ၎င်းနောံ
 အကြီးအကြပ်များ။ ။ သွားမှု၊ ရပ်မှု၊ တီးမှုအ
 တီးရပ်မှု၊ ထိုင်မှု၊ ထမှုတို့မှာ ခရာချက်နှင့်ထား။ ။
 ပြေးပြေးသွားမှု၊ မြန်မြန်သွားမှု၊ အပြေးသွားမှုမှာ
 ဘင်ချက်နှင့်ထား။ အချက်အလက်၌ လိမ္မာသူ အ
 ကြီး အကြပ်က။ ဘင်ခရာတို့ကို အချက်ပေး။ မီး
 အိမ်ကိုင်သူတို့မှာ။ ပြင်ဘက်ဘေးက။ ရှေ့နောက်
 တန်းလျက်။ ဝဲရာရံ၍လိုက်။ ဤကား လမ်းသွား
 ပုံအစဉ် ပေတည်း။ ။ ဤကား အကြမ်းမျှသာ
 ဖြစ်သည်။ အလုပ်ခွင့်ကိုကြည့်၍။ ဥာဏ်ရှိသူများ
 ပြင်ဆင်ခွင့်ရှိသေး၏။ ။ နေရာအကျဆုံးနည်း
 လမ်းကို၊ စာတမ်းရေး၍ထားကြရမည်။ ။ အလံ
 ကိုင်သူ။ မောင်းကြီးထမ်းသူ-၂။ ဘင်ကြီးထမ်း
 သူ-၂။ ခရာကိုင်-၁။ မီးအိမ်ကိုင်။ ၆-တို့မှာ။ ဒုတ်
 ကြီးကိုပုခန်း၌လွယ်။ ဓါးကြီးကို လက်တဘက်၌
 ကိုင်။ အကြီးအကြပ်တို့မှာ။ ဓါးကြီးထုသကိုင်။
 ဘီလူးစသည်တို့မှာ လေးကိုပုခန်း၌စွပ်။ ဓါးကြီး
 နှင့်ဒုတ်ကြီးကို လက်တဘက်စီကိုင်။ မီးသိုင်း က

စားသူတို့မှာ။ မီးသိုင်းနှင့် ပြီးစေ၊ ယင်း-မီး-ပျော်
ထုပ်ကိုအကြီးအကြပ်များကကိုင်ကြရမည်။ ။
ဤကားလမ်းသွားရန်အစီအစဉ် အကြမ်းတည်း
ဥပဇာတ်ရှိသူတို့ကအလုပ်ခွင့်ကို ကြည့်၍ ပြင်ဆင်
ခွင့်ရှိသေး၏။ အလွန် နေရာကျ နည်းလမ်းကို စာ
တမ်းရေး၍ထား။

ကပ်ရောဂါဖြစ်နေသောအရပ်မှာ၊ နေဝင်လျှင်
မီးလင်းစေရမည်။ ထိုအရပ်သို့ရောက်ကြသောအ
ခါ နှိုက်။ ဘယ်အသင်းကဘယ်ကဝင်၍။ ဘယ်ကို
နင်း၍။ ဘယ်သို့ထွက်ခဲ့ဟု။ အသီးသီး ဝေပုံချ၍။
ထိုအရပ်ကိုကွက်စိပ်ချလျက် နင်းကြရမည်။ ထို
အရပ်လူတို့က။ ထိုအရပ် တွင်းမှာ။ မသင်္ကာရာ
သစ်ပင်။ မသင်္ကာရာ ဌာနရုကိုရှေ့ကသွား၍ပြုကြ
ရမည်။ တလင်းသာရာ လမ်းသာရာနှိုက် မလိုလှ။
လူသူအရောက် အပေါက်နည်းပါးရားနောက်ဘီ
နောက်ဘေး။ ဝင်းပျက်- ခြံပျက်၊ အိမ်ပျက်- တိုက်
ပျက်။ အထောင့် အကွေးအထွေးအရှုပ်ရှိရာ၊ သစ်
ပင်ဝါးပင် ခြုံနွယ်ဝိတ်ပေါင်းရှိရာတို့၌၊ သာ၍ ခဲ
ကြကုန်ရမည်။ ။ အရပ်ငယ် ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ဘင်

ကြီးမောင်းကြီး၊ ဆူအောင် တီး၍ဝိုင်းဟဲ့ ဆီးဟဲ့စ
 သည်ဖြင့်၊ အုန်းအုန်းဆူ အော်ညာ၍။ ပေပြောံတို့
 ကိုအချက်အချက်၌ခွဲ၍တကြိမ် ပတ်မိအောင် ထို
 အရပ်ကို ထည့်ထည့်ကြရမည်။ ပတ်မိလျှင်ဝေပုံ
 ကျတိုင်း။ ထိုအရပ်သားများက။ ရှေ့ကလမ်းပြရာ
 သို့။ အကြမ်းတီး အကြမ်းတိုက်။ အကြမ်းအော်
 ဟစ်၍ဝိုင်းလိုက်ကုန်ကြရမည်။ ထားပြေတွေကိုအ
 ကြမ်းဘမ်းသကဲ့သို့၊ ဟိုပြေးဘဟဲ့။ သည် ပြေးဘ
 ဟဲ့။ ဟိုလာလေဟဲ့။ သည် လာလေဟဲ့။ လိုက်ဟဲ့
 ဘမ်းဟဲ့။ ဆီးဟဲ့။ မိဘဟဲ့။ ရိုက်ဟဲ့။ ထောင်းဟဲ့
 ခေါင်းဖြတ်ဟဲ့။ ခါးဖြတ်ဟဲ့။ ခြေဖြတ်ဟဲ့။ လက်
 ဖြတ်ဟဲ့။ ထိုတိုင်း။ ပြုပြုံးအုန်းအုန်းဆူ ပြုလုပ်ကြ
 ကုန်ရမည်။ ယမ်းမီးပြောံတို့ထည်းထလွှဲထလွှဲခွဲရ
 မည်။ ဒုတ်ကြိုးတို့နှင့် မပျက်စီးနိုင်သော တုန်းကြိုး
 တိုင်ကြိုးများကို ရိုက်နှက်ကြ ကုန်ရမည်။ လောံ
 လေးတို့နှင့်သစ်ပင်ပေါ်၊ ငါးပင်ပေါ်၊ ထန်းပင်ပေါ်
 ပေပင်ပေါ်သို့ပစ်ကြကုန်ရမည်။ ဘင်ကြိုးမောင်းကြိုး
 မီးသိုင်းသမားတို့သည်ထည်း။ နှံ့ပြားအောင်ထည့်
 ထည့်ကြရမည်။ မီးမှု။ လေးပစ်မှု။ ဒုတ်ရိုက်မှုအ
 တွက်။ အပြင်ဒေါသမရှိရအောင်။ အကြိုးအကြပ်
 တို့ကအထူးကြောင့်ကြစိုက်ကြကုန်ရမည်။

ရာယံကင်းပြုလုပ်သူ မလိမ္မာမှုကြောင့်၊ ရပ်သူရွာ
သားမှာထိပါးနှင့်နာရှိခဲ့သော်။ စစ်ဆေးမေးမြန်း၍
ပြုလုပ်သူကို။ အသင်းမှနှင်ထုတ်ကြ တောင်းဟုအ
ချုပ်ဂတိထားကြ ကုန်ရမည်။ ထိုအရပ်၌ နံ့နံ့ပြား
ပြားရှိသောအခါ။ ခရာချက်နှင့်လှူရ၍၊ လာစဉ်က
နည်းလမ်းအတိုင်းပြန်ကြရမည်။ နက်ဘန်နံ့နက်၌။
မြို့ပြင် ရွာပြင်မှာ ထိုအရပ်အနီးရှိ သုသာန်သင်း
ချိုင်း။ တောမြို့ဝိတ်ပေါင်း။ စရပ်ဟောင်းကောင်း
ပျက်စသည်တို့ရှိက်။ အကုန်ထွက်၍။ ပစ်ခတ်တီး
ခေါက်ချိန်းချောက်နှင်ထုတ်ကြကုန်ရမည်။ သုံးည
သုံးနေပြုလုပ်ခဲ့လျှင်။ ဘယ်လောက်ကြီးသောကပ်
ဥပါဒ်မှမခံနိုင်။ ကေနံပျောက်ငြိမ်းလတ္တံ့ဟု။ အန္တိ
ရာယံကင်း အသင်းသားတို့မှာ။ တနှစ် တကြိမ်
အန္တိရာယံကင်း စာပြန်ပွဲပြုလုပ် ကြကုန်ရမည်။
ကျွေးမှု။ မွေးမှု။ ဆုထားဘိ ပေးမှုတို့မှာ၊ မြို့ရွာက
အားထုတ်ကြကုန်ရမည်။ ပရိတ်ကြီးပါဠိ။ အာဇာ
နာဋိယသုတ်ကြီးမဟာသမယသုတ်ကြီး။ ဥပ္ပါတ
သန္တိ ဂါထာကျမ်း။ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသဝါရ။ ပ
ဋ္ဌာန်းပညာဝါရ။ ဝါရဏပရိတ်။ စက္ကပရိတ်အစရှိ
သသ္မတို့ကို ပြန်ဆိုကြကုန်ရမည်။ အာဇာနာဋိယ
သော။ သုတ်ကြီးပါဠိတော်ကြီးများမှာ။ အထက်

အောက် သုံးယောက်ဝေ၍၊ လေးယောက်ဝေ၍၊
ငါးယောက်ဝေ၍၊ ကျက်ကြကုန်ရမည်။

ဤကားတိဘက်နိုင်ငံများမှာပြုလုပ်နည်းများ
နှင့်အလင်းတူကာလသားအသင်းတို့ပြု
လုပ်ပုံနည်းလမ်းကိုပြဆို
ခဏ်းတည်း။

(ဂ) အဋ္ဌမခဏ်း

ထိုထိုမြို့ရွာတို့ရှိကံ၊ ကျရောက်ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ
နေသောကပ် ဆေးဝါးများသည်၊ ထိုထိုမြို့ရွာရှိ
ဟန်းတော်၊ သင်္ဃာတော်၊ ဆရာတော်တို့၏၊ အ
စွမ်းဖြင့်လည်း။ ပျောက်ငြိမ်းတတ်၏၊ ရှေးအခါ
ရှိကံရဟန်းဆိုလျှင်၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ မိမိ၏
အပါယံသံသရာမှကျွတ်လွတ်ရခြင်းဟူသော မိမိ
ကိုယ်ကျိုးကိုလိုရင်းပေါ်ပြုကြကုန်၍၊ မြို့ရွာနေ
သူ၊ လူတို့နှင့်စပ်လျဉ်းသောအလှူခံမှု၊ ကျောင်းကန်
ပရိက္ခရာ၊ ဘဏ္ဍာသိမ်းဆည်းမှုတို့ကိုဝေးစွာကြည့်
ရှောင်၍၊ တောလောင်ခိုမှီးလျက်၊ ကြီးမားသော
လုတ္တံ့ဖြင့်၊ အတ္တဟိတ အကျိုးစီးပွားကိုမနေမနား
အားထုတ်နေထိုင်ကြကုန်၏။ ။ယခုကာလ

ကား၊ ထိုကဲ့သို့အားမထုတ်နိုင်ကြကုန်သဖြင့်၊ မြို့
ရွာနေ လူသူ တို့နှင့်၊ စပ်လျည်း သော အလှူခံမှု၊
ကျောင်းကန်ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာသိမ်းဆည်းမှုတို့ကို
ဂရုစိုက်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတော်တို့၊ နေထိုင်ရန်၊
စားသောက်ရန်၊ ဝတ်ရုံရန်၊ သုံးဆောင်ရန် ကျောင်း
ကန်၊ တိုက်တာ၊ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာ
များမှာ၊ မြို့ရွာနေ လူတို့၏ တာဝန်ဖြစ်စေ၊ မြို့ရွာ
နေ လူတို့၏၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၊ နှစ်ခြာကောင်းရန်
ကျမ်း ဂန်ပြည့်န်၊ သွန်သင်ဘော်ပြ၊ ဆုံးမပြော
ဟောမှုများမှာ၊ ဆရာပြုလုပ်ကြသူ ရဟန်းတို့၏
တာဝန်ဖြစ်စေဟူ၍၊ အပြန်အလှန်၊ ပဋိညာဉ်စာ
ချုပ်၊ ပြုလုပ်ဖွဲ့စည်း၍ ထားကြကုန်သကဲ့သို့၊ လူ
တို့နှင့် ဆက်စပ်လျက် နေထိုင်ကြကုန်သည်။ အ
သက်ရှည်မှု၊ အနာကင်း မှုသည် လည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်
ကောင်းကျိုးကြီးနှစ်ပါးပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် မြို့
ရွာ၏၊ အန္တရာယ်ကင်းရှင်းမှုသည် စွမ်းနိုင်ကြပါ
လျှင်၊ မြို့ရွာနေ ရဟန်း တော်တို့၏၊ တာဝန်ပင်ဖြစ်
သတည်း။ စွမ်းနိုင်သည်၊ မစွမ်းနိုင်သည် ဟူသော
စကားမှာလည်း၊ လောကဓမ္မ ဗဟုသုတ အသိအ
လိမ္မာဉာဏ်ပညာတို့ကို ရှာကြံလိုက်စား ကြသော
သော သည်သာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ လောကဂုဏ်လောက

ကချမ်းသာမျှကိုရှာကြံလိုက်စားကြသော သူတို့
 သည်မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ ထိုသူသည်ယခုလောက
 နှိုက်ဂုဏ်ရှိ၍ချမ်းသာစွာနေရလျှင်ပြီးကြကုန်၏။
 လောကနှိုက်၎င်း။ ဓမ္မနှိုက်၎င်း။ အသိ အလိမ္မာ
 ဥာဏ်ပညာနယ်သို့မရောက်ကြကုန်ပြီ။ ကပ်ဥပါဒ်
 အရေးဆိုက်ခဲ့သော်။ မြို့ရွာကိုမဆိုထားဘိ။ မိမိတို့
 ကိုယ်ကိုပင် ကမ္မသကာတရားနှင့်ပစ်ထားကြရ
 ကုန်၏။ အရေးနိုးခဲ့လျှင်ပြေးဘို့ရာဥာဏ်မျိုးသာရှိ
 ကြကုန်၏။ အလွန်တရာကြီးကျယ်နက်နဲခက်ခဲလှ
 စွာသောသံသရာအရေးမျိုး။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အရေး
 မျိုးတို့နှိုက်။ ထိုသူတို့မှာ။ သူတပါးတို့ကိုးစားဘို့
 ရာအလိမ္မာရှိမရှိကိုသိကြကုန်ရာ၏။ ။ မိမိတို့
 မြို့ရွာနှိုက်ကပ်ရောဂါပေါ်ပေါက်လာရသော်။ ထို
 ရောဂါမပြန့်ပွားမမျှားပြားမိ။ မြို့ရွာရှိ ဆရာတော်
 သင်္ဃာတော်တို့ အစုံအညီစည်းဝေး ကြကုန်၍။
 ဘယ်တိုက်သင်္ဃာတို့က ဘယ်အရပ်။ ဘယ်တိုက်
 သင်္ဃာတို့က။ ဘယ်အရပ်ဟု ရပ်ရကွက်ရဝေပုံ၍
 ကြကုန်ပြီးလျှင်။ မြို့ရွာနေသူကြီးလူကြီး ခေါင်းအ
 ကြီးတို့ကိုခေါ်၍။ တမြို့လုံး။ တရွာလုံး တမျက်တ
 လင်းရှင်း လင်းခြင်း။ သင့်လျော်ရာ ဌာနတို့နှိုက်
 မဏ္ဍပ်ကနားဆောက်လုပ်ခြင်း။ ပရိတ်အိုး။ ပရိတ်

ချဉ်။ ပရိတ်ဇေ၊ ပရိတ်ပန်း၊ ပရိတ်သဲတို့ကို အသီးအသီးစီရင်ခြင်း၊ မြို့ရွာရှိနတ်တို့အား။ နတ်ကနားနတ်ပွဲပြုလုပ်ခြင်း၊ ဘိလူးသုသာန်တို့ကို ဗလိနတ်စာကျေးမွေးခြင်း။ အိမ်စောင့်နတ်။ ဝင်းစောင့်နတ်၊ ခြံစောင့်နတ်၊ မိရိုးဘာလိနတ်တို့ကို ပူဇော်ပသခြင်း၊ ငါးပါးသီလများကို အထူးလုံခြုံစွာ စောင့်ထိမ်းကြခြင်း။ မိမိတို့ပြုကြသော ကုသိုလ်အတို့ကို နတ်တို့အား အမျှပေးဝေကြခြင်း၊ ကပ်ဥပါဒ်ရှိနေသည့်အတွင်းမှာ သားစိမ်းငါးစိမ်းများကို ရှောင်ကြဉ်ကြခြင်း။ အသက်လွတ်ကုသိုလ်များကို တတ်အားသမျှ ပြုလုပ်ကြခြင်း။ ဂုဏ်တော်များကို စွဲမြဲကြခြင်း။ မေတ္တာရှိများကို အားထုတ်ကြခြင်း။ ဤအလုံးစုံကို လူတို့အား ပြောကြားဆုံးမကြကုန်ရမည်။

ရွတ်ဘတ်ရာမှာ။ ပရိတ်ကြီး။ မဟာသမယ သုတ်ကြီး။ အာဇာနည်သုတ်ကြီး။ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်။ ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်၊ ဥပ္ပါတသန္တိကျမ်း၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၊ ပါးဒိဋ္ဌိစာတ်၊ သုတ်မဟာဝါ၊ မဟာပဒါနသုတ်၊ ဤပါဠိတော်ကြီးများသည်၊ တန်ခိုးအထူးကြီး၏၊ ကမ္မဝါတတ်သကဲ့သို့ စာကို ကြည့်၍၊ ဘတ်၊ စာကို ကြည့်၍ တပါးကတိုင် ပြီးလျှင် အမျိုးကလိုက် ကြလျှင်သာ၍ ကောင်း၏လူပရိသတ်များ

ပါလိုက်ကြစေရမည်။ ။ရှင်အာနန္ဒာနည်းနှင့်ညီအ
 ခါနှိုက်မြို့လမ်းမ ရွာလမ်းမများကို။လျှောက်သွား
 ၍ ဘတ်ကြရာနှိုက်လည်း။တမြို့လုံး တရွာလုံးမှာ။
 လမ်းစဉ် တလျှောက်ထိန်ထိန်လင်းအောင် မီးထွန်း
 ရေးအိုးထည်း။ ဗိလပ်ရည်၊ အပျော်ရည်၊ ဆေး
 လိပ်ကွမ်းရာစခန်းထားထိုသုတ်ကြီးများကို တိုင်
 ၍ဘတ်၊ တိုင်သောရဟန်းကိုထမ်းစင်နှင့်ထမ်းလှ
 ပရိတ်သတ် တို့က တညီ တညွှာ လိုက်၍ အသံ
 ကျယ်စွာ ရွတ်ဘတ်ရာ၌ ရပြီးကိုရွတ်ဆိုသကဲ့သို့
 အလွန်ချောမောစေရမည်။ရှေးအဘို့ကပင်ဘတ်
 ရွတ်ထား ရမည် သုံးရက် အနဲ့ဆုံးဘတ်။ အန္တ
 ရာယ် မငြိမ်းသေးလျှင်။မငြိမ်း မခြင်းဘတ်၊ အာ
 ဇာနည်ယသုတ်ကြီးကိုနော့ဆုံး၌ ပိတ်၍ဘတ်။လှ
 တို့ကပရိတ်ရေး၊ ပရိတ်သဲတို့ကိုတနေ့တခါလဲ၍။
 မိမိတို့အိပ်ပြင်အိပ်တွင်း။ဝင်းတွင်း။ခြံတွင်းတို့မျှ၊
 အနံ့အပြားပက်။ပရိတ်ပန်း တို့ကို။အိပ်တံခါးအိပ်
 နံရံတို့၌၊ထိုး၍ထား။လူများမှာလည်းပန်ရ၏။ပရိတ်
 ချည်တို့ကိုအိပ်ပတ်လည် ဝိုင်း၍ထား။ သူငယ်တို့
 မှာလည်း။ လည်ပင်း လက်ကောက်ဝတ်တို့၌ ဝတ်
 ၍ထား။ ။ပရိတ်ဆံ။ပရိတ်ဆံပန်း။ပရိတ်ပေါက်
 ပေါက် တို့ကိုလည်း လုပ်ရ၏။သင်္ဃာတော်အများ

ဖြစ်ခဲ့လျှင်။ ပရိတ်အစိုးများကို သဃိဒါအလယ် ပရိသတ်အလယ်မှာထားရမည်။ ပရိတ်ရွတ်မည်ရှိလျှင်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ အစရှိသောနတ်များကို။ ဘိတ်စာရေး၍၊ နေ့စဉ်ဘိတ်။ နတ်နှင့်စပ်သောအမှုများကို၊ ပေါ့ပေါ့စားစား မလုပ်ကြရ။ ဤကား။ မြို့ရွာရှိ။ သဃိဒါ တော်များ။ အန္တရာယ်ကင်းပြုလုပ်နည်းကို၊ ပြဆိုခဏ်းတည်း။

(ဤသို့လျှင်။ နိုင်ငံမြို့ရွာတို့နှိုက်၊ ကပ်ရောဂါကင်းရှင်းခြင်းသည်၊ နိုင်ငံရှင် အစိုးရမင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ကင်းရှင်းခြင်းဆရာဝန်မင်းများ၏ အစွမ်းဖြင့် ကင်းရှင်းခြင်း၊ မြို့ရွာသူကြီးလူကြီးများ၏ အစွမ်းဖြင့်ကင်းရှင်းခြင်း၊ မြို့ရွာရှိကာလသားများ၏ အစွမ်းဖြင့် ကင်းရှင်းခြင်း၊ မြို့ရွာရှိ ရဟန်းသဃိဒါတော် များ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကင်းရှင်းခြင်း ဟူ၍။ ကင်းရှင်းရန် နည်းလမ်း ငါးမျိုးရှိ၏ ထိုတွင်နိုင်ငံအစိုးရမင်းများ၏အစွမ်းဖြင့် ကင်းရှင်းခြင်းသည် အလွယ်ဆုံးဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ အစိုးရမင်းများမှာ၊ လက်နက်ကြိယာ စုံလင်ပြီးဖြစ်၍၊ ကြွင်းသော၊ ၄-နည်းတို့မှာ၊ ယခုမှ အသစ်ထူထောင်ရန်များပြား၏။ နောက်-၃-နည်းတို့မှာ၊ အစဉ်ထာဝရညီညွတ်ရန်ခဲယဉ်း၏။ ထို့ကြောင့်အစိုးရမင်းများ

၏အလုပ်ကို မူတည်ပြုရာ၏။ တြင်းသောနည်း-၄
ပါးတို့ကို။ အမှန်အရန် ပြုရာ၏။ နိုင်ငံအစိုးရမင်း
များ၏ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာစက်နှင့်ပင် ပြီးစီးနိုင်ပါ
စေသတည်း။)

(ဇ) နဝမခဏ်း။

ပဌမခဏ်း၌ပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ နိမိတ်များ ပေါ်
ပေါက်ခဲ့သော်ပြုလုပ်ရန်နည်းကိုပြဆိုခဏ်း၊ မြို့ရွာ
တို့၌ခွေးတို့အထူ ဆူအူခဲ သော်ထိုအရပ်တွင်းသို့
ဘီလူးသူဘက်တို့၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်ပြီမှတ်။ ။ ထို
အရပ်သူအရပ်သားတို့က။ နားထောင်၍မနေကြရ
ခွေးဆူအူရာဌာနရှိက်။ အုဋ္ဌခဲ ကျောက်ခဲ၊ လောက်
လေးတို့နှင့်အတင်းလိုက်၍ပစ်ခတ်ကြကုန်ရမည်။
အုဋ္ဌခဲ။ ကျောက်ခဲ။ လောက်လေး၊ ဒုတ်ထားတို့ကို၊
ရှေ့အတို့ကပင် အသင့်ရှိစေကြရမည်။ ငါတို့မြန်
မာလူမျိုးတို့အလေ့၊ ထားပြန်နှင့်ထွေခါမှ၊ ထားရှာ
တတ်၏။ အနီးအစပ်အရပ်ရှိကာလသားအသင်း
တို့လည်း၊ ဒုတ်ထားကိုဝံ့သွက်၊ ထိုအရပ်ထဲသို့၊
လာရောက်၍၊ ပစ်ခတ်တီးခေါက်၊ ချိန်းချောက်နှင့်
ထုတ်ကြရမည်။ အရပ်ထဲမှာညအခါ၊ အရပ်၌

မှာနေ့အခါ၊ သုံးညသုံးနေ့ နှင်ထုတ်ကြရမည်။ ခွေး
အူမပျော့သေးသမျှ ထိုအရပ်တွင်းရှိ ယောက်ျား
များညအခါနှိုက် မအိပ်ကြရ။ ဒုတ်သား ကိုင်စွဲ၍
ဝင်းထဲ ခြံထဲမှာလှည့်လည်၍ နေကြရမည်။ အ
ရုံတက်မှအိပ်ကြရမည်။

မြို့ရွာတွင် တရပ်တကွက်၌၊ တခုသောအိမ်
ကိုမီးလောင်ခဲ့သော်၊ မိမိတို့အိမ်က ရေအိုး ကိုယ်
စီနှင့် နေတတ်ကြကုန်၏။ မီးသည် ပြန်ပွား၍လာ
သည်ရှိသော်၊ ရေအိုးကိုပစ်၍ထွက်ပြေးကြကုန်
၏။ ထိုသို့မနေကြရကုန်၊ မီးလောင်ရာဌာနသို့တမြို့
လုံးတရွာလုံးလာ၍၊ မီးသတ်ကြကုန်ရမည်။ ထို
အိမ်နှိုက်မီးမငြိမ်ခဲ့သော်၊ တမြို့လုံးတရွာလုံးမီးမ
ငြိမ်း။ ထိုအိမ်နှိုက်မီးငြိမ်းမှတမြို့လုံးတရွာလုံးမီး
ငြိမ်းမည်။ ရောဂါဥပါဒ်တရပ်တကွက်မှာဖြစ်ပေါ်
ရာ၊ ခွေးအူရာတို့၌လည်း၊ ထိုနည်းတူမှတ်။ «ဘိ
လူးသူဘက်တို့သည်။ မြို့တွင်း ရွာတွင်းနှိုက်သုံး
ရက်လေးရက်သွားလာခွင့်ရကြကုန်သည်ရှိသော်
နေရာထိုင်ရာသွားလမ်း လာလမ်းကို၊ ရကြသိကြ
ကုန်သဖြင့်၊ မြို့ပြင်ရွာပြင်သို့ပင်မထွက်ကြကုန်ပြီ။
မြို့တွင်းရွာတွင်းမှာပင်နေကြကုန်တော့သည်။ နှင်
ထုတ်မှုမရှိဘဲနှစ်လရှည်ကြာခဲ့သော်၊ စားသန်များ

၍၊ လူကုန်လျှင်၊ ဘိလူးမြို့ ဘိလူးရွာ ဖြစ်၍သွား
လတ္တံ့။ ။ ခွေးအူနိမိတ်ပြီး၏။

နေ့အခါကျိုးပြီခွဲသော် ထိုအရပ်တွင်းသို့၊ ဘိ
လူးသူဘက်တို့ဝင်ရောက်ကြကုန်ပြီမှတ်၊ ညအခါ
နှိုက်လူတို့အိပ်ချိန်မှာ၊ သစ်ပင်မှဆင်း၍ အရပ်
တွင်းသို့ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ ဘိလူးသူဘက်တို့
အဆင်း အတက်မှာကျိုးတို့၊ ယှပ်ရှားကြကုန်၏။
နားထောင်၍မနေကြရ၊ အနီးအစပ်အရပ်များပါ
ကျိုးပြီရာသို့လာရောက်ကြ၍၊ ထိုအရပ်တွင်းနှိုက်
ပစ်ခတ်တီးခေါက်ချိန်းချောက်နှင့်ထုတ်ကြကုန်ရ
မည်၊ ညအခါနှိုက်အိပ်နေရာသစ်ပင်တို့မှာကျိုးတို့
မည်ကြလန့်ကြ၊ ယှပ်ရှားကြကုန်သည်ရှိသော် ထို
သစ်ပင်တို့မှာ ဘိလူးသူဘက်တို့ ထက်နေကြကုန်
ပြီမှတ်၊ နားထောင်၍မနေကြရ၊ ထိုသစ်ပင်တို့ကို
အုဋ္ဌိခဲ ကျောက်ခဲထောက်လေးတို့နှင့်၊ ပစ်ခတ်နှင့်
ထုတ်ကြကုန်ပြီးလျှင်၊ ထိုသစ်ပင်တို့မှာ (သုဝဏ္ဏ
ဘုမ္မိ ဟေတုပစ္စယော) စသည်တို့ကိုပတ်မီအောင်
ရေးထားကြရမည်၊ ပျောက်ငြိမ်းသောအခါပျက်
ကြရမည်၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့၊ မနေသာရှိတတ်
သည်၊ ဆူးခက်တို့ကိုသော်လည်း။ ထိုသစ်ပင်သို့

မှာကပ်ထားကြရမည်။ ။ ညအခါ၌ဌာနဆိုး
 တို့မြည်တွန်ခဲ့သော်။ ထိုအရပ်တွင်းသို့ဘီလူးသူ
 ဘက်တို့။ ဝင်ရောက်ကြကုန်ပြီမှတ်။ နားထောင်
 ၍။ မနေကြရ။ ထိုအရပ်၌သုံးရက်တိုင်တိုင်။ ပစ်
 ခတ်တီးခေါက်။ ချိန်းချောက် နှင်ထုတ်ကြရမည်။
 ထိုသစ်ပင်မှာ ပရိတ်ဂါထာများရေးထား ကြရ
 မည်။ ။ မိမိတို့မြို့ရွာဆိပ်ကမ်းသို့တပ်စေ့တပ်
 သင်္ဘောဆိုက် လာသည်ဟု အိမ်မက်မြင်မက်ခဲ့
 သော်။ ထိုမြို့ရွာသို့ ဘီလူးသူဘက်တို့ လာရောက်
 ကြကုန်ပြီမှတ်။ မြင်မက်သူတို့က။ မြို့သူကြီးရွာ
 သူကြီးများထံ။ အမြန်ပြောကြားရမည်။ ။ ဗလိ
 နတ်စာကြို့ချက်ပြီးလျှင်။ ဌာနပျော့တောင်ပေါ်မှာ
 ဌာနပျော့ရှက်နှင့်တင်၍။ မြစ်ပြင်သို့မျှောပြီးလျှင်။
 တမြို့လုံး တရွာလုံးညီညာ၍။ အရှေ့ကမြစ်ဆိပ်
 နေခဲ့သော်။ အနောက်ကစ၍ အရှေ့သို့နှင်ထုတ်ကြ
 ရမည်။ နေ့အခါ၌ ထိုမြစ်ပြင်မှာ ထွေနှင့်လှည့်လည်
 ၍ပရိတ်သံများကိုကြကြရမည်။ ထိုမြစ်ဆိပ်နှင့်နီး
 စပ်သောအရပ်တို့မှာ ညအခါ နှိုက်ယောက်ျားများ
 မအိပ်ကြဘဲ။ ဝင်းထဲခြံထဲမှာ လှည့်လည်၍ နေကြ
 ကုန်ရမည်။ ။ နေ့အခါ နှိုက်လည်းသုံးရက်လေး
 အတွင်းမှာ။ ထိုမြစ်ရေထဲသို့ဆင်း၍ ရေချိုး

ခြင်းရေခပ်ခြင်းကိုဆင်ခြင်ကြရမည်၊ ။ဤနိ
မိတ်သည့်ယခုအခါ နှိုက်ခြစ်ရုံ မြစ်စဉ်မြို့ကျေးရွာ
တို့၌အလွန်ထင်ရှားထွက်ရှိနေကြ၏။

ကုန်းမြို့ကုန်းရွာတို့နှိုက်။တပ်ဆိုက်လာသည်ဟု
မြင်မက်ခဲ့သော်။ ဘီလူးသူဘက်အခြောက်အများ
တို့၊ ထိုမြို့ရွာသို့ဆိုက်ရောက်ကြကုန်ပြီမှတ်။ ထေ
ဆိုက်မြင်မက်ရာ နှိုက်ကဲ့သို့။ ဗလိနတ်စာကျေး
ခြင်းသုံးနေသုံးညှောင်ထုတ်ခြင်းကိုပြုကြရမည်။ ။
အိမ်မက်မြင်ရုံမျှမက။ တင်ချီ၍ လာသည်ကိုဒိဋ္ဌ
တွေမြင်ကြသူတို့လည်းရှိကြကုန်၏။ တပ်တွေတပ်
သင်္ဘော၊ တင်ချီမြင်မက်ခဲ့သော်။ ဘီလူးသူဘက်
များပြား၏။ အားကြီးစွာရောဂါဖြစ်တတ်၏။ ။
မြို့တွင်း ရွာတွင်းသို့လူနက်ကြီးများလူနီကြီးများ
လူဖြူကြီးများ။ ဝက်ကောင်ကြီးများ။ ခွေးကောင်
ကြီးများ။ ရေသူဘက်ကောင် ကြီးများ။ ကုန်းသူ
ဘက်ကောင်းကြီးများ။ ဝင်လာသည်ဟုမြင်မက်
သော်၎င်း။ ထိုအကောင်းကြီးများကို။ အချို့ကတွေ
မြင်ကြသော်၎င်း။ ထိုအရပ်တွင်းသို့ဘီလူးသူဘက်
တို့ဝင်ရောက်ကြကုန်ပြီးလျှင် အိပ်ပျော်သောအိပ်
ကိုရှိကြကုန်၏။ မြင်မက်သူတို့ကအရပ်ကိုအမြန်

ပြောကြ၍။ နှင်ထုတ်ကြကုန်ရမည်။ ကိုယ်တိုင်တွေ
မြင်ကြရာရှိက်။ တွေ့မြင်သူတို့က။ မြို့ပြင်ရွာပြင်
သို့ထွက်အောင် အတင်းလိုက်၍။ ပစ်ခတ်ကြရ
မည်။ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ကြရာရှိက်။ အလန့်အထိပ်မရှိသူ
တို့မှာဥပါဒ်မရှိ။ ထိပ်ခြင်လန့်ခြင်းရှိသူတို့မှာဥပါဒ်
ဖြစ်ရှာကြကုန်၏။ လက်ရှိက်မီးရှိသောသူ။ ထားရှိ
သောသူ။ ကိုယ်ရှိက်ဂါထာမန္တရား။ ဆေးဝါး
အင်းအိုင်။ လည်ဖွဲ့။ လက်ဖွဲ့ ခြေဖွဲ့ရှိသောသူတို့မှာ
ထိတ်ခြင်းလန့်ခြင်းရှိကြသော်လည်း။ မကပ်ဝံ့ကြ
ကုန်။ အဟုတ်သဖြင့်။ ဆူးခက်လက်၌ရှိလျှင်ပင်မ
ကပ်ထဲ ဝံ့ကြကုန်။ နှုတ်ရှိက်ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ကိုရုတ်ဆို၍။ နေသောသူများကိုလည်း မကပ်ထဲ
နှိုင်ကြကုန်။ ဝင်းပေါ် ခြံပေါက်၌ မီးထဲ၍ထား
လျှင်။ ထိုဝင်းထိုခြံသို့မဝင်ထဲ ကြကုန်။ မြို့ထဲ
ရှာထဲမှာပွဲလမ်းသဘင်ခံသည်ဟုမြင်မက်ခဲ့သော်
ပွဲလမ်းသဘင်ခံရာအချပ်မှာ နှင်ထုတ်ကြရမည်
နေအခါမြို့တွင်း၌ရွာတွင်းသို့။ သစ်ဝင်ခြင်းကျား
ဝင်ခြင်း။ ယုန်ဝင်ခြင်း။ သမင်ဝင်ခြင်း။ ဒရယ်ဝင်
ခြင်းတောကြက်တောခါဝင်ခြင်းတို့၌လည်းတပ်
ဝင်ရာရှိက်ကဲ့သို့ပြုလုပ်ကြရမည်။ ။ ဉာအခါ၌
နွားခြံကျွဲခြံတို့မှာ နွားကျွဲလန့်ခဲ့သော်။ ထိုခြံတွင်း

သို့ဘိလူးသုဘက်တို့ဝင်ရောက်ကြကုန်ပြီ။ ထိုခြံ
 နှိုက်ရှိသမျှသော နွားတို့ကို အနာပေး၍၊ အသွေး
 အဆီတို့ကိုစားသောက်ကြကုန်လတ္တံ့။ နွားကျွဲတို့
 ကိုထိုခြံမှချက်ခြင်း။ ထုတ်၍။ ဝေးရာမှာထား။ ထို
 ခြံတွင်း၌ပရိတ်ရွတ်ခြင်း။ ကမ္မဝါဘတ်ခြင်း။ ပရုပ်
 ရည်။ ရှိန်းခိုရည်။ အစိုးရမင်းတို့၏။ ပဋိတ်အကွယ်
 အကာဆေးရည်များပက်ဖြန်းပြီးမှ။ နွားကျွဲတို့ကို
 သွင်းရမည်။ မြည်း။ မြင်း။ သိုး။ ဆိပ်တို့နှိုက်လည်း
 ထိုးနည်းတူမှတ်။ ၊ နေ့အခါတောခြံရှိရာမှ။ နွား
 ကျွဲတို့ထန်ခဲ့သော်။ ထိုတောခြံမှာ ဘိလူးသုဘက်
 တို့ရှိနေပြီ။ နွားကျွဲတို့ကိုထိုတောမှ အမြန်ထုတ်၍၊
 တခြား တပါးသော တောမှာချနစ်ရက် ရှစ်ရက်
 ကြောင်း ပြီးမှ ထို တောမှာ တဘန်ကြောင်း ရ
 မည်။ နွားကျွဲတို့၏။ ဦးချိုတို့၌။ (ဥ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဟံ
 တာနောယက္ခော၊ ရှောင်လေ ရှားလေ) ဟု အပြန်
 အလှန် ရေးထားကြရမည်။ သရဏဂုဏ်အင်းပြာ
 များကိုလည်း၊ ကျွဲနွားတို့ သောက်ရေနှိုက် ထည့်
 ထားကြရမည်။ ၊ ဤကားနိမိတ်များတစုံတခု
 ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော်။ ပပြောက်အောင်ပြုလုပ်နည်း
 တည်း။ ၊ ပရိတ်ခြည်။ ပရိတ်ရည်။ ပရိတ်ပန်း။ ပ
 ရိတ်သဲတို့ကိုလည်း။ နွားခြံ ကျွဲခြံတို့နှိုက် အရံအ

ကာပြုလုပ်ကြရမည်။ ပရိတ်ခြည်များကို။ နွားကျွဲ
တို့၏လည်ဘင်းမှာစွပ်ထားကြကုန်ရမည်။

(၁၀ ဒသမခဏ်း။

ကပ်ရောဂါဆိုက်ရောက်ဖြစ်ပွားသော နေရာ
နှိုက်။ နေရာကျပြုလုပ်ကြသဖြင့်။ နေ့ခြင်းညခြင်း
ပြောက်ငြိမ်းဘူးသောနည်းလမ်းများ။ ။ ငါတို့
ဘုရားလက်ထက်တော်ရှိက်။ ဝေသာထီပြည်မှာ
ကပ်ဥပါဒ်ကြီးစွာဆိုက်ရောက်ရာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
သည်။ တမြို့လုံးလမ်းရှောက်ထည့်ထည်၍။ ရတနာ၊
သုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ညဉ့်သုံးယာပ် ပတ်လုံးရှုတ်
သဖြင့်။ ပြောက်ငြိမ်းဘူးကြောင်း။ ရတနာသုတ်နိ
ဒါန်းအဋ္ဌကထာကြီးမှာထင်ရှားရှိပြီ။ ဤလမ်းရှေ့
သွား၍ရှုတ်ဘတ်သောနည်းလမ်းသည်။ ငါတို့စီရင်
သော အန္တရာယ်ကင်း စာအုပ်ငယ် ထရမှာပါ
ရှိ၏။

သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင်။ သဃ်ဗေဒမိ မင်းလက်
ထက် ဘီလူးသူဘက်တို့ အထွက်ကြောင့် ပဋိတ်
ကပ်ရောဂါ ဆိုက်ရောက်ရာ၊ ဘီလူး သူဘက်တို့
အားဗလိနတ်စာကောင်းစွာကျွေးမွေးသဖြင့်ပျောက်

ငြိမ်းဘူးကြောင်း မဟာဝင်အဋ္ဌကထာတွင်လာရှိ
၏။ ငါတို့မြန်မာနိုင်ငံနှိုက်ကျွက်ထိုမြို့မှာကပ်
ဥပါဒ်ဆိုက်ရောက်ရာမြို့စောင့်နတ်တို့အားနတ်က
နားပွဲပြုလုပ် ပူဇော်ကြ၏။ ထိုအခါ လူတစ်ဦးကိုပူ
ကပ်၍ပွဲတွင်းသို့ ဝင်လာသောနတ်ကြီးတပါးက
ဘိလူးသူဘက်တို့ကိုငါတို့ချည်းမနိုင်ဘူး။ မောင်
မင်းတို့မြို့သားများလည်းထွက်ကြ၊ ငါတို့ကလက်
ညှိုးညွှန်ပြမည်။ မောင်မင်းတို့က အဋ္ဌခဲကျောက်ခဲ
အစရှိသောလက်နက်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြရမည်ဟု
ပြောဆို၍၊ ၎င်းနတ် ပူးကပ်သူ မြို့ပြင်သို့ ထွက်
ပြီးလျှင်၊ မြို့ပြင်ရှိ စရပ် တန်ဆောင်း ကျောင်း
ဟောင်းတို့ကိုလက်ညှိုးညွှန်ပြ၏။ လူအများတို့က
ထိုသူညွှန်ပြရာအရပ်ကို၊ အဋ္ဌခဲကျောက်ခဲအစရှိ
သောလက်နက်တို့နှင့်ပစ်ခတ်ကြကုန်၏။ တဘန်
မြို့အနီးရှိချောင်းရိုးသို့ရှောက်သွား၍၊ ချောင်းရိုးဝဲ
ယာရိုးတောခြံတို့ကိုညွှန်ပြ၏။ ၎င်းညွှန်ပြရာကိုလူ
အများတို့ကအော်ညွှား၍၊ ပစ်ခတ်ရိုက်နှက်ကြကုန်
၏။ နေ့ခြင်းညခြင်းကပ်ဥပါဒ် ပြောက်ငြိမ်း၏။ ပြု
လုပ်ရသူများတို့သည်ယခုထင်မျှားရှိကြကုန်၏။
၎င်းကျွက်ထိုမြို့မှာပင်။ ယခု ၁၂၇၀ပြည့်၊ ဝါဆို
လအတွင်း ပဋိတ်ရောဂါ ဖြစ်လာရာ၊ အမိန့်တော်

ရရှေ့နေမောင်တိုးရိပ်ဆိုသူကြီးကြပ်၍၊ ဗလိနတ်
စာကျွေးမွေးရာတွင်ပျောက်ငြိမ်း၏။

တောင်ငူမြို့မှာရှေးသောအခါ နှိုက်၊ ကပ်ဥပါဒ်
ကြီးစွာဆိုက်ရောက်ရှိနေရာ၊ မင်းကလေးဆိုသော
နတ်က၊ မိန်းမတယောက် နှိုက်ပူးကပ်၍၊ ဆရာတ
ဦးကိုဆရာ၏။ မြို့ရွာ၌ရောဂါဥပါဒ်တွေဖြစ်လျက်
နေသည်ကိုအဘယ်ကြောင့် ဆရာကြည့်၍ နေသ
လဲဟုဆို၏။ ဆရာက။ ဘယ်လို ပြုလုပ်ရမည်လဲ
ဟုမေးမြန်းရာ၊ သင်တို့ကို ရိက္ခာ ထောက်ပါမည်
ငါတို့မြို့ရွာမှထွက်သွားကြပါဟုဆို၍ဆန်စိမ်းအ
မဲစိမ်း။ ငါးစိမ်းတို့ကို။ ဆိုင်းဝိုင်း တီးပြီးလျှင်။
သုသာန်သို့ပို့ကြရမည်ဟုဆို၏။ ဆိုတိုင်းပို့ကြရာ၊
ထိုနေ့ပင် ပြောက်ငြိမ်း၏။ ပို့ရသူများ ယခုထင်
ရှားရှိ၏။ ဆန်စိမ်းငါးစိမ်းအမဲစိမ်းဆိုသော်လည်း
သားငါးတို့ကိုသတ်ဖြတ်၍ မပြုမလုပ်ရ။ ဈေးတွင်
အလိုလိုပေါ်၍ရသောသားငါးများကို သာဆိုလို
သည်။ ၎င်းတောင်ငူမြို့မှာပင်တရံရောအခါကပ်ဥ
ပါဒ်ဖြစ်လာရာ။ ဗလိနတ်စာတို့ကို ကောင်းစွာကြို
ချက်ပြီးလျှင်၊ ဌက်ပျော ထုံးတို့ကိုဘောင်ဖွဲ့၍၊ ဗ
လိနတ်စာ တို့ကို ဌက်ပျောဘက်တို့နှင့် ဘောင်၌
ထွက်၍၊ မြစ်ရေနှိုက်မြှောကြသဖြင့်။ ပျောက်ငြိမ်း၊

ဘူး၏။ ပြုလုပ်သူများထင်ရှားရှိကြ၏။ ။နတ်ပွဲ
 ပြုလုပ်မှု၊ ဗလိနတ်စာကျေးမှုကို ကွာပေးပို့မှုများကို
 မထိလေးစား မလုပ်ကြကုန်မူ၍၊ ကောင်းမွန်စေ
 ရုံစွာပြုလုပ်အားထုတ်ကြကုန်ရမည်။ ထိုသို့မလုပ်
 လျှင်တိလူးသူဘက်တို့က မိတ်မကျေနတ်ကြဘဲ။
 အညှိုးအစွဲထားတတ်ကြကုန်၏။

ရှေးအခါနှိုက်၊ မိတ္တိလာမြို့မှာ ကပ်ဥပါဒ်ဆိုက်
 ရောက်နေရာ၊ မိတ္တိလာမြို့ဝန်မင်းသည်၊ မြို့ကိုဆင့်
 ဆို၍၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင် ပစ်ခတ် တီးခေါက် ချိန်း
 ချောက်၍။ ငါ အုပ်စိုးသော နယ်ပယ်မှာ နင်တို့
 မနေကြနှင့်။ အမြန်ထွက်သွားကြဟု။ အမိန့်နှင့်စာ
 ဘတ်ကြား၍ နှင်ထုတ်ရာ၊ နေ့ခြင်း ညခြင်း ပြောက်
 ငြိမ်း၏။ သိဖိုသူများ ယခုရှိကြ သေးသည်။
 သက္ကရာဇ် ၁၂၆၄ ခုနှစ်တွင် ဇရာဝတိမြစ်ညာ၊ က
 သာမြို့မှာ၊ ကပ်ဥပါဒ်ကြီးစွာ ဖြစ်နေရာ ကျမ်းတတ်
 အကျော်၊ မန်ဆည်ဆရာတော်ကြီးသည်၊ မြို့စောင့်
 နတ်တို့အား။ တိုင်တန်းစာစီရင်၍၊ နတ်စင်တရမှာ
 ဘတ်စေရာ၊ နေ့ချင်းညချင်း ပျောက်ငြိမ်းဘူး၏။ ။
 ထိုတိုင်တန်းစာကို ကပ်ရောဂါ ဖြစ်နေသူတို့၏ ဦး
 ခေါင်း ရင်းနှိုက်၊ တင်း ရင်းစွာ အာဏာ သိနှင့်
 အထပ်ထပ်ဘတ်၍ ပျော်ငြိမ်းဘူးပါသည်ဟု ဘတ်

ရသူ။ လျှောက်ထား၍။ ကြားသိရ၏။ ငါတို့စီရင်
 သော အမိန့် နှင်စာနှင့်။ ထိုထို မြို့ရွာနှိုက်။ ငါတို့
 ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ဘတ်နှင်စေ၍ ပျောက်ငြိမ်းမှု
 သည်ကား။ ယခုအခါ နိုင်ငံမှာထင်ရှား၏။ ၎င်းနှင်
 စာကို။ လူနာ၏ အနီးနှိုက်နေ၍။ အထပ်ထပ်ဘတ်
 ရာတွင်။ ပျော်ငြိမ်းဘူးသည်လည်းရှိ၏။ ။ မြို့လုံး
 ရွာလုံးညီညာ၍။ သုံးရက်သုံးခါ။ အနီးအနီးဆူညံ
 အောင် ပစ်ခတ်တီးခေါက် ချိန်းချောက် နှင်ထုတ်
 ကြရာ။ ပျောက် ငြိမ်းဘူးလေသည်မှာ။ မြန်မာလူမျိုး
 တို့ အရိုးအစဉ်ဖြစ်၍။ ယခုပဋိတ်ရောဂါ မှာပင်။
 ထိုထိုမြို့ရွာတို့နှိုက် ငါတို့လည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်
 ကြပ်။ ကြီးကြပ် အားထုတ် ပြုလုပ်တွေကြံဘူးထွ
 လေပြီ။ ကြားလည်းကြားဘူးထွလေပြီ။ ။ ဗုဒ္ဓဘာ
 သာကျမ်းဂန်တို့၌။ ဒီဗဒနိကာယမှာ ထာရှိသော။
 အာဇာနည်ယသုတ်ကြီး။ မဟာသမယသုတ်ကြီး။
 သီလဝန္တရဟန္တာကြီး။ ထုတ်ဘောင်စီရင်တော်မူ
 သော။ ဥပ္ပါတသန္တိ ဂါထာကျမ်းများသည်။ မြို့ရွာ
 တို့နှိုက်ကပ်ဥပါဒ်များကိုနှင်ထုတ်တို့ သက်သက်
 ဖြစ်သတည်း။ သို့ရာတွင်။ ဤနိုင်ငံမှာအရကျက်
 ၍။ ရုတ်ရိုးအစဉ် ရှိနေသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အလွန်များ
 ပြားလျက် ရှိသော။ ထိုသုတ်ကြီးများ။ ထိုဂါထာ

ကျမ်းများကို၊ အရမကျက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်၍၎င်း၊
 ယခုအခါရှိက် အသုံးမပြုနိုင်ကြကုန်။ ။ အန္တ
 ရာယ်ကင်း စံာပြန်ပွဲ ပြုလုပ်ကြပါလျှင်၊ ထိုကဲ့သို့
 သောသုတ်ကြီးဂါထာကြီး။ မန္တရားကြီးများကို
 အသုံးပြုနိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။ ။ စာလွတ်ရှုတ်မှုထက်
 စာကို ကြည့်၍ ရှုတ်မှုသည်၊ သာ၍ ကောင်း၏။
 ပိဋကတ်သုံးပုံကိုပင် အကုန် ဘတ်ရှုတ်နိုင်၏။ ပြီ
 ပြီကြီး ဆိုနိုင်၏။ ပြေးပြေးလေးလေးကြီးဆိုနိုင်၏။
 တမြို့လုံးတရွာလုံး ယောက်ျားမိန်းမအကုန်ဘတ်
 ရှုတ်နိုင်၏။ ထိုကြောင့်မဟာသမယသုတ်၊ ဥပ္ပါတ
 သန္တိကျမ်းကြီးများသည်။ ကပ်ဥပါဒ်ဆိုက်လာမှ
 စာရှာ၍ မနေကြ ရအောင်။ ယခုအခါ စာအုပ်ပြု
 လုပ်ပြီးလျှင်၊ အိမ်တိုင်းမှာရှိစေကြအံ့၊ ကောင်းထွ
 ၏။ မိမိတို့လည်း။ ဘတ်ကြရမည်။ ရဟန်းသင်္ဃာ
 တော်များကိုပင့်၍၊ အိမ်မှာ ရှိကြသော မိမိတို့စာ
 နှင့်ဘတ်ကြစေရမည်။ စာနှင့်ဘတ်ကြရာ၌လည်း
 ချောချောညက်ညက် သွက်သွက်ကြီး သွားစေရ
 မည်။ ။ မိမိတို့အရပ်ရှိက်ကပ်ဥပါဒ်နှင့်ကြောင့်
 ကြမကင်းရှိနေကြသော အခါ၊ နေဝင်လျှင် တိုက်
 အိမ်မြင့်မြင့်ပေါ်ကနေ၍၊ တညဉ့်သုံးဘတ်ရှုတ်အံ့
 သျော်ထွ၏။ ထို့အတူ ဗြဟ္မ ဇာလ သုတ်ကြီး။

ပဋ္ဌာန်း ပါဠိတော်ကြီးများလည်းဘတ်ကြ ကုန်ရ
မည်။ ၊ ရဟန်းသင်္ဃာတော်များကို ပင့်၍စာနှင့်
ဘတ်ကြ စေရမည်။ အဋ္ဌာ နာဠိယ သုတ်ကြီးကို
ဘတ်လျှင် ဘိလူးသူဘက်တို့ မုန်းတတ်သည်ဟု
ဆင်ခြင်ကြကုန်၏။ အကြောင်းမူကား။ ထိုသုတ်
နှိုက်ဘိလူးသူဘက်တို့ကိုအစိုးရသော။ နတ်မင်း
ကြီး နတ်စစ်သူကြီး တို့အများပါရှိ၏။ ဘိလူးသူ
ဘက်တို့ကိုချိန်းချောက်ကျိန်းဝါးသောစကားမျိုး
များလည်းပါရှိ၏။ ပရိတ်ကြီးတစောင်လုံးလည်း
အန္တရာယ်ကင်း ရွတ်ဆိုချည်း ဖြစ်၏။ လောက၌
ရှိကြသော၊ ဓါရဏပရိတ်၊ ဆဒိသာပါလသုတ်ရ
တနာရွှေချိုင့်။ အတွင်းအောင်ခြင်း။ အပြင်အောင်
ခြင်းများလည်းကပ်ဥပါဒ်ကင်းလွတ်ဆိုချည်းသက်
သက်ဖြစ်၏။ စက်ကြီးတဆဲ့သုံးပါးသည်။ ပဋိတ်
ကပ်ရောဂါမှာ။ လူမမာ၏ ခေါင်းရင်းက ထိုင်၍။
ဒေါသသံမာနသံပါပါနှင့်။ အခေါက်ပေါင်းများ
စွာရွတ်၍၊ ပျောက်ငြိမ်းသူကိုတွေ့ရဘူး၏။ ပဋိတ်
ရောဂါဖြစ်နေသူကိုထီးလက်နက်ဝိုင်းအုံ့ပြီးလျှင်
အထက်နှိုက် ဘော်ပြခဲ့ပြီးသော။ သုတ္တန်ကြီး။ ပ
ရိတ်တော်ကြီး။ ဂါထာတော်ကြီးများကို။ ရဟန်း
အများလူအများတို့ဝန်းဝိုင်း၍ ဘတ်ကြရာ၏ လူနာ

ကိုရှေ့ထား၍၊ ပရိတ်ထော်ဂုဏ်ထော်၊ ဂါထာ
မန္တရားများကို ဘတ်ရွတ်ကြရာ၌၊ ငါ၏နှုတ်မှ၊
ထွက်သမျှကုန်သော၊ အက္ခရာတို့သည်၊ လှနာ၏၊
ကိုယ်ထွင်းသို့အကုန်ရောက်စေမည်ဟု၊ လှနာ၏၊
ကိုယ်ခန္ဓာကိုအာရုံစိုက်၍၊ စိတ်မာန်တင်းတင်းနှင့်
ရွတ်ကြရမည်။ ။ သြောင်းကိုးတန်ဂါထာ၊ ဥဏ္ဏ
လုံ ဂါထာများလည်း။ ထောကန္တိကံ အန္တရာယ်
ကင်းအရာမှာထင်ရှား၏အာဇာနည်သုတ်ကြီး
ကိုလှနာ၏ခေါင်းရင်းနှိုက်၊ တင်းရင်းစွာဘတ်၍၊
ပျောက်ငြိမ်းသည်ကို တွေ့ဘူး၏၊ ထင်ရှား၏
ဆိုသော်လည်း။ နဂိုရ်က ယုံကြည်အားကိုး စွဲမြဲ
၍၊ ရွတ်သောသူတို့မှာသာ ထင်ရှားသည်၊ အန္တ
ရာယ်တွေမှရွတ်ဘတ်ကြသောသူတို့မှာ၊ ယုံကြည်
စွာစိတ်ချ၍၊ မပျောက်လျှင် ငါမထဟု၊ မာနနှင့်၊
ရွတ်နိုင်မှထင်ရှားမည်၊ တိရူးသူဘက်တို့သည်၊ မ
ခံနိုင်အံ့ရှိခဲ့လျှင်၊ သူနာကိုလှုပ်ရှားအောင်ပြု၍ရွတ်
မှုကိုနှောင့်ရှက်တတ်ကုန်၏၊ အခြေမပျက်ရွတ်ကြ
ရမည်။

(၁၁) ကောဒတ္တဝဏ်း

လပ်ဥပါဒ်အန္တရာဟ်ကိုကွဟ်ကာရန်
ဂါထာကြီးများ။

သဗ္ဗေယျဒ္ဓါ၊ ဗလပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနုဗ္ဗ၊ ယံပလံ၊
အရဟန္တာနုဗ္ဗ၊ တေဇေန၊ ရက္ခံဗန္ဓာမိ၊ သဗ္ဗသော
နညတြဗောဇ္ဈာ တပဿ၊ နညတြိန္ဒြိယ သံဝရာ။
နညတြသဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိပါဏိနံ။
အရပ်ဂှစ်မျက်နှာတို့နှိုက်၊ ညတိုင်း သုံးလပ်စိကျ
အောင်ရှုတ်၍၊ အိပ်ယာဝင်း၍ အကာအရံပြုလေ။
ထန်းရှုက်၌ရေး၍ အိပ်လေးထောင့်မှာဆွဲ၊ အိပ်တံ
ခါးပေါက်မှာအထက်ကဆွဲ၍ထား။ ။ တဏှက်
ရော၊ မေဓက်ရော။ သရဏာဏ်ရော၊ ဒိပဏ်ရော။
ကောဏ္ဍညော၊ မင်္ဂလော၊ သုမနော၊ ရေဝတော။
သောဘိတော၊ အနောမဒဿိ၊ ၁၀ ။ ပဒုမော
နာရဒေါ၊ ပဒုမုတ္တရော၊ သုမေဓေါ၊ သုဇာတော၊
ဝိယဒဿိ၊ အတ္တဒဿိ၊ ဓမ္မဒဿိ၊ သိဒ္ဓတ္ထော
တိဿော၊ ၂၀ ။ ဖုဿော၊ ဝိပဿိ၊ သိဝိ၊ ဝေဿ
ဘုကတ္တုသန္ဓော၊ ကောဏာဂမနော၊ ကဿပေါ
အပ္ပာကံဘဂဝါ၊ ၂၀၊ အဋ္ဌဝိသတိသမ္ပုဒ္ဓါ၊ ဣဒ္ဓိမ

န္တောဓုတိန္ဒရာ၊ ဣဒ္ဓိယဓုတိယာထေသံ၊ အန္တရာ
ယာသမေန္တုမေ။ ။ သဗ္ဗေဒုရေပထာယန္တု၊ ဝိ
သာဓာယက္ခရက္ခဿာ။ ။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါထာ၊
မိန်းမတို့မှာ၊ သံဗ္ဗေဒုရေချီသောနောက်ပိုင်းကို မ
ကျက်နှင့်။ ။ တဏှက်ရော၊ တဏှက်ရာ မြတ်စွာ
ဘုရား၎င်း။ မေဓက်ရော၊ မေဓက်ရာ မြတ်စွာဘု
ရား၎င်း။ သရဏကံရော၊ သရဏကံရာဘုရား၎င်း
ဒိပကံရော၊ ဒိပကံရာဘုရား၎င်း၊ ကောဏ္ဍညော၊
ကောဏ္ဍည၎င်းမင်္ဂလော၊ မင်္ဂလ၎င်းသုမနောသုမ
န၎င်း။ ရေဝတော၊ ရေဝတ၎င်း။ သောဘိတော၊
သောဘိတ၎င်းအနောမဒဿိ၊ အနောမဒဿိ၎င်း
၁၀။ ပဒုမော၊ ပဒုမမြတ်စွာဘုရား၎င်းနာရဒေါ၊ နာ
ရဒ၎င်း။ ပဒုမုတ္တရာ၊ ပဒုမုတ္တရာ၎င်း။ သုမေခေါ၊
သုမေခမြတ်စွာဘုရား၎င်း။ သုဇာတော၊ သုဇာတ
၎င်း။ ဝိယဒဿိ၊ ဝိယဒဿိ၎င်းအတ္တဒဿအတ္တ
ဒဿိ၊ ငိုမ္မဒဿိ၊ ငိုမ္မဒဿိ၎င်းသိဒ္ဓတ္တေ၊ သိဒ္ဓတ္တ
၎င်း။ တိဿော၊ တိဿ၎င်း။ ၂၀။ ဖုဿော၊ ဖုဿ
မြတ်စွာဘုရား၎င်းဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ၎င်း။ သိဝိသိဝိ
၎င်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူ၎င်း။ ကတ္တုသန္ဓေ၊ ကတ္တု
သန်၎င်း။ ကောဏာ ဂမနော၊ ကေါဏဂုံ၎င်း။
ကဿပေါ၊ ကဿပ၎င်း။ အပ္ပါကံ၊ အက္ခန္တိတို့၏

ဘဂဝါ။ အရှင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၎င်း။ ၂၈။
ဣမေ။ ဤနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သုံးလူထွတ်
ထားသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝန္တုမိ။ ရှိခိုးပါ၏။ မေ။ အကျွန်ုပ်၏။ သိသေ။
ဥက္ခောင်းနှိုက်။ နိစ္စံ။ အမြဲတိဋ္ဌန္တု။ ကိန်းဝပ်တည်
နေတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ ။ အဋ္ဌဝိသတိ
သဗ္ဗုဒ္ဓါ။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တော။ စကြာဝဠာ။ ကမ္ဘာမြေမိလ်း
ဖြန့်ဖြန့်ကြိုးမျှတန်ခိုးတော် အပေါင်းတို့နှင့်လည်း
ကောင်းစွာပြည့်စုံတော်မူကြပေကုန်၏။ ဇုတိန္ဒရာ
စကြာဝဠာ။ ကမ္ဘာမြေမိလ်း။ ဖြန့်ဖြန့်ကြိုးမျှ တန်
ခိုးရှိန်ဝါ။ စက်အာဏာ တို့ကိုလည်း။ ကောင်းစွာ
စိုက်ထူဆောင်တော်မူကြပေကုန်၏။ ဟေသံ။ ထို
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဣဒ္ဓိ
ယာ။ စကြာဝဠာကမ္ဘာမြေမိလ်း။ ဖြန့်ဖြန့်ကြိုးမျှ
တန်ခိုးတေဇောအာနုဘော်တို့ကြောင့်၎င်း။ ဇုတိ
ယာ။ ကမ္ဘာမြေမိလ်း။ ဖြန့်ဖြန့်ကြိုးမျှတန်ခိုးရှိန်ဝါ
စက်အာဏာတို့ ကြောင့်၎င်း။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။
အန္တရာယာ။ ခပ်ဆိမ်းသော။ ဘေးဒဏ်ရန်မာရ်။
အန္တရာဟံ အပေါင်းတို့သည်။ သမေန္တု မငြိမ
တွယ်။ ပျော်ပျယ်ကင်းငြိမ်းကြ စေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကျန်သော၊ ဝိသာစာ၊ မြေထဲခိုး
 အောင်း၊ မြေမှချောင်းသည့်၊ မကောင်း ညစ်ညူး၊
 မြေဘီလူးတို့သည့်၎င်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကျန်သော
 ယက္ခယက္ခာ၊ မြို့ပြင်မြို့တွင်း၊ ကုန်းကျင်းသစ်ပင်၊
 ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းဂူဟောင်းစရပ်၊ လူမစပ်သည့်၊
 အရပ်ထွေထွေကုန်းမှာ နေအောင်းကုန်းမှချောင်း
 သည့်၊ မကောင်းညစ်ညူး၊ ကုန်းဘီလူးတို့သည့်၎င်း
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကျန်သော၊ ယက္ခသာ၊ ပင်ထယ်မြစ်
 တွင်း၊ အိုင်အင်းထွေထွေ၊ ရေမှာခိုအောင်း၊ ရေမှ
 ချောင်းသည့်၊ မကောင်း ညစ်ညူး၊ ရေဘီလူးတို့
 သည့်၎င်း၊ ခုရေ၊ ငါတို့အိပ်ယာ၊ ငါတို့ရွာမှာ၊ ဆုတ်
 ခွါရှောင်ရှေး၊ ဝေးသောအရပ်သို့၊ ပဏာယန္တ၊ အ
 လျှင်မနှေး၊ ပြေးကြစေကုန်သတည်း။ (မိန်းမတို့
 မှာသမေန္တ၊ အနက်ဆုံးရုံကျက် ဆုရားရှိခိုးလုပ်၍
 နေ့စဉ်ရွတ်၊) ။ ကပ်ဥပါဒ်ရှိလာခဲ့သော်၊ အိပ်ယာ
 ဝင်လျှင်မြင့်ရာအရပ်မှမတ်တတ်ရပ်လျက်၊ အရှေ့
 သို့မျက်နှာမူ၍၊ ပူရဏ္ဏိမာရ ဒိသာယ၊ တထွက်ရော
 စသည်ဖြင့်၊ ဆုံးအောင်ရွတ်၊ ထိုနောက် အရှေ့
 ထောင်သို့မျက်နှာမူ၍၊ ပူရဏ္ဏိမာယ အနုဒိသာယ၊
 တထွက်ရော၊ စသည်ဆုံးအောင်ရွတ်၊ ထိုနောက်
 ထောင်သို့မျက်နှာမူ၍၊ ဒက္ခိဏာယဒိသာယ၊ တ

ဗျတ်တရော။ စသည်ရွတ်။ ဤနည်းအတိုင်း အရှေ့
မြောက်တိုင်အောင် ထည့်ထည့်၍ရွတ်။ မိမိတို့
တိုက်အိမ် ဝင်းခြံ။ ကျောင်းကန် ပရိသတ် တို့ကို။
ထံတိုင်းသုံး ထပ်ကာရံဘိသကဲ့သို့ ရှိစေရန်၊ ပါဠိ
ကိုရှစ်ခေါက်သုံးပြန်ဘတ်ရမည်။ စိတ်မန်ထန်ထန်
အသံပြင်းပြင်းရွတ်။

ဘုရားချစ်သူစက်ဂါထာကြီး

ဝိပဿီဘဂဝါ၊ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အ
နန္တဂူဏော၊ အနန္တပုညော၊ အနန္တညာဏော၊ အ
နန္တတေဇော၊ အနန္တဇုဒ္ဓိ၊ အနန္တဇုတိ။ သိဝိဝေဿ
ဘူ။ ကဏ္ဍုသန္ဓော။ ကောဏာဂမဏော၊ ကဿ
ပေါ။ အပ္ပာကံဘဂဝါ၊ အရဟံသမ္မာသမ္ဗု
ဒ္ဓေါ အနန္တဂူဏော။ အနန္တပုညော။ အနန္တညာ
ဏော။ အနန္တတေဇော၊ အနန္တဇုဒ္ဓိ၊ အနန္တဇုတိ
သတ္ထိမေဗုဒ္ဓိ။ ဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ။ မယျံဒီပါ။ မယျံနာထာ၊ မယျံပတိဋ္ဌာ၊ မ
ယျံထာထာ၊ မယျံလေထာ၊ မယျံပဋိသရဏာ။
အနန္တဂူဏါ၊ ဗုဒ္ဓိဘဂဝန္တော၊ အရဟန္တော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓိ။ အနန္တေဟိ၊ ဂုဏစက္ကေဟိမံရက္ခန္တိ။ အ

နန္တရညာ ဗုဒ္ဓါဘဂဝန္တော။ အရဟန္တော။ သမ္ဗု
သမ္ဗုဒ္ဓါ။ အနန္တဟိ ပုညစက္ကဟိဝံရက္ခန္တိ။ ။
အနန္တညာဏံ ။ ဗုဒ္ဓါဘဂဝန္တော အရဟန္တော။
သမ္ဗုသမ္ဗုဒ္ဓါ အနန္တဟိညာဏစက္ကဟိဝံရက္ခန္တိ။
အနန္တထေဇာ။ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော။ အရဟန္တော။
သမ္ဗုသမ္ဗုဒ္ဓါ။ အနန္တဟိ။ ထေဇာ စက္ကဟိဝံ
ရက္ခန္တိ။ ။ အနန္တဣဒ္ဓိမန္တာ။ ဗုဒ္ဓါဘဂဝန္တော
အရဟန္တော။ သမ္ဗုသမ္ဗုဒ္ဓါ။ အနန္တဟိ။ ဣဒ္ဓိ
စက္ကဟိဝံရက္ခန္တိ။ ။ အနန္တဇုတိမန္တာ။ ဗုဒ္ဓါ
ဘဂဝန္တော။ အရဟန္တော။ သမ္ဗုသမ္ဗုဒ္ဓါ။ အနန္တ
ဟိဇုတိစက္ကဟိဝံရက္ခန္တိ။ ကထာ။ မေရက္ခာ။ က
ထာမေပရိတ္တာ။ ပဒိုက္ခမန္တာ။ ဘူတာနိသောဟံ။ န
မောဘဂဝတော။ နမောသတ္တန္တံ သမ္ဗုသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။ ။
(အစဉ်ဘဂဝါစသောဂုဏ်ပုဒ်တို့ကိုဆိုသိခိ။ ဝေဿ
ဘုစသော အလယ်ငါးပုဒ်တို့နှိုက်လည်း။ အကုန်
ဘော်၍ရှုတ်)။ ။ အဝိဇ္ဇာယ။ တွေဝ။ အသေသ
ဝိရာဂ နိရောဓါ။ လ။ ဝေမေတဿ။ ကောဝလဿ။
ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ။ နိရောဓေါ။ ဟောတိ။ ။ ဟူသော
ပါဠိထော်သည်။ ပရောဂ အရာနှိုက် ကောင်းထွ
သည်ဟူ၏။ မိမိတို့အိပ်နှိုက်။ သောက်ရေများကို
အခေါက်များစွာမန်း၍ထားရမည်။

သရဏဂုံအင်း။

(၁)

(၂)

(၃)

သံ		ဂုံ
ဗု	ရ	ဆိ
ဂ		ဆိ
သ	ပိ	ဏ
ပ		မ

သံ		ဂုံ
ဝ	ရ	ဆိ
ဂ		ဆိ
သ	ပိ	ဏ
ပ		မ

သံ		ဂုံ
သံ	ရ	ဆိ
ဂ		ဆိ
သ	ပိ	ဏ
ပ		မ

(သံ-ဂုံ-ပ-မ-ကို။အင်းလေးထောင့်မှာရံ)

၎င်းသရဏဂုံသုံးအင်းအန္တရာယ်ကင်း။ တနင်္ဂနွေအိမ်မှစ၍ မြင်းသွားချ။ အလယ်ကွက်နှိုက် မိမိနဂဏန်းကိုရေး။ မှိုင်းကိုင်စက္က။ ထူထူနှိုက် ညီညွတ်သန့်ရှင်းစွာရေး၍။ ပြာချပြီးလျှင်။ ရေနင့် ရော၍။ တနေ့တခါသောက်။ သက်စေ့သောက်မိ လျှင်။ ဘိလူးသူဘက်တို့ မချည်းနိုင်ပြီ။ များများ သောက်နိုင်လေ တန်ခိုးကြီးလေဟူ၏။ ။ကပ်ဥ ပါဒ်ရှိခဲ့သော်။ ရှာနိချည်ကို ၂ ကျပ်ရှစ်ဆူဂါထာ။ ခုနှစ်ဆူစက်ဂါထာတို့နှင့်။ ခုနှစ်ခေါက်စီမန်း၍ ။၎င်း အင်းကိုထိပ်၍။ လည်ဖွဲ့။ လက်ဖွဲ့ လုပ်ပြီးလျှင်။ ပ

ရိတ်ချည်ကြိုးနှင့်သိ၍၊ ပျိုရွယ်သူတို့၏၊ လည်ပင်း
လက်ကောက်ဝတ်တို့နှိုက်ချည်၍ဆောင်။ ။ ရွှေ
ပြားငွေပြားတို့နှိုက်လည်းပြုလုပ်ရ၏။

ဗောဓိပက္ခိယအင်း။

စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာ၊ စတ္တာရော သမ္ပပ္ပ
နာ။ စတ္တာရော ဣဒ္ဓိပ္ပါဒါ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ပဉ္စဗလ္လာနိ၊
သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ နဝ
ယောကျာတ္တရာဓမ္မာ၊ မဇ္ဈေကော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ ။ ဤပါဠိဇပိန်
ကို၊ တပိန်တကွက်စီ ရွတ်ဆို၍။
တနင်္ဂနွေထောင့်ကစ၍ချ၊ ။ အထက်အင်းနည်းအ
တိုင်းစီရင်၍ဆောင်။ အကွယ်အကာကောင်းထွ
၏။

၄	၅	၈
၇	၁	၄
၄	၉	၅

* တနင်္ဂနွေထောင့်ဆိုရာနှိုက်၊ အထက်အင်းက
ထောင့်ကိုဆိုသည်။ ၎င်းထောင့်က၊ မြင်းသွား ချရ
မည်၊ အလည်ကွက်နှိုက်နောက်ဆုံးမှချရမည်။
(စတုရန်းလေးထောင့်ညီညီချ။)

အဋ္ဌာရသအင်း

၇	၆	၃	၂
၃	၂	၇	၆
၆	၇	၂	၃
၂	၃	၆	၇

ခု	သ	ည	က
ည	က	ခု	သ
သ	ခု	က	ည
က	ည	သ	ခု

ဥပ-သုမ္ဘိ-နေ-လ စက္ကံ-သွားဟာ။ ၊ ၎င်းမန္တန်
နှင့်ချည်ကို ၃၇ ခေါ်မန်း၍၊ ပရိတ်ချည်လုပ်၊ ခဲပြား
နှစ်ဖက်စီ၊ ထန်းရွက်နှစ် ဖြစ်စေ၊ ၎င်းအင်းကို ရေး၍၊
စိရင်ပြီးလျှင်၊ ၎င်းချည်ကြိုးနှင့် ခြေချင်းဝတ်မှာ ဖွဲ့
ချည်စေ။ ၎င်းအင်း၌ အထက်တန်း ဂဏန်း အရ၊

အဋ္ဌာရသနှာဘော်နည်းကား။

၁ ခုဋ္ဌာ

၂ ဟင်းရိုင်း

|

၃ ဆေးဒါန်း

၄ ကန့်

၎င်းလေးပါးအမျှစီညက်စွာကျိတ်၍ထား။ ပဋိတ်
ကပ်ရောဂါ ဖြစ်ပွားသူကို။ နှာခေါင်းတွင်းနှိုက်၊
ထက်ပံ့ဖို့ စေ့ခန့်ပေါက်အောင်မှုတ်။ ။

အထက်၌ပြထားသောအင်းသည်။ ၄ ကွက်စီစေ့အောင်ရေ
တွက်သော ၁၈ ချည်းရသောကြောင့် အဋ္ဌာရသအင်း ဟုခေါ်သည်

၎င်းနှာဘော်ပုံတနည်း။

၁	ဒုဋ္ဌာ	၇။		၃	ဆေးဒါန်း	၃။
၂	ဟင်းရိုင်း	၆။		၄	ကန့်	၂။

၎င်းအတိုင်း ဘော်၍။ အထက်နည်းအတိုင်း ပြုလုပ်လေ။

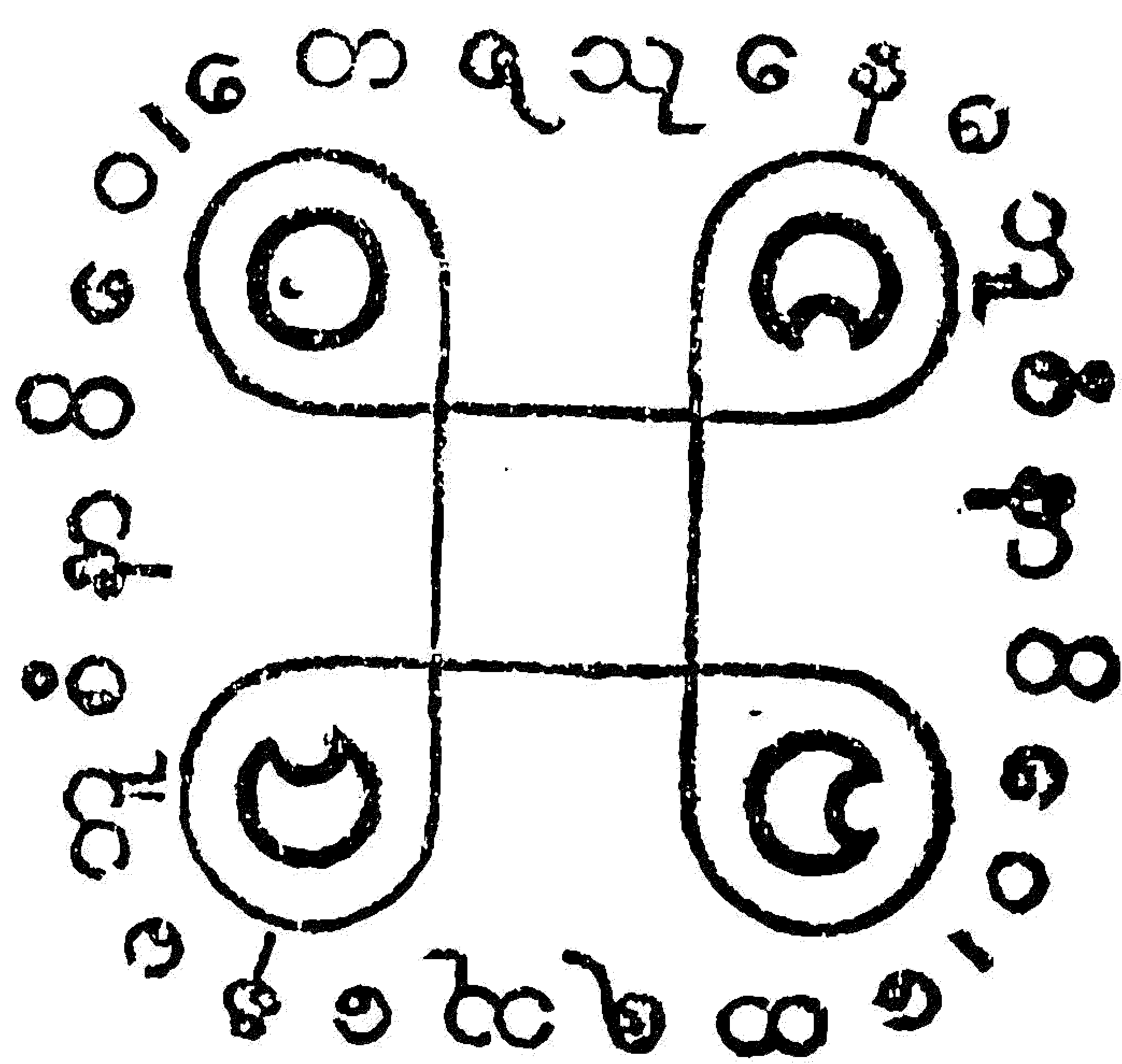
—○—
မျက်စည်းနည်း။

၁	စိန်		၅	ဒုဏ္ဍာ
၂	ဆေးဒါန်း		၆	ဟင်းရိုင်း
၃	ကန့်		၇	လက္ခဏာ
၄	ဇဝက်သာ			

၎င်း ၇ ပါးအမျှစီ။ အလွန် ညက်စွာ ကျိတ်ပြီးလျှင်၊ ဘူးပုလင်းမှာ ထည့်၍ထား။ ပဋိတ် ရောဂါ ရောက် သူမှာ။ တောင် လုံးကျော် မြစ် ကိုသွေးပြီးလျှင်၊ ၎င်းအရေနှင့် ၇ ပါးဆေးနဲ့ ထည့်၍ မျက်စည်း ခဏခဏခတ်။ ၎င်း သတ္တက္ခတ္တံ၊ ဆေးများကို၊ ရဘော်၍၊ တိုက်တွင်းအိမ်တွင်းမျိုး နှိုက်၊ ဖိ၊ ခိုး၊ မှိုင်းတိုက်လျှင် ကောင်းသည့်ဟူ၏။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ဆေးနည်းများကို၊ ရောဂါမရော၊ ဖိတင်ကူး၍ ရဘော်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်မှာ အမြဲဆောင် ထားကြရမည်။ ။

ထေ ဇ သု နေ မ သု ဝံ နာ ဝိ ဝေ။

၎င်းအင်း(စမ ၄ လုံး) အင်းကို တခါတည်းနှင့်

ပြီး အောင် ရေး၍၊
 ကွမ်းရွက် ၃ ရွက်
 မှါတအင်းစီချ၊၎င်း
 အရံ ဂါထာ နှင့်။
 ကွမ်းရွက်ကို၊ ၃၇
 အုပ်မန်း။၎င်းကွမ်း
 ရွက် ပြုတ် ရေ ကို

တိုက်။ပျောက်နေကြဟူ၏။ အထက်အင်းများ
 ကိုလည်း။ဤနည်းတူပြု၍တိုက်လေ။ ။

ငန်းဆေးနည်း။

- ၁ ဒေါက်ကပ်မြစ်
- ၂ ကော့ချ်မြစ်
- ၃ ညောင်နီမြစ်

၎င်းသုံးပါးအမျှစီးအလွန်ညက်စွာ ပြု၍ထား။
 ပဋိတ်ရောဂါကပ်ရောက်သူကို၊အထက်အင်းပြာ
 များထဲ၌နှိုင်နှိုင်တိုက်၊ညောင်နံ အဝားများ။ရေချိုး
 မှား၊အပြင်းပျားဟူသမျှပင်ကောင်းသည်ဟူ၏။ ။

၎င်းနဝင်းငန်းဆေးထနည်း

၁ ဆင်ငိုမြက်	၅	၆ ဂျင်း	၅။
၂ သနပ်ခါးခေါ်	၅	၇ ကွမ်းစားဂရံး	၅။
၃ ကွမ်းရွက်	၅	၈ နနွင်း	၅။
၄ ကျပ်ခိုး	၅	၉ လေးညှင်း	၃
၅ ဆား	၅		

၎င်းဗေပါးကိုရေကျပ်ချိန် ၅၀ ခန့်နှင့်၊ ထက်
ဝက်မျှကျန်အောင်ကျိ၍၊ လဘက်ရေ သောက်သ
ကဲ့သို့ပူပူသောက်၊ မျက်နှာကိုဆေးအခိုးရိုက်စေရ
မည်၊ ပျောက်နေကြဟူ၏။ ။

လျှာပွတ်ဆေး။

- ၁ ငြုတ်မိုးမျှော်
- ၂ နနွင်းစိမ်း
- ၃ ကျပ်ခိုး

ဤသုံးပါးအမျှစီ၊ အလွန်ညက်စွာကျိတ်၊ ပဋိတ်
ရောဂါကပ်ရောသုပ္ပာ၊ လျှာလိပ်၍ ဝင်၍သွားမည်
ရှိလျှင်၊ ၎င်းဆေးမှာဆားအနည်းငယ်ထည့်၍၊ လျှာ
ရင်းကိုနာနာပွတ်လေ၊ ။ ပဋိတ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရော
ဂါကပ်ရောက်သူ၏၊ ခေါင်းရင်းနှိုက်ထိုင်ပြီးလျှင်

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဂါထာကြီး။ ခုနှစ်ဆူ စက်ဂါကြီး
 များကို၊ ဖိတ်မာန်ထန်ထန်နှင့်။ အခေါ်ပေါင်းများ
 စွါရွတ်ရမည်။ နှုတ်လွတ်မရလျှင်၊ စာကိုတွင်တွင်
 ဘတ်ရမည်။ အများဝိုင်းအုံ၍ ဘတ်ကြလျှင်သာ၍
 ကောင်း၏။ အထက်နှိုက်ဘော်ပြခဲ့သော၊ အဋ္ဌာရ
 သနာဆေး။ ‘သတ္တက္ခတ္တံ၊ မျက်စည်းဆေးတို့ကို၊
 ကိုယ်နှိုက်အမြဲဆောင်ထားကြရမည်ရေနှင့်ပျော်
 ၍။ တိုက်တွင်းအိမ်တွင်းမှာပက်ဖြန်း၍ ထားကြရ
 မည်။ ။ ဤစာအုပ်နှိုက်ထုတ်ဘော်၍ပြဆိုခဲ့သော
 ဂါထာမတ္တရားဆေးဝါးအင်းအိုင်ရကား၊ အလွန်
 ညံ့ဖျင်းထွသော သူတို့ပင်။ သိမှတ်ပြုလုပ်နိုင်ရန်
 လွယ်လည်း လွယ်ထွ၏။ ပျောက်လည်း ပျောက်
 ငြိမ်းဘူးထွလေပြီဟု ပြောဆိုကြသော နည်းလမ်း
 များပေတည်း။ ။ အများအနာမရှိဘဲ။ အစနှိုက်မှူး
 ဝေခြင်း။ နေဝံနှိုက်အလွန်အိပ်ချင်ခြင်း ဖြစ်၍အိပ်
 ရာမှာသေဆုံးတတ်သောပဋိတ်ရောဂါ တမျိုးဖြစ်
 ထာခဲ့သော်၊ သူနာကို မအိပ်စေမူ၍ပြဆိုခဲ့ပြီးသော
 နာဆေး။ မျက်စည်း ဆေး။ လျှာပွတ် ဆေးငန်း
 ဆေးတို့နှင့်နှိုင်းစွာကုသလျှင်ပျော်ငြိမ်း၏။ ။
 ဘိလူးသူဘက်၊ အမိမ်းသူရဲတို့ကိုအစာကျွေးမွေး
 ၍ကုသခြင်း၏။ အကြောင်းအရာကို ဘော်ပြပေ

အံ့။ အထူးဂရုစိုက်၍ ကြည့်ရှုမှတ်သားရန်အချက်
ကြီးပေတည်း။

ကပ်ရောဂါမျိုးမည်သည်။ ဘီလူးသူဘက်။ အ
စိမ်းသူရဲ တို့ကြောင့်သက်သက်ဖြစ်၏။ လူနာ၏
ကိုယ်တွင်း၌ ရောက်နေသောပရောဂကို ထုတ်
နိုင်မှဆေးကုလို့ရသည်။ မထုတ်နိုင်လျှင်ဆေးကု၍
မရ။ ပယောဂကိုထုတ်မှုသည် အစါကျွေး၍ထုတ်
နည်း။ ပရိတ်တော်။ ဂုဏ်တော်။ ဂါထာမဏ္ဍရား။
ဆေးဝါးအင်းအိုင်တို့ကိုပြုလုပ်၍ထုတ်နည်း။ တန်
ခိုးကြီးသောနတ်များကိုတိုင်ကြားအပ်နှံ၍ ထုတ်
နည်းဟူ၍အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ဘယ်နည်းမျိုးနှင့်ပင်ထုတ်
သော်လည်း။ အစာပေးမှုကို၊ မလွှတ်ကြကုန်။ အ
ကြောင်းမူကား။ သဉ္ဇမြင်နည်း၊ လမ်းရမှာ။ နိုင်နင်း
အောင်လုပ်နိုင်ကြပါလျှင်တော်၏။ မနိုင်နင်းလျှင်
သာ၍ဆိုးတတ်ကြကုန်၏။ (ကွဲနှစ်ကောင်ခတ်ရာ၌
မြေစာမြက်မခံနိုင်)ဆိုဘိသကဲ့သို့။ လူနာမခံနိုင်ရှိ
တတ်သည်။ အစာပေးမှုသည်မူကားအလုပ်လည်း
လွယ်၏။ တခါမြင်ဘူး ကြားဘူးရလျှင်။ လူတိုင်း
လုပ်တတ်ကြ၏။ ပယောဂများနှင့်လည်းကြေလည်
၏။ ထို့ကြောင့် ပဋိတရောဂါဖြစ်စေ။ ဝမ်းရောဂါ
ဖြစ်စေ။ တရံ တယောံသောသူမှာ ဖြစ်လာခဲ့သော

သိလျှင်သိခြင်း။ ဆန်များနှင့်လျှင်မြန်စွာကိုးပြီးလျှင်
 ထိုဆံကိုပင်အမြန်ချက်၍အမြန် ကျွေးမွေးကြကုန်
 ရမည်။ အကိုးအကျွေး နောက်ကျ၍သူတို့ အမှုက
 ထက်လွန်ခဲ့လျှင်။ ကျွေးမွေးကုသသော်လည်း မရ
 နိုင်ရှိတတ်သည်။ ကုသ၍ရပါသော်လည်း။ လူနာ
 အလွန်ပင်ပန်းပြီးမှရတော့သည်။ သတိ ထားကြ
 ထေကုန်။ ။ ဥပမာကား။ ဖြွေဆိုးကိုက်သောသူ
 မှာ။ ဖြွေဆိပ်၏။ အမှုထက် ပယောဂတို့၏။ အမှု
 သဉ္ဇာသိ၍ခက်၏။ ပယောဂကိုနှင်ထုတ်နိုင်မှဆေး
 ကုလို့ ရသည်ဟုအများသိကြ၏။ ဖြွေကိုက်သော
 သူထက်ပင်။ ဤကပ်ရောဂါဖြစ်သူတို့မှာ။ ပယော
 ဂတို့၏။ အမှုသက်သက်ဖြစ်ခဲ့၍ ပယောဂအချက်
 အလွန်အားကြီးထွ၏။ လူနာထယောဂ်မှာပင် ပ
 ယောဂအများဝိုင်းဝန်းလျက်ရှိတတ်ကြ၏။ ဝမ်း
 ရောဂါပရောဂတို့သက်။ ပဋိတ်ရောဂါ ပယောဂ
 တို့သည်သာ၍တန်ခိုးကြီးကြကုန်၏။ တော်တော်
 ပရိတ်ရှည်မှု။ ဂုဏ်တော်ရှည်မှု။ ဂါထာမတ္တရား။
 ဆေးဝါးအင်းအိုင်း မှုများကိုမထိကြကုန်။ တော်
 တော်မြို့စောင့်နတ်။ ရွာစောင့်နတ်။ အိမ်စောင့်နတ်
 များတို့သည်။ သူတို့ကိုမနိုင်ကြကုန်။ လူတို့အလုပ်
 မှာကူညီရုံသာသတိနိုင်ကြကုန်၏။ တန်ခိုးကြီး

ထုသောမြို့စောင့်နတ် ရွာစောင့်နတ်များတို့မှ သာ
 နိုင်ကြကုန်၏။ နိုင်ကြကုန်သော်လည်း။ သူတို့ကိုရို
 သေသူကိုမူ ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ ရိုသေသူပင်ဖြစ်
 သော်လည်း။ သူတို့ကိုအတိုင်အကြား နောက်ကျ
 ချီ။ ကျွန်းလွန်ပြီးမှ ဆိကြပြန်လျှင်။ မတတ်နိုင်ကြ
 ကုန်ပြီ။ ။ ထိုကြောင့် ကပ်ရောဂါဖြစ်တတ်ကြရာ။
 မြို့ရွာသူမိန်းမတို့သည်။ မြို့စောင့်နတ်ရွာစောင့်နတ်။
 အိမ်စောင့်နတ်။ ဝင်းတွင်း ၊ ခြံတွင်းရှိ ရုက္ခဗိုရ်း
 နတ်များကို။ သတင်းကြီးနေ့များတို့၌။ ထမင်းဦး
 ဟင်းဦး။ မုန့်ဦး။ ပဲဦး။ သစ်သီးပန်းမှန်။ ဆေးကွမ်း
 ထက်ဘက်ဦးများတို့နှင့်။ တရားသဖြင့်ပူဇော်ပသ
 ခြင်းများကို။ မမေ့ မလျော့ကြရကုန်။ နတ်များတို့
 ကိုတရားသဖြင့်ပူဇော်ပသခြင်းသည်။ သရဏရ
 ပျက်သည် မဟုတ်။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်း
 ထော်မူသော အမှုပင်ဖြစ်သည်။ တရားကျမ်းဂန်တို့
 ၌။ မလိမ္မာသူတို့နာနာဝါဒပြောဆိုကြသည်များကို
 နားမထောင်ကြစေနှင့်။ အသက် အန္တရာယ်ကြီး
 ဖြစ်သည်။ ။ ကပ်ရောဂါဆိုက်ရောက်ခဲ့သော်။ အ
 နာမလွန်မီ။ ဘီလူးသူဘက်တို့အား။ အစာကျွေးမှု
 များကို။ နေ့မဆို။ ညမဆိုမြန်မြန် ပြုလုပ်နိုင်ကြရန်။
 ဆန်စ။ ငွေစ။ သားရေစ။ မုန့်မှုန့်စများကိုအိမ်၌ကပ်

အသင့် ရှိကြစေရမည်။ အစာကျွေးမွေးပုံများကို
မေးမြန်း၍ ထားကြကုန်ရမည်။ သို့မှမိမိတို့က
ပေါက်ဖွားကြသောသားငယ် သမီးငယ်များကို
အသက်ရှည်အောင်စောင့်ရှောက်နိုင်ကြကုန်မည်။ ။
(ကောင်းကောင်းသတိထားကြလေကုန်။)

အစာကျွေးနည်းကား။ ။ဆန်တစလယ်တခွက်
ကိုချက်။ မုန့်မှုန့်ကို ရေနှင့် နယ်၍။ လှနာကိုယ်
နှိုက်ခြေဖျားခေါင်းဖျားတိုင်အောင်မုန့်မှုန့်လုံးကို
လှိမ့်။ လှရုပ်လုပ်။ ထုံးနွင်းများသုတ်။ ။ဖက်ခွက်
ကြီးနှိုက်ထမင်းကိုထည့်။ သားစိမ်းငါးစိမ်းများ
ထည့်။ တမတ်ဘိုးသုံးမူးဘိုးဝယ်၍ ထမင်းပေါ်
မှာထဲ။ မုန့်ရုပ်ကိုထည့်ထဲ။ သားရေကို ဖီးဖုတ်၍
ထဲ။ လှနာ၏ ဆံပင်ခြေသည့် လက်သည့်များ
ထည့်ထဲ။ လှနာမျက်နှာစာနှိုက်ပြ၍ထား။ (အရှင်
သူရဲမင်း တို့အား။ ဤသူနာ၏ ကိုစား ပြ၍။
ကောင်းစွာကျွေးမွေးပါသည်။ လိုက်ကြပါ။ လာ
ကြပါ။ စားထွည့်ကြပါ။ သောက်ထွည့်ကြပါ။ ဝ ဝ
စား၍ ဝေးဝေးသွားကြပါ)ဟု။ သုံးခါဆို၍။ ဝင်း
ပြင်ခြံပြင်လွတ်လပ်ရာအရပ်နှိုက် ချထား၍ ကျွေး
မွေးရမည်။

မြေစာကျွေးနည်းမှာ။ ။ဆန်နှင့်အမဲစိမ်း။ငါး
စိမ်းများကိုရော၍ ဖြူးစပ်ကြို။ဖက်ခွက်မှာထဲ ။
ယခင်အတိုင်း။ မုန့်ရုပ်။သားရေ ဖိးဖုတ် များကို
လည်းထဲ။ လှနာ၏ခြေရင်းနှိုက်ထား၍ ဆိုမြဲဆို။
ခြေများ ရွှေ့ရှား၍ လာ ထတ်၏။ ဝင်ပြင် ခြံပြင်
နှိုက် ထမိုက်-နှစ်မိုက်ခန့်ထွင်းတူး။ အထက်မြေ
ကိုထပုံ။အောက်မြေကို ထပုံထား။ ဖက်ခွက်ကို
တွင်းနှိုက်ထဲ အထက်မြေကိုအလျှင်တို့။အောက်
မြေကိုနောက်မှတို့။ ပို့သူတို့မှာ ထက်၌ ခါးကိုင်
၍သွားကြရမည်။ ။ပြန်၍မဝင်နိုင်စေခြင်းငှာ။
လှနာ၏ လည်ပင်းထက်မြေတို့နှိုက်။ အကွယ်အ
ကာမြန်မြန်လုပ်၍ထား။ ယောက်ျားဖြစ်သူတို့က။
မိမိတို့နှိုက်ရရှိသော ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ။အစရှိ
သောပရိတ်တော်။ ဂုဏ်တော်ပါဠိတော် ဂါထာ
မန္တရားမျိုးကိုအခေါက်များစွာရွတ်မန်း၍။ပရိတ်
ရေ။ပရိတ်ချည်။မန္တန်ရေ။မန္တန်ချဉ်ပြုလုပ်ကြလေ
ကုန်။ပရိတ်ရေမန္တာန်ရေ။ပရိတ်ချည်။မန္တာန်ချဉ်
များကိုပြုလုပ်ရန်။ပရိတ်မန္တာန်များကိုရွတ်သော
အခါနှိုက်။ငါ၏နှုတ်ကရွတ်သမျှသောအကွရာတို့
သည်။ဤရေထဲ ဤချည်ထဲမှာအကုန်ရေခံစေမည်
ဟုရေချည်တို့၌အာရုံစိုက်၍။စိတ်မန်တင်းတင်းနှင့်

ပြင်းပြင်းရှုတ်။ ။ညအခါနှိုက်လှနာကိုလွှတ်၍မ
 ထားကြရ။လှနာနားမှာဝါးတဝင့်ဝင့်နှင့်စောင့်နေ
 သူတယောက်နှစ်ယောက်၊အမြဲရှိစေရမည်။ညအ
 ခါမှာဥစ္စာထုပ်ကိုသုခိုးချောင်းသကဲ့သို့၊လှနာကို
 ပယောဂတို့ကတချောင်းတည်း ချောင်းလျက်နေ
 ကြကုန်၏။လှနာကတယ်နေရာကို၊ပါကြီးကို မြင်
 ပါသည်ဆိုလျှင်၊ထိုနေရာကိုခါးနှင့်ရမ်း၊ ဝီးစနှင့်
 ရမ်း ဆူးခက်နှင့်ရမ်း၊ ပရိတ်ရေပက်၊ မန္တန်ရေ
 ပက်၊ဆေးလိမ်းမှုဆေးတိုက်မှုကိုလည်း ညအခါ၌
 သာ၍လုပ်လေ။ ။သုနာတို့ကိုယ်ခန္ဓာမှာ၊ဘီလူး
 သူဘက်တို့က၊ အလျှင်ဦးခဲ့လျှင်၊ ပရိတ်မန္တရား
 ဆေးဝါးအင်းအိုင်တို့ကမတိုးတဲ့နိုင်ကြကုန်ပြီ၊ ပ
 ရိတ်မန္တရား ဆေးဝါးအင်းအိုင်တို့က အလျှင်ဦးခဲ့
 လျှင်၊ ဘီလူးသူဘက်က မတိုးတဲ့ နိုင်ကြကုန်ပြီ။
 ထိုကြောင့်သူတို့ကိုရှေးဦးစွာအစာနှင့်ဖြား၍၊ သု
 နာမှအပသို့ထုတ်ကြရသည်။ ။မွေကိုက်နာ၊ပ
 ဋိတ်နာ၊ဝမ်းရောဂါ၊ဤသုံးပါးတို့နှိုက်အစာကျွေး
 ၍ထောထုတ်မှုကိုအမြဲပြုကြကုန်ရမည်။ ။ထော
 ထုတ်မှုကိုဂရုမစိုက်ကြကုန်သည့်အတွက်၊ ယခု
 အခါ၌၊သို့ကထောက်သေကြပျောက်ကြ ကုန်ရ
 သည်။နွားကျွဲမြင်းတို့နာကြရာနှိုက်လည်း။ ထော

ထုတ်မှုကိုရရှိရန်ကြံစေကုန်။ ။ ပယောဂနှင့်
စပ်သောကရိယာများကိုမလိမ္မာသူတို့ကြားခဲ့မြင်
ခဲ့လျှင်။ ရယ်ဘွယ်ဖြစ်၏။ ရယ်သူရှိလျှင်ပြုသူရှက်
၍ပျက်ကွက်သဖြင့်။ အခွင့်မကျေဘဲ။ အကျိုးနဲ့အ
ကျိုးယုတ်ဖြစ်၍သွားတတ်၏။ ။ နတ်ဆိုးတို့ပြု
လုပ်၍ဖြစ်တတ်သော။ ကပ်ရောဂါမျိုးမည်သည်။
နေရာကျလုပ်တတ်ပါလျှင်။ တမတ်တန်။ ငါးမူး
တန်၊ သာမန် ပြုလုပ်ကာမျှဖြင့် ပင် ပျောက် ငြိမ်း
တတ်၏။ နေရာကျမလုပ်ခဲ့လျှင်။ တအိမ်လုံးပြုတ်
ပြုတ်ပြုန်းအောင် သေဆုံးတတ်၏။ ထိုကြောင့်
ဟုတ်မဟုတ်ကို မချမသိတဲ့နိုင်သော အရာမျိုး၌
ငါမယုံကြည်။ ငါအယူမရှိဟု အလေးမပြု ရှိမ
ရိုက်ဘဲနေကြကုန်။ ဟုတ်လျက်နှင့်မပြုခဲ့သော်။
တအိမ်လုံး ဒုက္ခဖြစ်ရာ၏။ ပြုခဲ့သော် တအိမ်လုံး
ချမ်းသာရာ၏။ မဟုတ်ဘဲနှင့်ပြုခဲ့သော်သည်။ တ
မတ်တန်ငါးမူးတန်၊ တအုပ်တန်။ ၂ ကျပ်တန်ကုန်
ကျ၍၊ အကျိုးမနဲ့နိုင်၊ ပညာသတိရှိကြစေကုန်။ ။
ဤစာအုပ်ကို ထွေ့ရှိကြလျှင်။ ထုတ်ပြန်ပြီးသည်။
အဇ္ဈာန်ရယ်ကင်း ဂါထာဆေးဝါးများကို။ အမြန်
အားတုပ်ပြုလုပ်ပြီးစီးရှိကြစေရမည်။ ။ ဤမှ
ကြွင်းကျန်သောဘိလူး သူဘက်တို့ကိုနှိုင်းနှိုင်းရန်။

ကပ်ဥပဒ်မျိုးတို့ကို ပျောက်ငြိမ်းစေနိုင်ရန်၊ အန္တ
ရာဟ်ကင်း နည်းလမ်းများတို့ကို မူကား။ အန္တ
ရာဟ်ကင်းစာပြန်ပွဲတွင်ပြန်ဆိုကြရန်စီမံချက်စာ
အုပ်မှာပြည့်စုံစွာပါရှိလတ္တံ့။

---

(၁၂) ခွါဒသမခဏ်း

အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်မှာ။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားတော်မူအပ်သောကပ်
သုံးပါးအကြောင်း

တရံရောအခါ။ မဟာသာလဗြောဟ္မဏ တဦး
သည်။ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသည်
မှာ။ ၊ရှေးရှေးသောအခါ နှိုက်၍ဗမ္မုဒိပါကျွန်း
သည်။ လူတို့ဖြင့်အခြားမရှိသကဲ့သို့။ ပြည့်လျက်ရှိ
၏။ နိဂုဗ်းမြို့ရွာ။ ရာဇဌာနီ။ မင်းနေပြည်တို့သည်
ကြက်ပြန်တကျ။ နီးစပ်လျက်ရှိကြကုန်၏ဟု။ ဆ
ရာစဉ်ဆက်တို့ပြောဆိုကြသည်များကို ကြားနာ
ဘူးရပါသည်။ ယခုမှာမူကား။ လူတို့သည်အလွန်
ကုန်ပျောက်နည်းပါးလျက် ရှိကုန်သည်။ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၍မျှလောက်ကုန်ပျောက်နည်း

ပါးရ ပါကုန်သနည်းဟု။ မြတ်စွာ ဘုရားအား
 လျှောက်ထားလေ၏။ ။မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အကြောင်းသုံးပါးကို ထုတ်တော်၍ ဖြေတော်မူ
 ပေ၏။ ။အကြောင်း သုံးပါး ဆိုသည်ကား။
 သတ္တန္တရကပ်တပါး။ ဒုက္ခိန္ဒရ ကပ်တပါး။
 ရောဂါန္တရ ကပ်တပါး။ ။ယခုအခါ၌လူသတ္တ
 ဝါတို့သည်။အဓမ္မရာဂ၊ဝိသမဇောဘ၊မိစ္ဆာဓမ္မ
 ဟူသောအယုတ်တရား အားကြီးကြကုန်သော
 ကြောင့် ဤကပ်ဥပါဒ်ကြီးသုံးပါးတို့သည်။ကမ္မာ
 ပေါ်မှာမကြာမကြာပေါ်ပေါက်လာကုန်၏။ ။
 ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ သတ္တန္တရကပ်ဆိုသည်ကား။
 တပြည်နှင့်တပြည်၊တမြို့နှင့်တမြို့၊တရွာနှင့်တရွာ၊
 တယောက်နှင့်တယောက်၊ထိုက်ခိုက်ကြမှု။သတ်
 ဖြတ်ကြမှုကိုဆိုသတည်း။ ဒုက္ခိန္ဒရ ကပ်ဆို
 သည်ကား။ မိဗ္ဗိဒါသဖြင့် အစာရေစာငတ်
 မွတ်ခေါင်းပါးမှုကိုဆိုသတည်း။ရောဂါန္တရ ကပ်
 ဆိုသည်ကား။ လောကနိက်ရှိကြကုန်သော။ ရေ
 ဘီလူး၊မြေဘီလူး၊ကူး ဘီလူးတို့၏၊ထကြွသောင်း
 ကျန်းမှုတို့ကြောင့်။ကပ်ရောဂါတို့၏ ဖြစ်ပေါ်မှုကို
 ဆိုသတည်း။ ။ဤကပ်ဥပါဒ်ကြီးသုံးပါးတို့သည်။
 ကမ္မာပေါ်မှာမကြာမကြာဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် လူ

သတ္တဝါတို့များစွာသေဆုံးပြွန်းစီးကြကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မြို့ပြ-ပြည် ရွာတို့သည်။ ဆုတ်ယုတ် ပျက် ပြားကြကုန်သဖြင့်၊ တိုင်းသင်းပြည်သင်း၊ မြို့သင်း ရွာသင်း၊ မြေပြင်အတိ တောအတိ ခြံအတိဖြစ်၍ ကုန်ကြသောကြောင့်၊ ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်မှာလူ သတ္တဝါတို့လွန်စွာနည်းပါးကြကုန်၏ဟုဖြေတော် မူသည်။

အဓမ္မရာဂဆိုသည်ကား။ ၊ ယောကျ်ားမိန်း မတို့မှာ၊ မိမိတို့ဆိုင်ရာနှင့်၊ အာရုံမပြေကြ ကုန်မူ၍ တခြားတပါးနှိုက်။ စွန်းငြိကြွန်းလွန်ကြသော ရာဂ တရားကိုဆိုသတည်း။

ဝိသမလောဘဆိုသည်ကား။ ၊ ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ နှိုက်၊ သူ့အို့ကိုယ့်တို့ မျှတခြင်း မရှိကြဘဲ၊ ကိုယ့် တို့ကိုသာလှရက် ဆွဲငင်ကြသော၊ လောဘတရား ကိုဆိုသတည်း။

မိစ္ဆာဓမ္မဆိုသည်ကား။ ၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ ကိုသတ်မှုသည်။ အပြစ်မရှိ၊ သေရည် သေရက် သောက်မှုသည် အပြစ်မရှိ၊ အစရှိသောမိစ္ဆာ တ ရားမျိုးကိုဆိုသတည်း။ ၊ အဋ္ဌကထာဖွင့်သော တရားများသည်။ ယခုအခါ၌ မထင်ရှားထွသေး။

ထိုကပ်ဥပုသ်ကြီးသုံးပါးတို့တွင်။ ဤဝာအုပ်မှာ

ရောဂန္တရကပ်ဥပါဒ်ကြီးလည်သာလိုရင်းဖြစ်၍၊
ထိုရောဂန္တရကပ်ကြီး၏ အကြောင်း အရာပစ္စ
ထော်လိုရင်းကိုပြဆိုလိုက်အံ့။ ။ ယက္ခဝါဠေ
အမနုဿေ။ ဩသန္တန္တိ တေန၊ ဗဟူ၊ မနုဿေ၊ ကာ
လံကရောန္တိ။ ။ ပါဠိတော်။ ။ ယက္ခာတိ
ယက္ခာမိပတိနော၊ အဋ္ဌကလော။ ။ ယက္ခာ။ အ
ကြီး အကဲဖြစ်ကြကုန်သော နတ်ဘိလူးတို့သည်၊
ဝါဠေ၊ သတ်မှုစားမှုရှိက်၊ ရက်စက်ရက်ရဲ၊ မိက်မဲ
ကြမ်း ကျပ်ကုန်သော၊ အမနုဿေ။ သားရဲသံ
ဘက်တို့ကို။ ဩသန္တန္တိ။ ပေါက်လွတ် လျောက်
လျား၊ ပစ်၍ထားကြကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
ဗဟူ။ များစွာကုန်သော၊ မနုဿေ။ လူသတ္တဝါတို့
သည်၊ ကာလံကရောန္တိ။ သေဆုံးပြုန်းတီးကြကုန်
၏။ ။ လူလောကရှိက် လူတို့အသက် အနှစ်
ငါးရာတန်းမှအထက်၊ အယုတ်တရား ၃-ပါးတို့
မရှိသေးမီ ရှေးအခါရှိက်၊ အထက်ကောင်းကင်
ဘုံကြီးတို့ရှိက် နေကြကုန်သော နတ် သကြား
ဗြဟ္မာတို့သည်။ လူတို့ကိုကြည်ညို လေးမြတ်ကြ
ကုန်၏။ ယခုအခါရှိက် အင်္ဂလိပ် အစိုးရမင်းတို့
သည်၊ နိုင်ငံကိုအုပ်ချုပ်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ လူလော
ကကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြကုန်၏၊ လူတို့ကို

အထိအပါးမရှိရအောင်နတ်ဆိုးနတ်ဝါးတို့ကို၊ အ
 တင်းအကြပ် နှိပ်ကွပ်အုပ်ချုပ်ကြကုန်၏။ ထိုအ
 ခါလူလောကမှာ၊ ကပ်ရောဂါဟူ၍၊ တစ်တစ်ခုမျှမ
 ရှိ၊ လူတို့အသက်အနှစ်ဝါးရာတန်းမှ။ အောက်နှိုက်
 လူတို့၌ အယုတ်တရားကြီးသုံးပါးဖြစ်ပေါ်၍ လာ
 ၏။ ထိုအခါမှစ၍ အထက်ကောင်းကင်သံကြီးတို့
 ၌နေကြကုန်သော နတ်သိကြား၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ လူ
 တို့ကိုမကြည်ညိုကြကုန်ပြီ။ လူလောကကိုမကြည့်
 ရှုကြကုန်ပြီ၊ နတ်ဆိုးနတ်ဝါးတို့ကို။ ပေါက်လွတ်
 လျောက်လျားပစ်၍ထားကြကုန်၏။ နတ်ဆိုးနတ်
 ဝါးသူရဲ သူဘက်တို့သည်။ လူတို့နေရာသို့ လာ
 ရောက်ကြကုန်၍၊ လူသတ္တဝါတို့အား ကပ်ရော
 ဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုပေး၍၊ အသွေးအဆီတို့ကို စား
 သောက်ကြကုန်၏။ လူတို့ကို မရသာရှိခဲ့သော်။
 ကျွဲ-နွား-မြင်း-သိုး-ဆိတ် သတ္တဝါတို့အား။ ကပ်
 ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကိုပေး၍၊ အသွေးအဆီတို့ကို
 စားသောက်ကြကုန်၏။ ထိုကပ် ဥပါဒ် အတွင်းအ
 တွင်း ကြိုကြို နှိပ်ကွပ်တို့နှိုက်၊ လူသတ္တဝါ။ ကျွဲ
 နွား သတ္တဝါတို့သည်။ တသုတ်တသုတ်မှာပင်။
 အရာ အထောင် အသောင်းများစွာသေဆုံးကြ
 ကုန်၏။ ထိုကြောင့် ယခုအခါနှိုက်။ လူသတ္တဝါ

တို့သည်အလွန်ကုန်ပျောက်နည်းပါးလျက်၊ တော
နယ် ခြံနယ်တို့သည်၊ ကျယ်ပွားများပြား ကုန်၏
ဟူ၍။ ငါတို့မြတ်စွာ ဘုရား ဖြေကြား တော်မူ
၏။ ထိုဘီလူး သူဘက် အန္တရာယ်တို့ကို၊ ကွယ်
ကာရန်ကုစားရန်ဆေးဝါးမန္တရားပညာတို့သည်
လည်း၊ ငါးရာတန်းမှစ၍၊ ဣန္ဒြိယနယ်ပယ်အတွင်း
မှာ များစွာ ပေါ်ပေါက်ရှိနေကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဘာ
သာဝင်လူမျိုးများ ဖြစ်ကြပါကုန်လျက်၊ ကြားဘူး
နားဝမရှိကြသည့်အတွက်၊ ဘီလူးသူဘက်တို့အ
တတ်ကြောင့် ကပ်ရောဂါဖြစ်သည်ကို မယုံကြည်
ကြကုန်သော သူတို့သည်၊ ဤပါဠိတော်ကြီးကို
ငြင်းပယ်ရာရောက်ကြကုန်၏။

ခရစ်ရန်ဘာသာ။ ဘရင်ဂျီဘာသာလူမျိုးများ
ဖြစ်ကြပါကုန်လျက်၊ ဘီလူးသူဘက်တို့အတတ်
ကြောင့် ကပ်ရောဂါဖြစ်သည်ကို၊ မယုံကြည်ကြ
ကုန်သော သူတို့သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း။ ဓမ္မ
သစ်ကျမ်း၊ ကျမ်းစသမျှားကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်
ကြကုန်၏။ ခရစ်တော်၏၊ ဘုန်းတန်ခိုးကိုလည်း၊
မျိုးဖျက်ရာရောက်ကြကုန်၏။

သမ္မာကျမ်းစာအုပ်တွင်၊ ရှင်မသဲး ခရစ်ဝင်
ကျမ်းစာမျက်နှာနံပါတ် (၈) ဂဏန်း၊ အကြောင်း

အရာ(၁၆)ဂဏန်းမှ စ၍၎င်း။ ပဋိညာဉ် တရား
 တော်သစ် ကျမ်းစာအုပ်တွင်။ စာမျက်နှာနံပါတ်
 (၂၃) ဂဏန်း။ အကြောင်းအရာ (၁၆) ဂဏန်း
 မှစ၍၎င်း။ ထိုကျမ်းစာအုပ်တို့ရှိနတ်ဆိုးတို့ကို
 နိုင်နင်းမှုတို့ဖြင့်။ ခရစ်တော်၏။ ဘုန်းတန်ခိုးတို့ကို
 အမျိုးမျိုးဘောင်ပြု၍ရှိကြကုန်၏။ နတ်ကောင်းတို့
 ကိုမူကား။ ထိုကျမ်းစာတို့မှာ ကောင်းကင်တမန်
 ဟူ၍ခေါ်ကြကုန်၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေဟူ၍
 လည်းခေါ်ကြကုန်၏။ ထာဝရ ဘုရားကိုလည်း။
 ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ၏။ အရှင်ဟူ၍။ ဆိုကြကုန်
 ၏။ ။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်ချည်းကပ်၍။
 ခရစ်တော်ကို လုပ်ကျွေးကြရသည်ဟု ထိုကျမ်း
 စာတို့မှာလာရှိ၏။ ။ ခရစ်တော်ကဲ့သို့ နတ်ဆိုး
 တို့ကို မနိုင်နင်း ကြကုန်သောသူတို့ သည်ကား။
 နတ်ဆိုးတို့ကို အသုံးပြုလို ကြကုန်သည်ရှိ သော်
 (သိုး- နွား- ကြက်-ဝက်) စသည်တို့ကိုသတ်၍။
 အဆီအသွေးတို့ကို အမြီးကျွေးမွေး၍ အသုံး ပြုကြ
 ကုန်၏။ ။ လောကရှိနတ်ပတ်နတ်ခေါ်သော နတ်
 ဆိုးတန်ခိုးကြီး တို့သည် ရှိကြကုန်၏။ ခရစ်ဝင်
 ကျမ်းတို့မှာအချို့ကို (ဗေဒ ဇေဗုလ) ဟူ၍ခေါ်
 ၏။ ထိုနတ်ဆိုးတန်ခိုးကြီးတို့ကို အသုံးပြု လိုကြ

ကုန်သောသူတို့သည်။ ယစ်ပဏ္ဍင် တည်ဆောက်ပြီး
 လျှင်။(နွား-သိုး-ဆိတ်) အစရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့
 ကိုနေ့စဉ်မပြတ် သတ်၍ ။ အဆီ အသွေးတို့ကို။
 ကျွေးမွေးကြကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်တို့ကိုဝိမ်း၍။ အ
 အရိုးအနွဲ့အကြိုင်အသင်းတို့ကိုပေးကြကုန်၏။ အ
 ကျွေး အမွေးလစ်လပ်ခဲ့သော်။ ကျွေးမွေးသူ၏။ ပ
 ရိတ်သတ်ကိုပင်ကပ်ဥပါဒ်ဖြစ်ပွားစေ၍။ စားတတ်
 ကြကုန်၏။ ဤယစ်ပုဒ်မူကြီးများသည်။ ရှေး
 အခါရှိက်အလွန်ကြီးကျယ်၏။ ။ တိုင်းရှင်ပြေ
 ရှင်မင်း တို့သည်၎င်း။ ဥစ္စာနေနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်
 သောသူဌေးကြီး ပုဏ္ဏားကြီးတို့သည်၎င်း။ ရံဘန်
 ရံခါ။ ငါးရာတထောင်၊ နွားကောင်သားကောင်တို့
 ကိုသတ်၍။ ကျွေးမွေးကြကြောင်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ကျမ်းဂန်များမှာ လာ၏။ တပေသာကံ တပေသာကံ
 သော နတ်ဆိုး တန်ခိုးကြီးတို့ရှိက်။ အခြံအရံနတ်
 ဆိုးပေါင်း။ အထောင် အသောင်း ရှိကြ ကုန်၏။
 ကျွေးမွေးသောသူ၏။ အလိုကိုလိုက်ကြ ကုန်၏။
 ကျွေးမွေးသူအလိုရှိ ရာအမှုတို့ကို မိမိတို့တန်ခိုးရှိ
 သလောပ်ပြုလုပ် ရွက်ဆောင်ကြကုန်၏။ သူတပါး
 တို့၌ ရောဂါဥပါဒ်ကိုဖြစ်စေမှု၊ တပါးသောနတ်
 ဆိုးတို့ပြုလုပ်သော ရောဂါများကို။ ခဏချင်ပျော်

ငြိမ်းစေမှု၊ အတိတ်- အနာဂါတ်အကြောင်းအရာ
များကိုပြောကြားမှုပေတည်း။ ။ သူတို့၏အရာ
မဟုတ်ပေသော၊ အံ့ဘွယ်သရဲအမှုကြီးများကို ပြု
လုပ်၍ပြုကြကုန်၏။ ။ တန်ခိုးကြီးသောနတ်

ကောင်းကြီး များနှင့် ပေါင်ဘက်မိသော သူများ
သည်ကား၊ နတ်ဆို ကြီးတို့နှင့် ပေါင်းဘက်ကြသူ
များထက်သာလွန်၍ တန်ခိုးကြီး၏။ သူတပါးတို့
၏စိတ်အကြံကိုသိတတ်၏။ အတိတ်အနာဂါတ်အ
ကြောင်းအရာမျိုးကို။ အတန်အရာ သိနိုင်၏။ ရော
ဂါများကိုလည်း ရေကိုပေး၍၊ ခဏခြင်းပျောက်
ငြိမ်းစေနိုင်၏။ လူသေကိုပင် ၊ ရှင်အောင် ပြုလုပ်
နိုင်သည်ဟု ကျော်စောတတ်၏။ ဤကဲ့သို့သောသူ
များသည်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ထိုထိုမြို့ရွာတို့နှိုက်ရံခါ
ရံခါပေါ်ပေါက်လာတတ်ကြ၏။ သမာဓိနတ်မှော်
ခေါ်သောပညာကြီးတမျိုးပေတည်း။ ။ အချို့

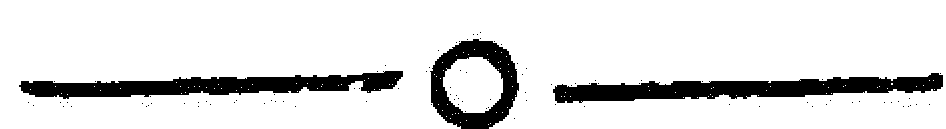
သောသူတို့သည်၊ နတ်ဆိုးနတ်ကောင်းတို့ ပြုကြ
သော၊ အံ့ဘွယ်သရဲအမှုကြီးများကိုလူအများတို့၏။
ကိုးကွယ်ရာဘုရား၊ တန်ခိုးတော်ပြုလုပ်၍ပြောဆို
တတ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ကို လူအများက။ မိမိ
တို့ ကိုးကွယ်ရာဘုရား၊ အမြဲစောင့်မ သူဟုထင်
မှတ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့ကို ဘုရားကဲ့သို့ကြောက်

၏။ ခန့်ငြားခြင်းရှိကြကုန်၏။ ။ လောကရေးနှိုက်
အကြံ အတန်ကောင်းကြပေသောယောကျ်ားကြီး
များ၏။ ထွဉ်ပတ်ဉ်တက်မျိုးပေတည်း။ ။ ဤကဲ့သို့
အကြီးအကျယ်ကျေးဇူးပြုသူတို့မရှိ ကြသော
အခါနှိုက်။ ထိုနတ်ဆိုး အပေါင်တို့ သည်လည်း။
ကန္တာပေါ်မှာ ထိုထိုနိုင်ငံမြို့ရွာတို့သို့ ထွဉ်လည်
ကာ၊ ကပ်ဥပါဒ်အမျိုးမျိုး။ တို့ကိုပေး၍။ အသွေးအ
ဆီတို့ကိုရှာကြံစားသောက်ကြကုန်၏။ မရသာရှိ
ခဲ့သော်။ ဘားစိမ်း-ငါးစိမ်း။ စသည်တို့ကိုရှာကြံ
စားသောက်၍။ ပျာစနေထိုင်ကြကုန်၏။

(ဤကားပဋိတ်ကပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါစသော
ကပ်ရောဂါ အမျိုးတို့သည်။ ဘိလူးသူဘက် တို့
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်ဟူသောစကားသည်။ ဘာ
သာတိုင်းမှာပင် ထင်ရှားရှိနေကြောင်းကို ပြဆို
ချက်တည်း။)

လောကနှိုက် အချို့သောသူတို့သည်မူကား။
ဘာသာကျမ်းများကို မယုံကြည်ကြကုန်။ မိမိတို့
ပညာစွမ်းနှင့်စပ်လပ်၍ တွေ့ရှိမှသာ ယုံကြည်ကြ
ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည်သေလွန်ကြသည်မှ။ နောင်
ဘဝအရေးနှိုက်။ အပြောင့်အမှန် လိမ္မာနိုင်ကြရန်

အခွင့်မရှိကုန်၊ အကြောင့်မူကား။ ဤလောကကြီး
 မှာပကတိသောလူတို့၏၊ ညာဏ်စွမ်းပညာစွမ်းနှင့်
 မသိနိုင် မမြင်နိုင်သော အရာသည်။ အနန္တများ
 ပြားလျက်ရှိသတည်း။ ထိုကြောင့်၊ ဘာသာဆို
 လျှင်။ လုံးလုံးပစ်ပယ်၍ လည်းမသင့်။ ဟုတ်မှန်
 သော ဘာသာကိုသာကြံမှုအလုပ်သည်။ မဆုတ်
 သာမရှောင်သာ။ မနေသာမှုကြီးဖြစ်သတည်း။ ။
 အကြောင်းမူကားယခုဘဝအရေးထက်။ နောက်
 ဘဝအရေးသည်းသာ၍ကြီးထွေးတခါတိမ်းပါး
 ခဲ့သော်၊ ဘဝအထောင်မက မြှုပ်မြော၍ သွား
 တတ်ကြ၏၊ သတိရှိကြစေကုန်။

(၁၃) တေရသွေခဏ်း။

သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်မှာ။ ငါတို့မြတ်စွာဘု
 ရားဟောတော်မူသည်ကား။ ဩက္ကာကမင်းလက်
 ထက်မတိုင်မီ။ ရှေးအခါ၌လူတို့သည်။ နွားတို့ကို
 မိမိတို့၏။ ဆွေရင်း မျိုးရင်းတို့နှင့်အတူ ကြည်ဖြူ
 လေးမြတ်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ အထက်ကောင်း
 ကင်ဘုံတို့၌ရှိနေကြကုန်သော သမာဇေဝနတို့
 သည်လူလောကကိုအလေးဂရုပြု၍ကြည့်ရှုစောင့်

ရှောက်ကြကုန်၏။ ။ဘိလူးသူဘက်တို့သည်။
 လူတို့ကိုထိပါးခွင့် မရကြကုန်၊ထိုအခါ လူလော
 ကမှာရောဂါ ဥပါဒ်ဟူ၍မရှိကြ။ ။ဩက္ကာက
 မင်းလက်ထက် တိုင်ရောက်သောအခါ၊ မိစ္ဆာ
 ပုဏ္ဏားတို့ပေါ်ပေါက်လာကုန်၍၊ တိရစ္ဆာန်သတ္တ
 ဝါမည်သည်။ လူတို့သုံးဆောင်တို့ ဖြစ်ပေါ်ကြ
 ကုန်၏။ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်စား
 သေသော်လည်း၊အပြစ်မရှိ။ နွားတို့၏အသားဖြင့်
 ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ကျွေးမွေးသောသူသည်။ ကောင်း
 ကင်ဘုံသို့ ရောက်၍သာဝရချမ်းသာကို ခံစားရ
 ၍ဟု၊ ကျမ်းစာရေးသားပြီးလျှင်၊ကမ္ဘာဦးကျမ်း
 ဆို၍၊ဩက္ကာကမင်းထံဆက်သွင်းကြကုန်၏။ ။
 ဩက္ကာကမင်းသည်၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိသဖြင့်၊နွား
 တို့ကိုသတ်၍ ပုဏ္ဏားတို့ကို ကျွေးမွေး၏။ လူအ
 များတို့သည်၊ စားကြကုန်၏။ ထိုကျမ်းစာမှလာ
 သောမိစ္ဆာအနွယ်သည်၊ ယခုထက်တိုင်ရှိနေ ကြ
 ၍။ ။နွားကိုသတ်ကြသူ၊ နွားသားကိုစားကြ
 သူတို့ပေါ်ပေါက်သောအခါမှစ၍၊သမာဒေဝနတ်
 တို့သည်၊လူလောကကိုမကြည့်ရှုကြကုန်ပြီ။ ။
 ပင်လယ်ရှိက်နေကြသော၊ ပင်လယ် ချော်လူး၊
 ကျွန်းငယ်နေ ချော်လူး၊ ထာဝရ တည်သော

ရေအိုင် ကြီးများနှိုက် နေကြသော ရေဘီလူး။
 သဲကန္တာရ။ တောကန္တာရ ကြီးများနှိုက်၎င်း။
 တောင်ကြီး တောင်ငယ်များ၌၎င်း။ တိုင်ပြည်မြို့
 ရွာတည်ထောင်၍နေကြကုန်သော။ တောဘီလူး။
 တောင်ဘီလူးတို့သည်လည်း။ လူထူထပ်ရာ။ မြို့ရွာ
 နယ်ပယ်သို့ ရံခါရံခါထွက်လာကြကုန်၍။ အနေ
 အထိုင်မလုံမမြို့မသန့်မရှင်း။ ရှပ်ထွေးလူးလဲရာ
 ပြည်ရွာမြို့ပြတို့ကိုစားခွင့်ရကုန်၏။ မြို့ပြပြည်ရွာ
 နေမြော်လူး။ ကုန်းဘီလူး။ ရေဘီလူး တို့သည်
 လည်း။ ထိုအထူစားခွင့်ရကုန်၏။ ။ ထိုအခါမှစ
 ၍ လူတို့၌။ ကိုယ်တွင်းမှဖြစ်သောရောဂါမျိုး။ ဘီ
 လူးသူဘက်တို့အတွက် ကိုယ်ပမာဖြစ်သောရော
 ဂါမျိုးတို့သည်။ ပေါ်ပေါက်လာကုန်၏ဟု။ ငါတို့
 မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည်။ လောကနှိုက်ရှိ
 နေကြကုန်သောကပ်ရောဂါဟူသမျှတို့သည်။ နွား
 သတ်ရုံ သားသတ်ရုံတို့ကိုအစွဲပြု၍။ ဖြစ်ပေါ်လာ
 ကြကုန်သည်ဟုဆိုလိုသည်။ ။ ဩက္ကာကမင်း
 ကားကမ္ဘာဦး မဟာသမတမင်းမှစ၍။ ငါတို့ဘု
 ရားထက်ထက်တိုင်။ မဟာဝင်ကျမ်းများမှာ။ မင်း
 ပေါင်း သုံးဆီန်း။ သုံးသောင်းငါးရာခြောက်ဆယ်
 ကိုးယောက်မျှသာရှိသောမင်းဆက်တို့တွင်။ ရှပ်

သောင်း လေးထောင် ကျော်မျှသော မင်းတို့၏
 နေခံနှိုက်။ သာကီဝင်မင်းဆက်မပေါ်မီ၊ ဩက္ကာ
 ကမင်းနွယ်မင်းဆက်ပေါင်းသုံးရပ်ရှိသည်တွင်။
 ဘယ်ဩက္ကာကမင်းဖြစ်မည်မသိသာရှိ၏။
 ဤပါဠိတော်ကိုထေဝံမြော်၍၊ နွားသားစားသူတို့
 ကိုသမာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့သည်။ အ
 လွန်မုန်းကြကြောင်းကို သိအပ်၏။ ကိုယ်စောင့်
 နတ်တို့သည်လည်း။ ထိုကိုယ်ကို မုန်းကြကုန်၏။
 အိမ်စောင့်နတ်တို့သည်လည်း။ ထိုအိမ်သူအိမ်သား
 တို့ကိုမုန်းကြကုန်၏။ ရွာစောင့်နတ်၊ ရပ်စောင့်နတ်
 မြို့စောင့်နတ်၊ တိုင်းစောင့်နတ်၊ ပြည်စောင့်နတ်တို့
 သည်လည်း။ နွားသားစားသောသူကို။ ထိုအထူ
 မုန်းထားကြကုန်၏။ ။ ဘီလူးသူဘက်အစိမ်းသူ
 ရဲတို့မူကား။ လူတို့၏အသွေးအသားကို အလွန်
 ကြိုက်ကြကုန်သကဲ့သို့။ နွားတို့၏အသွေးအသား
 ကိုလည်းအလွန်ကြိုက်ကြကုန်၏။ ယစ်ကြီးပူဇော်
 ကြကုန်သောသူတို့သည်။ နွားတို့ကိုမျှားစွာသတ်
 ကြကုန်၏။ နွားသားကိုစားသော်ကြကုန်သော
 လူတို့၏အသွေးအသားတို့ကိုမူကား။ ဆိုဘွယ်ရာ
 မရှိပြီ။ ။ ထိုကြောင့်။ ယခုအခါကပ်ဥပါဒ်မှလွတ်
 ကင်းကြ လိုကုန်သောသူတို့သည်။ နွားသားစားမှု

ကိုကြည့်ရှောင်ကြကုန်ရာ၏။ ။ထိုထက်တတ်
နိုင်ကြပါကုန်မူကား။ အသားစားမှုများကိုကြည့်
ရှောင်ကြကုန်ရာ၏ ။နွားသားကြိုက်ထွက်သေ
လွန်ကြကုန်သောရှင်လူအပေါင်းတို့သည်။ ယေယျ
ဘုယျအသးဖြင့်။ ဘီလူးသူဘက်ဘဝသို့ချည်းရောက်
ကြရိပ်ထင်ကြကုန်၏။

(အကြင်မြို့ရွာတို့၌။ဤစာအုပ်ကိုရွတ်ဘတ်သူ
များကြကုန်၏ ထိုမြို့ရွာကို ဘီလူး သူဘက်တို့
ရှောင်ကွင်းကြကုန်လတ္တံ့။အကြောင်းမူကား။ ဤ
မြို့ဤရွာသည်ငါတို့ပြုလုပ်သောအမှုကိုသိကြကုန်
၏။ ။ပညာရှိကြီးအပေါင်းတို့ကောင်းကောင်း
စုံစမ်းကြရန်။နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့။ဤစာအုပ်ရောက်သို့
ကောင်းလှ၏။)

ဤတွင်၍ကား။ ။မော်လမြိုင်မြို့၊ကျွက်သံ
လံတောင်ထိပ်။ အောင်လံတိုင် သုရားအနီးတွင်။
မော်လမြိုင်မြို့သူ မြို့သားတို့ဆောက်လုပ်သော။
အောင်လံတိုင်ဝါဆိုကျောင်း၌။ သထင်းဝါကပ်
ဆိုနေထိုင်စဉ်အခါ။ သုတ်ပါထေယျ ပါဠိတော်
သွိင်္ဂါဇောဝါဒသုတ်နှိုက်။ဆရာဖြစ်သူတို့က။ တ
ပည့်ဖြစ်သူတို့အား။ ပြုရာသော ကျင့်ဝတ်တရား
ငါးပါးလာရှိသည်တွင်။ နောက်ဆုံးကျင့်ဝတ်တ

ရားရှိက်။ (ဒိဿာသု။ပရိတ္တာဏံ။ကရောက္ခိ)ဟူ၍။
 ငါတို့ဘုရားဟောကြားတော်မူသည်နှင့်အညီ။ တ
 ပည့်ဖြစ်သူတို့အား။ သွားလေရာ။နေလေရာ။ရှစ်
 မျက်နှာအရပ်တို့၌ ဥပါဒ်အန္တရာယ် အကွယ်အ
 ကာဂါထာမန္တရား။ဆေးဝါးအင်းအိုင်တို့ကို။ဆ
 ရာဖြစ်သူများက။ သင်ကြားပြုလုပ်ပေကြရမည်
 ဟူသော။ ဘာသာကျင့်ဝတ်တရား။ ထင်ရှားရှိ
 သည့်အတိုင်း။ယခုအခါကမ္ဘာပေါ်မှာ။ ထိုထိုနိုင်
 င်မြို့ရွာတို့၌ဖြစ်ပေါ်၍နေသော။ပဋိတ်ကပ်ရောဂါ
 ဝမ်းရောဂါအစရှိသော ကပ်ရောဂါမျိုးတို့၏ အ
 ကြောင်းအရာများကို။ ကွယ်ကာရန် နည်းလမ်း
 များနှင့်တကွ။ပြဆိုသောကျမ်းဖြစ်၍ (ရောဂန္တရ
 ဒိပနိ) အမည်ရှိသောဤစာကျမ်းသစ်သည်။ မြန်
 မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၀-ခုနှစ်ကဆုန်လဆန်း ၃ရက်
 နေ့တွင်အောင်မြင်ပြီးစီးသတည်း။

ယခု။ ၁၂၇၃ခုနှစ်တွင်။မန္တလေးမြို့တော်၌။နော်
 ထပ်မံချက်များ။ကိုထည့်သွင်း၍။အသစ် တဘန်
 ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ပါသတည်း။

ဤတွင်ရောဂန္တရဒိပနိကျမ်းပြီး၏။

မန္တလေးမြို့။ ဆိုင်းတန်းရပ်နံပါတ် (၇) ဗလ
(၁၀)-ပါးဆေးဆိုင်က။ ဘော်စပ်သောအစွမ်း
ကောင်းဆေးများကို-မိတ်ဆွေတို့အကျိုးငှါဘေ
ပြကြော်ငြာလိုက်ပါသည်။ ။

- ၁ ဗလ(၁၀)ပါးဆီးဆေး။
ဆီးရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၂ စမ့်ဖြူဆေးရည်။
ဝမ်းကျရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၃ အဓိဋ္ဌာန်လေးဆေးရည်။ ၅
လေးရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၄ ပိတ်သုခဆေးရည်။ ၆၄၄
ကာလသားရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၅ ဇီဝသုခဆေးလုံး။ ၆-၄-၄
အသက်ရှည်ဆေးဖြစ်ပါသည်။
- ၆ ဂိဝါသုခဆေးရည်။ ၈-၆
ချောင်းဆိုးရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၇ ကြိုသုခဘန်း
အကိုက်ရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၈ ဓါတ်ကြိုလေးပါးဆေးရည်။ ၁၂
မီးယပ်ဒူလာရောဂါကိုနှိုင်းပါသည်။

- ၂ နာဂရာဇာဇနီးဆေး။ ၆
- ရေ-အစားများနှင့်အပြာကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၁ သို့ငယ်နာဆေး။ ၈-၆
- ၁ ဂန္တိသာရဆေးမှုန့် ၁၂-၆
- ရင်ဘတ်နာလေနာကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၂ ဒန္တသုခဆေးမှုန့်။ ၄-၆
- သွားနာကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၃ စက္ခုသုခဆေးရည်။ ၄-၆
- မျက်စိနာများကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၄ ဒေဝဩသဆေးလုံး။ ၄
- ပါးပေါက်နာကျပ်နာကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၅ လေမျိုး(၈၀)ဆေးရည်။ ၆
- ၁၆ သုခဗလလေဆေးကျော် ၆
- အကိုက်အခဲနှင့်အညောင်းအညှါမျိုးကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၁၇ ခေါင်းကိုက်ဆေးမှုန့် ၁-၆
- ၁၈ ပန်းနာဆေးမှုန့် ၂-၆
- ပန်းနာမှန်သမျှကိုနှိုင်းပါသည်။
- ၁၉ ဒိဗာယုဆေးဝိဇ္ဇာ ၁၂၀
- ရောဂါကြီးများကိုနှိုင်း၍လူဝေထတ်ပါသည်။

- ၂၀ သေတ္တာဆေးခဲ ၁၂
 လေနာရင်ဘတ်နာများကို နိုင်ပါသည်။
- ၂၁ ကာယဗလဒူလာဆေး ၅-၈
 ဒူလာကြီးကိုနိုင်ပါသည်။
 ၎င်းဆေးများ၏အကျိုးကို ဘော်ပြသောငြေ
 ငြာအုပ်ကိုအလိုရှိပါကအကျိုးမရှိပို့သပါမည်
 လိုရှိသောမိတ်ဆွေတို့ကမ္ဘာတားတော်မူပါ။

ဆရာသိန်း။

ဗလဆယ်ပါးဆေးဆိုင်

ဆိုင်းတန်း

